

УЧИТЕЛЯ

съборни
**БЕСЪДИ, ОБЯСНЕНИЯ
И УПЪЖТВАНИЯ**

Търново, 1920 г.

УЧИТЕЛЯ

съборни
БЕСЪДИ,
ОБЯСНЕНИЯ
И УПЖТВАНЯ
1920 г.

В книгата са включени всички разговори и беседи, издавани по стенографски бележки от събора в Търново, състоял се през лятото на 1920 г. Запазени са максимално тогавашният правопис и правоговор.

УЧИТЕЛЯ

съборни
БЕСЪДИ,
ОБЯСНЕНИЯ
И УПЖТВАНИЯ
1920 г.

Търново, 1920 г.

Съставители:
Мария Чалъкова, Наталия Първанова
Предпечат:
Огнян Георгиев, Николай Първанов
Издателство
“Ирин-Пирин“, Благоевград

ISBN 978-954-8505-56-7

Първи ден — ЧЕТВЪРТЪКЪ

Прѣображение, 19 августъ

6 часа сутринѣта

Размишление:

1. Да благодаримъ на Господа за всичко, което ни е далъ до сега.
2. Благославяй, душе моя, Господа.
3. Добрата молитва.
4. Благословенъ Господъ.
5. Отче нашъ.

Пѣть, истина и животъ

*Христосъ казва:
“Азъ съмъ пѣтьтъ,
истината и животътъ.”*

Мнозина сж чели, и вие четете този стихъ: “Азъ съмъ пѣтьтъ, истината и животътъ.”

Но този пѣть, тази истина и този животъ още не сж разбрани. Нѣщата сж неразбрани за насъ до тогава, докато ние не знаемъ какъ да ги поставяме и какъ да ги употребяваме. Ако нѣкой ученикъ има цигулка и я държи затворена въ сандѣка си, а като му дойдатъ гости, отвори сандѣка, изважда я, показва я на приятелитѣ си, като казва: “Вижте каква хубава цигулка ми купи баща ми, струва десетъ хиляди лева”, разумно ли я използва той? Отидатъ си гоститѣ, отново я туря въ сандѣка, затваря го. Дойдатъ му други приятели, пакъ отваря сандѣка, показва цигулката и пакъ я скрива. Заминатъ приятелитѣ, цигулката стои затворена въ сандѣка. Е, и слѣдъ всичко това този ученикъ разбралъ ли е какво нѣщо е цигулката, защо е тя, какви сж отношенията му къмъ нея и нейнитѣ отношения

къмъ него? Допуснете, че този ученикъ е взималъ уроци по цигулка при нѣкой вѣщъ учитель. Какво ще прави, когато дойдатъ неговитѣ приятели? — Той вече нѣма да знае само какво нѣщо е цигулката и че тя струва десетъ хиляди лева, но ще знае и да свири: ще започне да свири и всички ще го слушатъ.

И тъй, Словото е проявление на мисълта. Когато почнемъ да живѣемъ разумно, нѣма да казваме колко струва цигулката, а ще покажемъ на приятелитѣ какъ свири тя и какво може да се изрази чрѣзъ нея. Проявлението на Словото започва съ музиката.

Христосъ казва: “Азъ съмъ пѣтът, истината и животътъ.” Ние знаемъ този пѣтъ и знаемъ, че безъ пѣтъ не може да се ходи. Пѣтътъ, това е видимиятъ свѣтъ, това е материалниятъ свѣтъ, това сж всички възможности, съ които ние живѣемъ. За да стане този пѣтъ равенъ, истината е необходима, за да ни даде насока, а животътъ — да ни даде вътрѣшна сила да извървимъ този пѣтъ.

Ние виждаме днесъ, че небето е ясно. Какво означава небето отгорѣ надъ насъ? — Небето, това е Божието лице. Както по нашето лице, по нашитѣ очи и по движението на мускулитѣ ни може да се изрази всѣко негодувание, всѣка скръбъ или отчаяние, радостъ или любовъ, така и по небето се изразява всичко, защото е хиляди пѣти по-чувствително къмъ всичко онова, което Богъ храни къмъ насъ. Всички благословения идатъ отъ небесното пространство, отъ небето, което е Божественото лице. Ето защо ние гледаме нагорѣ. И слѣдъ всичко това мнозина питатъ дѣ е Господъ. — Той е отгорѣ ни. Мнозина казватъ: “Дѣ е Господъ, докажи това нѣщо.” Нѣщата се доказватъ само на слѣпи хора, а на хора, които иматъ очи, не се доказватъ. Ако уловя една мравка съ прѣста си, тя нѣма да ме види; тя вижда само прѣста ми, но какво отношение имамъ азъ къмъ нея като човѣкъ, тя това не разбира. Въ нейното съзнание човѣкъ, като същество, не съществува. Мравката би казала: “Докажи дѣ е човѣкътъ.” Тя ще прѣмине по цѣлото му тѣло и най-послѣ ще каже: “Не знамъ дѣ е човѣкътъ.” Трѣбва ли да се доказва на

тази мравка дѣ е човѣкътъ и сѣществува ли той?

Въ живота има лоши и добри условия. Ти не вѣрвишъ въ правия пжть и казваш: "Да ме избави Господъ отъ тѣзи лоши условия!". Казвамъ: "Не, условията сѣ лоши, само защото ходишъ въ лошия пжть." Азъ не бихъ желалъ да съмъ вѣнъ отъ тѣзи Божии условия. Прѣдпочитамъ тѣхъ, отколкото царската корона, царския пжть. Лошитѣ условия, това сѣ двата Божии прѣста, съ които Той ни улавя и казва: "Азъ тѣ пратихъ на земята да развиешъ тѣзи условия, да ги използувашъ, а ти какво правишъ?". Господъ ни е пратилъ на земята да се учимъ. Ние казваме: "Господи, благодаримъ Ти, че си ни изпратилъ на земята да работимъ и да се учимъ." Господъ ни пита: "Е, какво научихте досега?" — "Досега научихме да разкопаваме земята и да я обработваме, да сѣчемъ дърва, да колимъ кокошки, агнета и т.н. Културни хора сме ние!" Господъ ни отговаря: "Азъ не ви пратихъ на земята да колите кокошки и агнета, да правите суджуци и други подобни, а да се учите и да бждете добри." Въ какво седи тази добрина? — Нѣкой отъ насъ отиде на гости, но не му заколятъ кокошка и той казва: "Свиди имъ се на тѣзи хора да заколятъ една кокошка, а наготвили бобъ. И това било посрѣщане! Другъ пжть нѣма да стѣпя въ тази кѣща." А другъ нѣкой отиде на гости, посрѣщнатъ го добръ и той казва: "Тѣзи хора ми опекоха кокошка, сложиха ми хубаво винце. Това разбирамъ посрѣщане!".

Сега свѣтскитѣ и религиознитѣ хора сме подъ единъ знаменателъ. Не казвамъ, че ние сме много по-добри отъ свѣтскитѣ, но искамъ да кажа, че не сме още това, което Богъ иска отъ насъ. Не ви осждамъ, не казвамъ, че сте лоши, но констатирамъ единъ фактъ, казвамъ, че работата ви не е свършена. Отида при нѣкой работникъ, който копае на лозето, гледамъ го — не е прѣкопалъ още лозето. Отивамъ на другия день — сѣщото положение, отивамъ на третия день — сѣщото, работата още несвършена. Обръщамъ му вниманието, той се сърди, казва ми, че го обиждамъ. — Не те обиждамъ, но лозето трѣбва да се прѣкопае на врѣме. Кое е лозето? — То е нашето

тѣло, нашитѣ сили и способности, които трѣбва да се обработватъ точно на врѣме. За тази обработка, обаче, е необходима любовъ. Хората на този свѣтъ започватъ да работятъ само тогава, когато врѣмето се стопли. Но щомъ врѣмето се стопли, и вѣтрътъ започва да духа. И тъй, едно отъ качества на топлината е, че тя произвежда движение, понѣкога дига прахъ, вѣтръ, става провѣтряване. Провѣтряването е признакъ, че любовта е започнала да дѣйствува. Като дойде любовта, тя докарва едно провѣтряне, проявление на животъ, на работа. Когато ни дойдатъ неприятности, ние започваме да дѣйствуваме. Българите казватъ, че като ни нагостятъ съ бобъ, това било лошо, а като ни нагостятъ съ кокошка — добро. Това послѣдното е относително добро, а абсолютно добро въ свѣта е да бждемъ добри за всинца.

Пятътъ, за който Христосъ ни говори, това е материалниятъ свѣтъ. Всинца сме въ този материаленъ свѣтъ. Сега трѣбва да използваме условията на живота, да проучимъ всичко, което ни се прѣдставя. Трѣбва да се научимъ да бждемъ нѣжни, учтиви съ малкитѣ растения и животни, които ни служатъ. Ако вашето дѣте хване нѣкое пиленце и започне да го коли, ако кжса крилцата и крачката на нѣкоя муха, не очаквайте отъ него да стане добъръ човѣкъ или гений. Но намѣри ли то на пята нѣкое пиле или агне съ счупенъ кракъ и го донесе въ кѣщи, започне да го прѣвѣрзва, това дѣте ще стане за въ бждеще единъ добъръ човѣкъ. Новиятъ мораль е да правимъ добро както на най-малкитѣ, така и на най-голѣмитѣ същества. Лесно е да бждешъ добъръ за човѣкъ, който ти е далъ на заемъ една сума отъ около десетъ хиляди лева, и когато го срѣщнешъ, да му се усмихнешъ, любезно да го поздравишъ. Но ако срѣщнешъ нѣкой просякъ, ще му кажешъ: “Хайде, остави ме на спокойствие, съ такъвъ човѣкъ нѣмамъ работа.” Прѣдставете си, че този просякъ е християнинъ, ти го изпжждашъ да не те безпокои, а като отидешъ на църква, излизашъ отъ тамъ и запитвашъ другаря си: “Разбра ли Христовото учение?” — Но и ти, който питашъ и който пждишъ просяка, не си го разбралъ още. Отсега

нататъкъ трѣбва да започнемъ съ разбиране на проститѣ нѣща въ живота. Въ разбирането и прилагането е всичката сила на живота.

Затоа искамъ отъ всички да бъдете учтиви по душа и сърдце, да имате взаимно почитание, да се стремите къмъ всичко това, защото туй, което вършите къмъ другитѣ, вършите го и къмъ Бога. Всѣки отъ васъ по отношение къмъ Бога е единъ малъкъ удъ, и когато правите пакости на брата си, правите ги на Божието тѣло. Когато братъ ви страда, на Бога се образуватъ пришки; понѣкога Му се образуватъ такива голѣми пришки, че Той слиза на земята да види каква е работата. Такива сменение, любимитѣ дѣца на Бога — правимъ Му пришки. Кога ще прѣстанемъ да Му правимъ пришки? — Когато започнемъ да разбираме правилно живота и когато се разкриятъ за насъ всички нѣща, които сж причина за прѣпятствиата.

Тази година ще започнемъ съ любовта, да възприемемъ и изпратимъ нейната сила като една велика вълна изъ свѣта. Сега ако ви кажа, че ви обичамъ и ви заколя една кокошка, това любовъ ли е? — Това не е любовъ. Любовта се проявява само тогава, когато вие сте готови да се жертвувате за единъ човѣкъ, когото всички отхвърлятъ, гонятъ и никой не го приема. Знаете ли какъвъ е законътъ на любовта? Когато кажешъ за нѣкого, че ти е братъ, въ небето вече те държатъ отговоренъ за това и ти казватъ, че ти си длъженъ да пожертвувашъ за него всичко — и честта, и имота, и живота си. Не си ли готовъ да пожертвувашъ всичко за него, ти не си му братъ. Христосъ казва: "Въ такова братство азъ не дохождамъ." Вие още не сте започнали да прилагате Христовото братство. Нѣкой ще кажатъ: "Ама азъ правя жертви за него, за нея." Не ви осжждамъ, но всѣки трѣбва да си зададе въпроса: "Готовъ ли съмъ да се жертвувамъ за своя брат?". Знаете ли кога можете да ми бъдете братя? — До тогава, докато носите ножове и колите моитѣ по-малки братя — кокошки и агнета, вие не сте ми братя и азъ не съмъ ви никакъвъ братъ. Прѣставате да ги колите, но се запитвате: "Какво ще стане съ тѣхъ, ако не ги колимъ?" — Оставете ги, нека

си живѣятъ тѣзи малки братчета. Това е въ прѣносна смисълъ. Напримѣръ нѣкоя господарка има слугиня, която работи по цѣли десетъ часа на день, и затова, щомъ седне на едно мѣсто, заспива. Господарката се сърди защо дрѣме. Питамъ: Ами ако нея турятъ да работи по цѣли десетъ часа непрѣкъснато, нѣма ли да заспи? Слугинята дрѣме, защото десетъ часа трудъ е непосимъ за нейнитѣ сили. Вие трѣбва да се простите съ всички ваши стари възгледи. Тѣ сѣ неблагоприятни условия за Господа и съ тѣхъ не може да влѣземъ въ бѣдещия свѣтъ, не може да станемъ граждани на Царството Божие. Какво прави българинътъ, когато въ тѣлото или въ главата му влѣзе нѣкоя бѣха или въшка? — Туря я на гребена или между двата си нокъта и я чука. Много добръ постѣпва българинътъ: въшката трѣбва да се постави между ноктитѣ на двата палеца. Това значи: ти, като влѣзе въ главата ми и смучешъ кръвта ми, пита ли ме? — Не. Хубаво, и азъ нѣма да те питамъ — чукъ! Когато ние не изпълняваме волята Божия, като отидемъ на небето, за насъ казватъ: “Въшки не искаме!”. Подъ “въшка” въ духовния свѣтъ се подразбира личниятъ егоизъмъ, съ който трѣбва да се простимъ. И за въшкитѣ има работа, но ние трѣбва да се простимъ съ тѣхъ.

И тѣй, сега Господъ се е пробудилъ въ васъ. Търсете Го, Той е вътрѣ въ васъ. Възвишенитѣ мисли, благороднитѣ побуждения, които сега се зараждатъ у васъ, това е живиятъ Господъ. Направишъ нѣкой пжтъ лоша постѣпка, дойде ти лоша мисълъ, Той казва: “Това, което направи, не е хубаво.” Ученитѣ ще кажатъ: “Това е гласътъ на нашата съвѣсть, който ни говори.” Казвамъ: Това е гласътъ, езикътъ на нашия Баща, Който казва: “Синко, това, което направи, не е добро.” Ако започнемъ да разбираме, че Господъ ни говори, ще бѣдемъ внимателни къмъ онова, което е вътрѣ у насъ.

Прѣзъ тази година нашиятъ Небесенъ Баща иска да обновимъ мисълта си и ако сме готови, ще дойдатъ други сили отгорѣ да ни помогнатъ.

Ние имаме възможность да сторимъ всичко. Както

житното зърно съдържа всички възможности въ себе си, а слънцето му дава условия за растене, така, когато и ние сме готови, Господъ ще ни даде всички условия за работа. Докато не рѣшите въ себе си въпроса готови ли сте да служите на Господа или не, до тогава Господъ нѣма да ви дава нищо. До това врѣме ето какъвъ ще бѣде вашиятъ животъ: ще лѣгате, ще ставате, ще се обличате и събличате, ще ядете и пиете, ще живѣете, ще търгувате, и най-послѣ ще кажатъ за васъ: “Хайде, изхвърлете този навѣнка”, ще ви смѣкнатъ въ гроба и ще си останете такива, каквито сте си. Ще кажете: “Като отидемъ на онзи свѣтъ, тогава ще мислимъ.” Не, другъ е въпросътъ, като отидете на онзи свѣтъ. Като отидете на онзи свѣтъ съ това съзнание, което имате, прѣдъ васъ ще изпъкнатъ всички злини, които сте направили тукъ на земята, ще видите колко агънца и кокошки сте изiali. Тогава ще разберете, че на земята сте живѣли единъ безсмысленъ животъ, и че красивото, хубавото е останало неразработено. Дълго врѣме ще се молите да дойдете на земята, защото на нея има всички условия за работа, защото животътъ започва отъ земята, отъ нея излиза всичко. Ако човѣкъ е добъръ тукъ, на земята, добъръ е и горѣ; ако е лошъ тукъ, лошъ е и горѣ. Не мислете, че ако тукъ сте лоши, горѣ ще бѣдете добри. Това не е вѣрно. Споредъ мене, добъръ човѣкъ е този, който при най-лошитѣ условия се стреми да върши волята Божия. Добротата се цѣни споредъ усилията, които правишъ, за да си добъръ. Когато Господъ види, че правишъ усилия, Той казва: “Този човѣкъ е добъръ.” Ако си царъ и подписвашъ смъртна присѣда на едного, на другиго, безъ да се замислишъ, това показва, че не си добъръ. Тогава Господъ казва: “Това дѣте е своенравно, не мисли правилно, отъ него човѣкъ нѣма да стане.”

И тъй, за всинца ни има условия да бѣдемъ добри, умни, честни и справедливи.

Като погледнемъ вечерно врѣме нагорѣ, ние виждаме Божието лице, осѣяно съ множество звѣзди. Често съмъ наблюдавалъ какъ бащата, като си дойде въ къщи, изважда

изъ джеба си едно бонбонче, държи го нагорѣ въ ржката си и дѣтето, като го зърне, гледа нагорѣ, слѣди бонбончето. Тѣзи многобройни звѣзди по небето азъ ги наричамъ бонбончета. И Господъ казва: “Ако живѣете добрѣ, ще имате всички условия, потрѣбни за растене. Ако сте добри дѣца, ще ви изпратя горѣ и ще ви туря да живѣете въ една отъ тѣзи красиви звѣзди.” Но вие казвате: “Тукъ, на земята да ни даде по едно бонбонче, а звѣздитъ да остави за другъ пътъ.” Земята е само една работилница, на нея не може да имате собственостъ. Най-голѣмото заблуждение е собствеността. Земята е едно велико училище и като научишъ на нея изкуството, за което си дошълъ, ще си заминешъ, като оставишъ ножицитъ и всички инструменти, нищо нѣма да вземешъ съ себе си.

И тѣй, Христосъ казва: “Азъ съмъ пятътъ, истината и животътъ.” Христосъ и ние, това сме едно и сѣщо нѣщо. Какъ разбираме това? Ако може да любимъ всички хора, да се жертвуваме за тѣхъ, ние разбираме Христовитъ думи, разбираме нашитъ братя и сестри. Ако може да чувствуваме душитъ на своитъ братя, когато ги срѣщнемъ, и ако можемъ да имъ помогнемъ, ние разбираме Христа.

Сега ние сме се събрали да бждемъ съработници съ Този нашъ Баща, съ Този нашъ голѣмъ братъ. Христосъ, това е първиятъ, най-голѣмиятъ нашъ братъ, Който се е родилъ, Който пръвъ е приложилъ всички Божествени правила, всички Божествени добродѣтели. Той е първиятъ братъ, Който е издържалъ сполучливо своя изпитъ и Който е пожертвувалъ всичко за своитъ братя. Тѣзи планини, рѣки, всичко, което виждаме въ природата, е изразъ, проявление на този великъ братъ. Това е една велика мисль, върху която трѣбва да работите хиляди години, за да схванете вътрѣшния, дълбокия ѣ смисль. Отношението на тази мисль, която ще схванете, е такава: срѣщнете нѣкоя грозна мома и казвате: “Тази мома не е хубава, нищо не струва.” Но я запитайте момъка, който люби тази мома, какъ той я вижда. — За него грозното лице изчезва и той вижда нейната душа. А всички хора казватъ, че този момъкъ е полудѣлъ,

заслѣпилъ се въ нея. Не, той не е полудѣлъ, той е ясновидецъ и вижда въ момата това, което другитѣ не виждатъ. Сжщото казватъ и за религиознитѣ хора. Какво виждатъ тѣ въ Бога, дѣ Го намиратъ? Тръгнали къмъ Бога, както будалата момъкъ, който люби грозната мома, но не знаятъ обаче, че тѣзи религиозни хора виждатъ това, което другитѣ не виждатъ. Сега Христосъ е видимъ за нѣкой, а за други — невидимъ. Христа нѣма да ви Го доказвамъ, ще Го намѣрите въ себе си, ще Го намѣрите въ природата. И за Бога нѣма да ви говоря нищо. Богъ е слънцето, което изгрѣва. То е една емблема. Господъ за насъ е Баща, Който казва: “Тѣзи мои дѣца много страдатъ.” Страданията сж необходими, докато поумнѣемъ; за насъ обаче страданията сж непотрѣбни. Дошло е вече врѣме да не си създаваме сами страдания.

Ако дойде единъ братъ при мене и ми каже: “Азъ искамъ да опитамъ твоята любовъ, да видя обичашъ ли ме” и ми направи единъ разрѣзъ на ржката — провѣрява любовта ми. Азъ мълча, не казвамъ нищо. Дойде другъ братъ и ми направи другъ разрѣзъ, да опита имамъ ли търпѣние. Най-послѣ идва трети братъ, и той ми направи единъ разрѣзъ, докато цѣлото ми тѣло стане само разрѣзи. Слѣдъ всичко това ще кажатъ: “Той си издържа изпита.” Да, но отъ мене нищо не остана. Питатъ ме: “Отъ какво сж тѣзи разрѣзи по тѣлото ти?” — За да докажа любовта си къмъ васъ. Ако пусна кръвъ на нѣкой братъ, какво ще спечеля отъ това?

Новото учение, което иде сега въ свѣта, трѣбва да оздрави всѣка рана на душата, сърцето и тѣлото.

Въ варненско, синътъ на единъ българинъ заболѣлъ отъ нѣкакви си скули, рана, която хващала дѣбела кора, та образувала нѣщо като мазоли, което се отразявало болно на момчето. Той лѣкувалъ раната си около десетина години, но нищо не помогнало. Единъ день по-малкиятъ му братъ донесълъ въ къщи единъ соколъ и започналъ да го учи да лови врабци. За тази цѣль донася единъ джигеръ и започва да го учи какъ да лови. По-голѣмиятъ братъ взима джигера и го поднася къмъ

сокола, учи го да лови врабцитѣ. Соколытъ бързо сграбчва болната ржка на момчето, изяжда всички скули по нея и по този начинъ ржката оздравява.

И тъй, новото учение ще постъпва като сокола. Идатъ нещастия въ свѣта, но соколытъ ще изяде скулитѣ и ние ще оздравѣемъ. Скулитѣ сж признакъ на всички недѣзи, които сжществуватъ у насъ. Болеститѣ, нещастията, които ни сполетяватъ, сж резултатъ на изхабенитѣ Божествени сокове, но като дойде Божествениятъ Духъ, ще обнови и изправи всичко. Но трѣбва да дойде живата вѣра!

Днесъ небето е ясно, което показва, че имаме всички условия за работа.

Да започнемъ новия животъ съ истинската любовъ, и мало и голѣмо да се надпрѣварваме въ нея!

Взаимни добри мисли, благородни чувства, това сж носители на една велика сила. Може да направимъ единъ опитъ тази година, за да видите каква е силата на колективната мисль. Ако насочимъ мисльта си за благо на единъ човѣкъ, той ще стане добъръ, всичко ще му е добръ. Ако нѣкой е боленъ и съсрѣдоточимъ мисльта си за неговото здраве, той ще оздравѣе; ако нѣкой е здравъ и съсрѣдоточимъ мисльта си къмъ него съ цѣль да заболѣе, той настина ще заболѣе.

И тъй, всички ние колективно може да направимъ много нѣщо. Ако не успѣваме, то е защото каквото замислимъ вжтрѣ, съ сърцето си го разваляме. Въ сърцето си не трѣбва да допускаме никакви лоши желанія, а въ ума — никакви лоши мисли.

Слѣдователно бждещата култура ще бжде култура на сърдцето.

Сега искамъ всички да бждете бодри, весели, да напуснете вашия старъ животъ и да не мислите за миналото. Турнете отсега нататкъ кръстъ на старитѣ си тефтери и рѣшете да живѣете вече за Господа, да изпълните Неговата воля на земята, като считате, че Богъ се проявява въ всички хора, въ всички народи. Какво ще стане слѣдъ това, ще ви кажа. Богъ ще тури всичко въ пълна хармония и ще дойде день, когато

всички хора ще живѣятъ братски помежду си.

Още отъ старо врѣме Господъ е казвалъ чрѣзъ пророцитѣ: “Ще дамъ нови сърца на хората, ще се заселя въ тѣхъ и ще живѣя заедно съ тѣхъ.”

Отъ сърдцето започва новата култура.

Ще ви дамъ нѣкои упътвания за най-малки опити. Школата, която слѣдвате, изисква отъ всинца ви да сте бодри, спокойни по сърдце и умъ, за да може да работите. При тази годишна срѣща ще ви дамъ малко работа, само по едно житно зрънце, и ако го използвате разумно, то ще ви донесе Божието благословение.

Азъ съмъ увѣренъ въ успѣха на онова, което вършимъ, защото Господъ е съ насъ.

Прѣзъ цѣлия день днесъ, както и прѣзъ всички останали дни ще се стараете да имате хармония въ мислитѣ си. Обхванете живота въ всичкитѣ му проявления, а не едностранчиво. Старайте се да бъдете съ свѣтли умове и добри по сърдца, за да разбиете всички противоположни мисли, които ви се отправятъ. Ще направимъ опити и ще се увѣримъ, че Господъ е великъ и ще разруши всичко лошо. Да не се поражда въ васъ нито една лоша мисълъ, нито едно лошо желание или дѣйствие.

Като имате добри мисли, желания и дѣйствия, ще ви покажа каква е Божията наука. Тя е дълбока наука, но ще направите опити, които ще ви увѣрятъ въ нея. Ще правите опити за лѣкуване на сърдцето, както и въ всички останали области. Ако нѣкои сж дошли да шпиониратъ, да изопачаватъ мисълта, Господъ е свидѣтель! Между васъ да не се поражда никаква мисълъ за сектанство.

Това учение е учение за братството. Ако нѣкои ви запитатъ какво учите тамъ, отговорете: “Ние учимъ науката за братството, какви сж великитѣ закони, които го управляватъ.” Ние не можемъ да разкриемъ всички тайни, съ които си служи то, за това нѣщо си има причина. Ние не можемъ да разкриемъ стомаха си на хората, да имъ покажемъ какъ работи. Откриемъ ли

стомаха си, и животътъ ни се свършва. Ако разтворимъ черепа си, за да покажемъ мозъка си на хората, ще умремъ. Мозъкътъ не може да се разкрива. Така е направилъ Господъ и ние нѣма да разваляме това, което Той е направилъ. Слѣдователно това, което Господъ е затворилъ, ще го държимъ затворено, а това, което е отворилъ, ще оставимъ отворено. Очитъ си никога не дръжете затворени! Нѣкой ще ми възрази: “Ами азъ ги затварямъ!” — Нищо, тѣ пакъ могатъ да бѣдатъ отворени. Умътъ ви сящо трѣбва да бѣде отворенъ.

Сега поздравявамъ всички съ добръ дошли въ училището!

10.30 ч. сутринта

Новото човѣчество

Темата на моята беседа ще бѣде: „Новото човѣчество“.

Азъ ще разгледамъ този въпросъ отъ едно ново становище.

Новото въ свѣта, това е изгрѣващото слънце, а старото, това е слънцето, което залѣзва. Това е законъ въ природата, този законъ не го твърдя само азъ, но и всѣка майка и всѣки баща. Когато младата мома и младиятъ момъкъ се задомятъ, първото дѣте, което се ражда въ дома имъ, това е изгрѣващото слънце, надеждата на тѣхното бъдеще. Ако ние мислимъ, че новото носи нѣкаква пакостъ, нѣкакво разстройство на обществото и на цѣлото човѣчество, това е едно криво схващане на онѣзи велики принципи, които дѣйствуватъ въ живата природа. Тогава ако така схващаме, защо ни сж ония дѣца, които носятъ бѣди на родителитѣ си? Колко дни, колко нощи майкитѣ сж прѣкарвали безъ почивка и безъ сънъ за това ново дѣте, което не знае още да говори, за тази нова идея! Тази нова идея е най-напрѣдъ още неопрѣдѣлена, но майката има способността да схваща, да се вслушва и да разбира езика на това ново сжщество, на това малко дѣте. По сѣщия начинъ въ едно общество, въ единъ народъ има хора съ такива чутки души, въ които съзнанието е развито, сърдцето повдигнато на една по-висока степенъ, и тѣ схващатъ тази нова идея, на която сж дѣца, на която сж носители. А свърѣменнитѣ хора, които не разбиратъ носителитѣ на тази нова идея, казватъ: „Тѣзи хора сж анархисти, комунисти, еретици, сектанти и т.н.“ Но всичко това сж имена безъ смисълъ. Ако ние разсѣждаваме така, питамъ тогава: каква е разликата между единъ комунистъ, който живѣе съ своитѣ разбирания, и другъ, който живѣе съ своитѣ стари разбирания, и трети, който живѣе съ своитѣ нови разбирания? Разликата седи въ това, че този, който живѣе с

новитѣ идеи, усѣща, че въ него има поде́мъ, енергия, животъ — растене, а другиятъ, който живѣе съ старитѣ идеи, се усѣща старъ, силитѣ го напу́щатъ, той изнемо́щѣва, страхува се отъ бѣдещето, мисли за старинитѣ си, и затова иска да разбогатава, осигурява се въ разни банки, въ разни дружества. Азъ казвамъ: това сж стари хора, които мислятъ за осигуровки, но най-добрата осигуровка, това е смъртъга, това сж гробищата на човѣчеството. Но гробищата не носятъ нѣкоя нова идея на човѣчеството, а създаватъ само нещастия и страдания на свѣта! Тамъ, въ гробищата, сж заровени и царе, и свещеници, и проповѣдници, и музиканти, и поети — все за своитѣ грѣхове. Ако ме попитате, защо хората умиратъ, ще ви отговоря: хората умиратъ отъ своитѣ стари идеи. Тогава какъ ще възкрѣсне човѣчеството? Казвамъ: станете млади, станете носители на новото божествено учение, на което емблемата е братството. Братството, но въ какво седи то? — Онзи, който се нарича твой братъ, трѣбва да жертвува живота си, имота си и честъта си — всичко за тебе. Когато единъ великъ народъ схване идеитѣ на това братство, той трѣбва да е готовъ да жертвува всичко за тѣзи идеи. Не жертвува ли, тамъ нѣма никакво братство, никакво равенство. Когато нѣкой проповѣдва нѣкоя велика идея, че има нѣкъдѣ Господъ, а не жертвува своя животъ, имотъ и честь за Него, той не е разбралъ великото учение на живота. Това е братство и равенство, туй е проповѣдвалъ Христосъ.

Нека се върнемъ назадъ, да приложимъ Христовото учение, защото въ Него е избавлението на свѣта. Какво е училъ, какво е проповѣдвалъ Христосъ? — Той е училъ тази велика идея на новото човѣчество. Кои сж отличителнитѣ качества на човѣка отъ новото човѣчество? Еврейскитѣ пророци още отъ прѣди 2,000 години, като далновидни, сж казвали, че Господъ ще създаде нови сърца, направени отъ плътъ, и въ тѣхъ ще се засели Духътъ Му, и ще Го познаятъ отъ малтъкъ до голѣмъ. За това нѣма да се говори, има ли или не Господъ. Всѣки ще стои подъ смоковницата си безъ да се страхува, между всички ще настане миръ и любовъ, ще обърнатъ оржията си въ сѣчива и

орала и нѣма да се биятъ: изключени ще бждатъ войнитѣ.

Христосъ е поставилъ двата принципа, т. е. новото и старото човѣчество въ слѣдното съотношение: разумниятъ човѣкъ, който е разбралъ смисъла на живота, е съградилъ кжщата си върху канара, и дошли рѣки и вѣтрове, но не могли да я съборятъ. Подъ „канара“ се разбиратъ здравитѣ принципи на живата природа. А неразумниятъ човѣкъ, който не е разбралъ смисъла на живота, е построилъ кжщата си на пѣсѣкъ, но дошли рѣки, бури, вѣтрове и я съборили. Рѣкитѣ, буритѣ, сж ония хора, които живѣятъ безъ принципъ, пертурбациитѣ на обществения животъ, и тѣ сж, които събарятъ кжщата, построена на пѣсѣчлива основа. Слѣдователно, тѣзи двѣ култури — стара и нова — лежатъ върху два принципа. Съврѣменното старо човѣчество служи още на своя егоизъмъ, и въ този смисълъ не може да има братство. А новото човѣчество служи на свои алтруизъмъ. Егоизмътъ е опрѣдѣленъ да стане слуга на човѣчеството.

И тъй, новитѣ идеи не обхващатъ само благото на отдѣлния човѣкъ, или на обществото, но и благото на всички разумни сѣщества. Подъ „разумни“ сѣщества азъ разбирамъ изобщо всички сѣщества, защото нѣма сѣщество, което да не е разумно. Ако вие сте глухъ, и нѣкой ви казва нѣщо, а вие не го чувате, чудите се, защо не разбирате този човѣкъ, и кждѣ е погрѣшката. Грѣшката не е въ този, който говори, а въ този, на когото ухото не е чутко, за да схване оня, който говори. Дойде нѣкой слѣпъ, и като такъвъ, не може да схване свѣта, но свѣтътъ не е тъменъ, а чувствата на тоя човѣкъ сж неразвити. Слѣдователно, сегашното общество се нуждае отъ развиване на тия чувства. И това общество сега се развива по единъ великъ законъ. И природата днесъ не е таква, каквато е била прѣди милиони години. На всѣки 100 милиона години вжтрѣ въ природата става единъ великъ прѣвратъ. Ако ви запитамя: отъ колко милиона години сжествува нашата слънчева система, ще ми кажете, че нѣкои отъ съврѣменнитѣ учени ѝ даватъ приблизително 100 милиона години, други — 200 мили-

она, трети—500 милиона и т.н. Окултната наука казва, че отъ създаването на нашата слънчева система досега има 250 милиарда години. Това сж данни, които не може да се докажатъ, нито да се опровергаятъ. Това сж само твърдения.

Нѣщата може да се доказватъ само при извѣстни условия, като приемаме извѣстни аксиоми, извѣстни максими; но изобщо за да се разбере една истина, необходими сж извѣстни данни. А въ свѣта такива доказани истини сж малко. Вземете, напримѣръ, да докажете една близка идея до васъ: има ли човѣкъ душа или не. Азъ казвамъ, че половината отъ сегашната интелигенция отрича тази идея, а другата половина я поддържа, но и еднитѣ и другитѣ не могатъ да я докажатъ. Когато запитаме нѣкого, има ли душа, каква е нейната форма, ще отговори: „Има душа, но каква е формата ѝ — не знамъ“. Ние можемъ да доказваме само нѣща, които иматъ форма, съдържание и смисълъ, а нѣща, които сж безъ форма, безъ съдържание и смисълъ нито доказваме, нито отричаме. Азъ ви проповѣдвамъ една идея, близка до вашитѣ души. Това, за което ви говоря, е наслѣдено у васъ. Вие имате извѣстни идеали, стремежи, копнежи, но тѣ се изразяватъ по разни начини. И всѣки отъ васъ си има свои стремежи. Младиятъ момъкъ, напримѣръ, си търси своята възлюблена. Стариятъ човѣкъ ще каже: „Това сж глупости, едно врѣме и азъ се занимавахъ съ тѣзи работи, но сега мене не ми трѣбва мома“. Но за младия момъкъ не е така. Той по цѣли ноци не спи, рано става, ходи тукъ-тамъ, търси своята мома съ чернитѣ очи. Майката се чуди какво става съ сина, бащата сжщо. Синътъ казва: „Новата идея е, която ще донесе въ мене новия животъ, нея търся азъ“. Кой е на правата страна, младиятъ или стариятъ? Азъ казвамъ, че е младиятъ.

Едно врѣме лисицата минавала покрай една ябълка, и високо на единъ клонъ вижда закаченъ единъ кжсъ хубаво сирене. Погледнала го, отминала и казала, че не струва нищо. Защо? — Защото е далечъ, не може да го стигне. Но ако бѣше долу, близо при нея, щѣше да каже, че по-хубаво сирене отъ това нѣма. За новото човѣчество има загатвания тукъ-тамъ

въ Новия Завѣтъ, въ Откровението. Евангелистътъ Йоанъ още прѣди 2000 години е видѣлъ брѣмнената жена съ тази велика идея „ новото човѣчество“, и той е опрѣдѣлилъ числото на тѣзи избраници, носители на тази идея, 144,000 души. Като съберете числата $1+4+4=9$. Числото 9 е резултатъ на една еволюция на хората, които иматъ всички положителни, благородни качества. Нѣкои ще кажатъ, че тѣзи 144,000 души сѣ горѣ на небето. Не, тѣзи хора сѣ сега тукъ, на земята, тѣ сѣ дошли вече на земята и сѣ се выплѣтили между образованитѣ хора. Едни отъ тѣхъ сѣ писатели, други поети, учени, и всички подтикватъ човѣчеството въ тоя пътъ къмъ новата идея, къмъ божественото. Тѣ сѣ врагове на онзи мракъ, на онѣзи окови, които сковаватъ човѣчеството. И това брожение, този великъ прѣвратъ, който иде сега, се дължи на тѣхъ, тѣ ще обърнатъ тоя свѣтъ съ главата надолу. Не считайте това за лошъ признакъ. Когато нѣкой човѣкъ погълне много вода и се задави, у българитѣ има обичай да го обръщатъ съ главата надолу, за да повърне погълнатата вода.

И съврѣмненитѣ културни хора сѣ погълнали много нечиста вода, затова тѣ трѣбва да се обърнатъ съ главата надолу, за да изтече водата. Слѣдъ като изтече всичко нечисто, пакъ ще ги обърнатъ съ главата нагорѣ, и ще започне новиятъ животъ. Нѣкои отъ васъ може да кажатъ: какво ни интересува това ново човѣчество при сегашнитѣ страдания. Обаче, трѣбва да знаемъ, че страданията сѣ една необходимостъ за развитието на човѣка. Ние едва сега, въ тази епоха, сме започнали да страдаме и сме станали по-чувствителни. И наистина, съврѣмненитѣ хора страдатъ повече, но тѣзи страдания сѣ нѣщо благородно и тѣ сѣ, които ще организиратъ обществото. Всѣка брѣмненна майка не изпитва ли извѣстни страдания, извѣстни прѣживѣвания? Тя страда, докато се сформирова дѣтето въ утробата ѝ, но когато роди, освобождава се отъ всѣкакви страдания. Слѣдователно, когато страдаме, това показва, че сме брѣмненни съ една велика божествена идея, и когато дѣтето се роди, и бждемъ готови като майката да прѣживѣмъ всички

страдания, въ насъ ще прѣстане скръбъта и ще дойде радостъта. Често страданията сами си причиняваме. За примѣръ, ще ви приведа единъ анекдотъ отъ българския животъ.

Нѣкой си селянинъ обичалъ много яйца, и търсилъ случай често да си хапва, но не му се отдавало, защото жена му била голѣма скъперница. Тя била едра, снажна, и когато мъжътъ ѝ се осмѣлявалъ безъ нейно знание да си похапне 1 — 2 яйца, тя го набивала добръ. Единъ день, ней припаднало и умира. Селянинътъ си казалъ: „Слава Богу, сега вече ще мога свободно да си похапвамъ яйца, нѣма кой да ме бие“. Взима си 7 яйца и ги зарава въ огнището. Въ това врѣме дохаждатъ нѣколко селянки, комшийки, да сподѣлятъ скръбъта му. Той като чува стѣпки, стрѣсва се изведнѣжъ, и като забравя, че жена му умрѣла, за да не бжде битъ, изважда на бързо яйцата, и ги туря въ пазвата си. Селянкитѣ му казватъ: „Голѣмъ огънь гори въ къщата ти“. — "Да, голѣмъ огънь е, но този, който гори въ гърдитѣ ми, въ пазвата ми, е по-голѣмъ“, отговаря той. Сегашнитѣ хора казватъ: „Голѣми страдания имаме“. Казвамъ: „Опеченитѣ яйца въ пазвата ви сж причина за тѣзи страдания“. Извадете яйцата отъ пазвитѣ си, и страданията ви ще прѣстанатъ. Въ съврѣменната наука това наричатъ *idée fixe*. Знаете ли какво е *idée fixe*?

Ще ви дамъ единъ примѣръ за човѣкъ, който е страдалъ отъ *idée fixe*. Единъ господинъ поставялъ показалеца на дѣсната си ржка въ кржга, който се образува отъ съединяването на палеца и показалеца на лѣвата ржка, и така въ продължение на година-двѣ се мъчилъ да го улови. Той страдалъ отъ неуспѣха си, и затова се обърналъ къмъ единъ лѣкарь, който веднага съобrazilъ какъ да го излѣкува. Лѣкарьтъ пхналъ показалеца си въ лѣвата ржка на пациента си, който веднага го сграбчилъ и се зарадвалъ, че успѣлъ да улови прѣста си. Съ това той се излѣкувалъ, и се освободилъ отъ мисльта, която толкова врѣме го безпокоила. Така и съврѣменнитѣ хора, които иматъ *idée fixe*, искатъ да хванатъ прѣста си, но не могатъ. Ами че прѣстътъ е създаденъ за друга работа, а не да го хващате. Ако искате, може да го хващате по другъ начинъ, а не така.

Сега на земята настава нова епоха, за която съврѣменниятъ окултизъмъ казва, че отъ слънцето иде една нова вълна. Ако се изразя съ нови термини, ще бждатъ непонятни за васъ и моята бесѣда ще бжде съвсѣмъ отвлѣчена. Тази вълна, която сега иде, засѣга човѣшкитѣ мозъци, и нѣкои хора подъ нейно влияние ставатъ ексцентрични. Ексцентриченъ човѣкъ е този, който много мълчи, или ако говори много, рѣчта му е несвързана. Това сѣ крайности, които съществуватъ между хората, но правилното развитие има своята норма. Нѣкои казватъ, че рѣчта всѣкога трѣбва да бжде логична. Споредъ моитѣ схващания, въ свѣта трѣбва да има три вида логики: едната наричамъ чисто материалистична логика, втората — логика на съзнателния животъ, а третата — божествена логика. Въ божествената логика не се допуща абсолютно никаква лъжа и слѣдователно, за да може човѣкъ да работи съ първитѣ двѣ логики, трѣбва да има благородна и възвишена душа, т.е. да е готовъ да се жертвува за своитѣ братя, а не да живѣе само за себе си.

Друго нѣщо, което трѣбва да се опрѣдѣли, то е да се докаже дѣ е истината. За да се провѣри истината, изисква се врѣме и опитъ. Всички съврѣменни учени хора, които ни прѣдставятъ различни теории, изслѣдвания, било въ медицината, техниката, физиката, химията или въ друга нѣкоя областъ, се нуждаятъ отъ врѣме, за да се приложатъ теоритѣ имъ на опитъ. Една теория може да е много правилна въ своитѣ математически изчисления, но ако се приложи и не даде резултатъ, тя е неприемлива. Така напримѣръ, единъ англичанинъ въ продължение на 25 години се занимавалъ съ единъ въпросъ, проучвалъ устройството на една летателна машина; за тази цѣль, той направилъ точно всичкитѣ изслѣдвания, и като билъ увѣренъ въ изчисленията си, далъ едно обявление въ вѣстникитѣ. Едно нѣщо обаче е пропусналъ той - не провѣрилъ всичко това на опитъ. Когато пристѣпили къмъ опити съ тази машина за хвърчене, споредъ прѣдставениятъ отъ него данни и изчисления, тя не дѣйствувала: колелото се движело, но машината не хвъркнала. Освиркватъ изслѣдователя и съ

това се завършва неговата работа. Обаче, новитѣ хора, които дойдоха слѣдъ него, започнаха да изучаватъ живата природа, да проучаватъ устройството въ организма на птицитѣ, на тѣхнитѣ крилѣ, опашкитѣ имѣ, хората усвоиха методитѣ на хвъркането и възъ основа на тѣхъ построиха хвърчащата машина. Колко голѣма бѣше радостъта на съврѣменното човѣчество, когато се откри начина какъ да се хвърчи изъ въздуха! Но тѣзи хвърчащи машини — балони, аероплани и целелини — не се използваха за благото на човѣчеството, а видѣхте какво направиха съ тѣхъ прѣзъ послѣднитѣ войни и колко опасни сж тѣзи машини.

Днесъ хората ми казватъ: „Разкрийте ни една отъ великитѣ тайни“. Казвамъ, една велика тайна е да се научи човѣкъ да се излѣкува, когато е боленъ, като хвъркне. Когато хората сж неврастеници, могатъ да се излѣкуватъ по тоя начинъ. Нѣкоя жена е болна. Нека се опита за 1/2 часъ да похвърчи изъ въздуха и ще се върне здрава. Утрѣ се разболѣ мъжа ѝ. Нека го постави и него въ балона, да го пусне изъ въздуха да похвърчи, и той ще се върне здравъ. Оздравяването по този начинъ е лесно, защото въздухътъ въ по-висшитѣ сфери е по-чистъ. Тукъ, дѣто живѣемъ ние, намираме се въ въздушна среда, въ която има много вжглена киселина; и ако сме нервни днесъ, то се дължи на голѣмото количество вжглена киселина изъ въздуха, която вдишваме и издишваме, и която почти отравя организма ни. Знаете ли какво бихте почувствували като влѣзете въ нѣкой градъ? Ако въ васъ бѣше развито шестото чувство или тѣй нареченото психометрично чувство, съ което сж надарени нѣкои хора, и погледнете въ нѣкой градъ, вие бихте се отвратили отъ атмосферата на този градъ и не бихте желали повече да живѣете тамъ отъ смрадъ! Нашитѣ градове и кѣщи сж за такъво човѣчество, като сегашното, съ такъво обоняние. Затова животътъ става все по-непоносимъ. А тѣзи новитѣ, божественитѣ идеи, които сега идатъ, носятъ новия животъ въ свѣта. Смъртъта, която сжествува, нещастията, страданията, полудяванията, се дължатъ на съвсѣмъ други пси-

хични причини отъ тѣзи, на които ги приписватъ. Сегашниятъ животъ трѣбва да се измѣни въ своитѣ форми, и съврѣменниятъ строй трѣбва да се промѣни. И прави сж хората на новитѣ идеи, които изискватъ това промѣнение. Това промѣнение въ природата може да стане послѣдователно, но то ще стане и въ живота или послѣдователно, или моментално. По този случай турцитѣ казватъ така: „Аллахънъ зору да варъ“, т. е. когато нѣкому главата е дебела и Господъ му каже единъ или два пѣти какво трѣбва да прави, а той не взима отъ дума, за него се налага закона на необходимостта.

И тъй, основната идея на новото учение е братството. Братството трѣбва да се приложи вжтрѣ въ домоветѣ. Майкитѣ и бащитѣ трѣбва да разбиратъ този основенъ законъ на братството, за да могатъ да създаватъ новитѣ условия за отглеждане и възпитание на дѣцата. Нѣкой младежъ се проявява буенъ, върши пакости. Какъ постѣпватъ съ него споредъ старото възпитание? Изтезаватъ го, затварятъ го. Но въ затвора той изгубва здравето си и държавата го храни. Тоя младежъ може да стане единъ отличенъ гражданинъ. Въ него има избликъ отъ енергия, която трѣбва умѣло да се впрѣгне въ работа. Казватъ за него: „Да, но той е единъ грѣшникъ, прѣстѣпникъ“. Обществото е създало такива условия, съ които той не може да се бори.

И така, ние вмѣсто да изучаваме живата природа, живия Господъ, и да постѣпваме съобразно съ нея, противодѣйствуваме си, като мислимъ, че въ свѣта има много закони. Не, въ живата природа има единъ законъ, който тя прилага къмъ всички, и къмъ богатия, и къмъ бѣдния. Сиромашътъ казва: „Ами този богатиятъ човѣкъ има да яде, да пие, охолно живѣе, а за мене нѣма нищо“. Ти не знаешъ, че страданията на този богатъ човѣкъ сж задържани за слѣдъ 40—50 години. Природата не взима ли еднакво мазнинитѣ и на богатия, и на сиромаша? Какво иска да каже природата съ това, като обира мазнинитѣ на хората? Тя иска да имъ каже: „Вие не сте научили закона на братството“. И като прочетете първата глава на Битието, ще

видите, че Господъ казва на Адамъ и Ева: „Вие ще ядете отъ всички плодове, но само отъ единъ нѣма да ядете, и въ който день ядете отъ този забраненъ плодъ, ще умрете“. Забранениятъ плодъ, това е съврѣмениятъ егоизъмъ.

Единъ човѣкъ, който иска да работятъ за него, а той да живѣе на гърба на другитѣ, единъ човѣкъ, който иска да се храни за смѣтка на вдовицитѣ и бѣднитѣ сирачета, единъ човѣкъ, който иска да се бори съ толкова народи, той яде отъ забранения плодъ. А щомъ яде отъ забранения плодъ, той трѣбва да знае и послѣдствията. Ето защо всички трѣбва да бждемъ послѣдователни въ това велико учение. Дѣ е училъ Христосъ да има войни, да се биемъ или да се молимъ за война, да помага Богъ на едната или другата отъ воюващитѣ страни? Прѣди 1000—2000 години това нѣщо имаше смисълъ, но сега вече е отживѣло врѣмето си. Дѣ е тази правовѣрностъ, за която се парадира, дѣ е истинското християнство? Азъ говоря на тѣзи, които се именуватъ истински християни, тѣ трѣбва да постѣпватъ споредъ Христовия законъ, а тѣзи, които не сж християни, трѣбва да постѣпватъ споредъ своитѣ разбирания и закони. Нѣкой казва: „Азъ не съмъ християнинъ“. — Какви сж твоитѣ закони и разбирания, съ които живѣешъ? „Азъ съмъ свободомислещъ“. — Постѣпвай споредъ своята свободна мисль. Ние трѣбва да дадемъ право на всѣки човѣкъ, защото въ него има нѣщо добро, нѣщо благородно въ душата му. Дайте условия на всѣки човѣкъ, и той може да се повдигне. Живѣе ли при неблагоприятни условия, той пада.

Азъ и другъ пѣтъ съмъ привеждалъ примѣра за единъ италиянски художникъ и сега пакъ ще го приведа. Единъ знаменитъ италиянски художникъ искалъ да нарисува образа на Христа и затова, като обикалялъ града, вглеждалъ се въ хората, за да намѣри нѣкое подходяще лице за цѣлѣта. И наистина, намира единъ младежъ около 20 годишенъ и нарисувалъ по него образа на Христа. Работата излѣзла сполучлива. Слѣдъ 20-на години същиятъ художникъ рѣшава да нарисува образа на Юда и търси подходяще лице. Намира единъ младъ човѣкъ

и му прѣдлага да му позира. Този младъ човѣкъ казва: „Господине, азъ ви се чудя, прѣди 10-на години азъ ви позирахъ за Христа, а днесъ ме викате да ви позирамъ, за да нарисувате Юда!“. На този младежъ, въ 10-на години сѣмо, въ порочния животъ така се измѣнило лицето му, че замязалъ по външния си видъ на Юда. Мислите ли, че ако една мома върви по лошия пѣтъ и попадне въ единъ публиченъ домъ, лицето ѝ не ще има отпечатѣкъ на този животъ? Такъва една блудница ми разказваше единъ день, че докато разполагала съ пари, мжжѣтъ ѝ я държали, но слѣдъ като ѝ изялъ паритѣ, оставилъ я на произвола на сѣдбата, и тя взела кривия пѣтъ. Тя казва: „Искамъ да отида на църква, но и тамъ не ме приематъ“. Въ тази жена има копнежъ да живѣе чистъ животъ и като се измѣнятъ условията, тя ще се повдигне. А за онѣзи свободни жени, които искатъ да служатъ на своитѣ чувства, хората казватъ: „И такива жени трѣбватъ за свѣта“. Казвамъ: Не, тия наши сестри трѣбва да ги извадимъ отъ блуднитѣ домове, не трѣбва да се изнасилватъ, а да ги поставимъ на правия пѣтъ и да имъ покажемъ какъ да живѣятъ.

Сега идатъ носителитѣ на новитѣ идеи, на алтруистичнитѣ чувства, идеитѣ на божественото учение, и тѣ сѣ хората, които ще се застъпятъ за всички онеправдани и паднали. Тѣзи хора не сѣ случайни, тѣ иматъ признаци на лицата си, въ очитѣ си, на рѣцѣтъ си. Вие ще ги познаете. Ето какви сѣ тѣхнитѣ признаци. Ако човѣкѣтъ, носителъ на новото учение, е лѣкарь, като дойде въ дома ти, ще ти донесе всички лѣкарства, и нѣма да ти вземе нито петъ пари, ще каже: „Азъ служа даромъ“. Ако е свещеникъ, като го извикашъ да кръщава, да опѣва умрѣли, нѣма да иска никакви пари, а ще каже: „Азъ служа на новото учение“. Ако е търговецъ, като човѣкъ на новото учение, ще търгува честно; ако е учителъ, ще работи даромъ. Вие ще ми възразите: „Ако всички работятъ даромъ, свѣтътъ ще се разсипе“. Да, сегашниятъ свѣтъ ще се промѣни, но ще дойдатъ нови разбираня.

Нѣкои ще запитатъ: Какъ е възможно да се работи

даромъ, какъ ще се живѣе безъ пари? Азъ питамъ: колко хиляди лева плащатъ на майката и на бащата, за да отгледатъ, отхранятъ и възпитатъ 4—5 дѣца? Има ли нѣкакъвъ законъ, чрѣзъ който майката и бащата да се задължаватъ да ставатъ 5—6 пѣти прѣзъ нощта, за да наглеждатъ малкитѣ си дѣца? Нѣма никакъвъ законъ, никаква конституция, а при това тази работа върви много по-добрѣ, по-естествено, отколкото всички други работи, които се подчиняватъ на установени отъ държавата закони. Слѣдователно, майката и бащата ни даватъ първия законъ, на който трѣбва да се подчиняваме. Казвамъ: ако живѣете тѣй, както живѣятъ въ една кѣща родителитѣ и дѣцата, ако живѣете тѣй, както живѣятъ помежду си братята и сестритѣ, вие сте на правия пѣтъ.

Отъ гледището на новото човѣчество, насъ не ни очаква нѣкаква голѣма катастрофа. Дѣйствително, въ свѣта иде една голѣма катастрофа, но тя е за всички онѣзи здания, които нѣматъ солидни основи, за всички онѣзи гнили дървета, които нѣматъ здрави корени. Иде една велика идея, която ще ги събори, но това е единъ законъ, едно провѣтряване, което ще изчисти всичко гнило, а ще остане само здравото въ свѣта. Като ви дойде нѣкое страдание, не питайте коя е причината за това нѣщо. Азъ казвамъ: слънцето е причината за всички нещастия на земята, за нашитѣ страдания и за нашитѣ радости, то ражда наводненията, епидемии и всички болести въ свѣта, то прѣдизвиква землетресенията, изобщо то е причина за всичко, което става въ цѣлата природа. Но слънцето казва: „Ако ти си уменъ, ще можешъ да използвашъ разумно моята енергия, азъ ще ти принеса всичката благодать, но ако не си уменъ, ще ти причиня най-голѣми страдания”. Слънцето може да измѣни своята енергия, но то все ще си грѣе и земята все ще се върти. И ще ви кажа слѣдното: въ висшата механика на окултната наука има едно твърдение, споредъ което при движението на едно колело, на всѣки 100 милиона обръщания има едно изключение. Такъво едно колело е нашата земя. И тя ако обиколи 100 милиона пѣти около слънцето, и въ нейното движение ще има

едно изключение, което ще се изрази или въ низходяща степенъ, катастрофално, или въ възходяща степенъ, благотворно.

Такива изключения сж ставали много често, и такъво изключение иде сега. Нашата земя е направила толкова обръщания и е много близо до изключението: кога ще дойде това изключение, нѣма да кажа датата. Сега може да не вѣрвате, а като дойде този день, ще го провѣрите. Тогава може да приложимъ този окултенъ законъ и по отношение на слънцето. Когато то направи 100 милиона обръщания, ще дойде едно изключение. Съврѣменнитѣ учени казватъ, че слънцето, за да направи едно обръщане, нуждни му сж 20 милиона години. Знаете ли какво ще стане въ свѣта, когато слънцето направи едно такъво изключение? Ако това изключение попадне въ низходяща степенъ, цѣлата слънчева система ще угасне, нашето слънце ще потъмнѣе, а съ това и всѣкакъвъ животъ ще прѣстане; ако това изключение попадне въ възходяща степенъ, слънчевата енергия ще се увеличи 10 пѣти, и тогава да му мислятъ хората, които сж на земята.

Тѣй че сега има едно приблизително съвпадение — и слънцето и земята сж направили своитѣ 100 милиона обръщания и сега идватъ двѣ изключения. Това е едно твърдение, което мога да докажа математически, съ факти и данни, но не на това общество. Иска врѣме, за да ви докажа формулитѣ и фактитѣ, съ които окултната наука си служи. Съ това не искамъ да вселявамъ страхъ, но казвамъ, че има изключения, и всѣки човѣкъ да бѣде готовъ на поста си да ги посрѣщне. И Христосъ казва: „Блаженъ онзи рабъ, който стои будно на поста си, за да не би като дойде господарьтъ му, да го намѣри заспалъ”. Ако вие мислите, че като ядете и пиете, животътъ ще си върви тихо, спокойно, лѣжете се.

Съврѣменнитѣ учени твърдятъ, че човѣкътъ не е живѣлъ повече отъ 8000 години, но окултната наука и тамъ се различава; тя доказва, че човѣкъ е живѣлъ много повече, отколкото съврѣменнитѣ учени твърдятъ. Че човѣкъ е живѣлъ отъ прѣди 8000 години, за това говорятъ черепитѣ, които сж останали

отъ ония врѣмена, но че е живѣлъ много по-отдавна, такива данни не могат да се изнесатъ. И да се изнесатъ такива факти, връзката между тѣхъ е толкова деликатна, че може да се каже, че нѣма връзка. И когато въ една отъ своитѣ бесѣди казвахъ, че палецътъ опрѣдѣля развитието на човѣшката воля, нѣкои казватъ, че това е нелогично. Но въ дѣйствителностъ палецътъ е резултатъ на човѣшката воля. И въ старо врѣме, когато сж искали да накажатъ нѣкой твърдоглавъ човѣкъ, да прѣкрати своитѣ прѣстѣпления, отсичали сж двата му палеца. Тогава питамъ: защо палецътъ у нѣкои хора е по-дълъгъ, а у други по-късъ, защо у нѣкои е по-правилно сформированъ, а у други не? Всичко това означава нѣщо, то говори за развитието на волята и разсъдѣка у човѣка. Погледне ли човѣкъ на палеца, ще може да разбере какъ върви развитието на една душа, върви ли правилно развитието ѝ, палецътъ е правиленъ, нѣма изкривяване; има ли изкривяване, има и деформиране въ този организъмъ.

Ако твоятъ носъ, очи и уста се изкривятъ, това означава нѣщо. Лѣкарьтъ ще каже: „Тукъ има една ненормалностъ, единъ апоплектически ударъ“. А азъ казвамъ: тукъ има едно разногласие между органитъ на тѣлото, между съединението на силитѣ, между мислитѣ и чувствата, които дѣйствуватъ въ човѣка. Ако тази нова наука я развивамъ само теоретически, безъ нейното практическо приложение, тя нѣма никакъвъ смисълъ. Всѣка реалностъ трѣбва да има извѣстна форма. Азъ говоря за реалноститѣ, които сж опрѣдѣлени величини, тъй както единъ математикъ борава съ формулитѣ, единъ химикъ съ молекулитѣ и атомитѣ, единъ физикъ съ силитѣ - като съ нѣща опрѣдѣлени, а не отвлѣчени.

Сега ние казваме, че човѣкъ има душа. Опрѣдѣлена единица ли е душата, на кое мѣсто живѣе тя, дали въ мозъка, въ сърдцето, въ бѣлитѣ дробове или въ стомаха, дѣ се намира изобщо? Съврѣмненната наука не може да каже нищо за душата.

Сега да се върна къмъ своята мисль. Новото човѣчество най-напрѣдъ трѣбва да започне съ анатомията на човѣка, затова искамъ всички да се заинтересувате съ анатомията. Като започ-

нете да строите кѣщи, най-напрѣдъ нареждате греди, пригответе скелята на кѣщата и послѣ строите. Скелята, това е анатомията. Нѣкои казватъ: „Не ни трѣбва анатомия“. Не, безъ нея не можете. Нѣма дѣте, нѣма баща, нѣма майка, които да не изучаватъ анатомията. Когато кроите дреха, пакъ започвате съ анатомията. Терковетъ — това е единъ анатомиченъ знакъ и споредъ тѣхъ кроите. Слѣдователно, съврѣменнитѣ хора изучаватъ анатомически живота, все рѣжатъ. Какво нѣщо е рѣзането? Въ новото човѣчество нѣма да изучавате само анатомията, но и физиологията. Какъ изучавате физиологията, когато строите кѣщата си? — Поставяте ѝ прозорци, комини, за да става по-голѣмо течение въ нея, да влиза въздухъ. А съ какво се занимава физиологията? — Съ функциитѣ на отдѣлнитѣ органи, съ функцията на сърцето — съ кръвообръщението. За да има благоприятни условия въ живота ни, въ всѣки домъ има нужда отъ физиология. Вие, които сега строите вашитѣ кѣщи, имате ли голѣми прозорци? Азъ ви прѣпорѣчвамъ само това: направете на кѣщитѣ си по-голѣми прозорци, по-голѣми врати, отворете по-голѣми комини. Азъ харесвамъ голѣмитѣ комини, и съмъ противъ тѣзи печки, които сега употребяватъ хората. Казвате: „Едно врѣме дѣдо ми, баба ми бѣха много здрави.“ — Да, но дѣдо ти имаше голѣми комини въ кѣщата си, провѣтряването ставаше добрѣ, а ти вървишъ по низходяща степенъ, живѣешъ въ вжглената киселина и разбира се, че нѣма да бѣдешъ здравъ. Голѣми вентилации трѣбватъ. А какво правятъ българитѣ? — Запушатъ прозорцитѣ съ книги, да не влиза въздухъ, да не се простудятъ. По-добрѣ простудяване, отколкото да се диша вжглена киселина.

Тия хора отъ новото човѣчество живѣятъ, тѣ ще се наплодятъ, за да разнасятъ навсѣкждѣ новитѣ идеи. Всички вие можете да станете членове на това ново човѣчество. Кой отъ васъ не обича братството и равенството? Кой баща не иска сина му да бѣде ученъ, да не остане невѣжа? Новото човѣчество изисква всѣки човѣкъ да отговаря на слѣдното: да бѣде честенъ, т. е. да подчини своя егоизъмъ, справедливъ, уменъ и

добъръ. Не нагледъ само да отговаря на тѣзи четири качества, но въ абсолютния смисълъ, да бжде тѣй честенъ, че никога да не пожертвува чуждитѣ интереси за своето добро, а всѣкога своитѣ интереси за доброто на ближнитѣ си.

Ще кажете: „Ако приложимъ това, ще дойдатъ върху насъ страдания, нещастия“. Ами съ сегашнитѣ идеи, дѣ е щастието? Не се ли избиха 30 милиона души, не се ли напълниха толкова затвори? И днесъ хората измиратъ, защото служатъ на тази стара култура, която казва, че човѣкъ за човѣка е вълкъ. А Христосъ казва: „Всички вие сте братя“. Азъ ли създавамъ това учение? Азъ казвамъ: ако не искате да изпълнявате Христовото учение, изпълнявайте Мойсеевото; ако не искате да изпълнявате и Мойсеевото, тогава изпълнявайте законитѣ на вашата държава, но въ всѣки случай постѣпвайте като честенъ и справедливъ човѣкъ, не измѣняйте на думата си. А вие постѣпвате ту споредъ Мойсея, ту споредъ Христа. Смѣсвате законитѣ.

Нѣкои ме запитватъ: „Ти говоришъ ли винаги истината?“. Да, азъ съмъ мислилъ върху всѣка своя дума, която казвамъ. Ако говоря честно, справедливо, говоря за своето добро, защото не искамъ да опозорявамъ своята честъ, не искамъ да позоря своитѣ братя, не искамъ да позоря името Божие, а искамъ единъ день, като ви срѣщна, да зная, че съмъ билъ всѣкога справедливъ спрѣмо своята душа и умъ, та и вие да вървите по тоя пѣтъ. Само така, съ това учение, ще може да се подобрятъ майкитѣ и бацитѣ, а всѣко друго учение носи страдания, страдания, страдания! Това братство има своето приложение.

Въ окултната наука има опрѣдѣлени форми и закони. Законитѣ на това бѣло братство на тѣзи 144,000 свѣтли души отъ 100 милиона години насамъ не сж се измѣнили нито на 1/100 милионна часть. Ето защо казвамъ, че законитѣ въ природата сж разумни и неизмѣнни. Всѣка мисль слѣдъ хиляди години може да произведе резултатъ. Ако насадишъ една лоша мисль, тя може да ти причини смъртъ. Ако ви обясня живота съ всѣкидневнитѣ му произшествия, азъ мога да го разгледамъ отъ гледището на индуситѣ, отъ гледището на окултиститѣ, а

може и отъ християнско гледище. Истината ще си остане една и сѣща.

Напримѣръ, срѣщне те нѣкой човѣкъ и те убие. При този случай, ние, съврѣменнитѣ християни, казваме: „Тѣй е писалъ Господъ“. Азъ казвамъ: Господъ никога не е казалъ, не е писалъ да убия нѣкого, но това азъ го направихъ, а Господъ само го е допусналъ. А индукиятъ законъ обяснява това така: ти си го убилъ прѣди нѣколко прѣбраждения, и слѣдователно, днесъ, въ този си животъ, сѣщиятъ, когото си убилъ, те убива. И тѣй, вие може да приемете едното или другото обяснение. Ще кажете: „Това е еретическо учение, може ли човѣкъ да се прѣбражда?“. Може и не може, колкото е вѣрно едното, толкова е вѣрно и другото. Що се отнася до вѣрването или не, това сѣ второстепенни работи.

Душата е въ сила да създаде всички свои форми: отъ нея зависи да дойде да живѣе на земята колкото пѣти пожелае. Ако тя пожелае да дойде на земята, Господъ ще подпише. Онази душа, която иска да се прѣроди, прѣбражда се. Слѣдователно, въ това отношение сѣ прави и индуцитѣ, и християнитѣ. Като казвамъ „душа“, разбирамъ онази съзнателна божествена душа, която може да дохожда тукъ колкото пѣти пожелае. Обаче, има другъ законъ въ свѣта, който обяснява нѣщата по другъ начинъ, за да станатъ ясни, и за да се образува единъ общъ моралъ. Напримѣръ, ако нѣкой извърши едно прѣстѣпление, ако е обралъ нѣкого, и казва: „Кой ме видѣ въ мрачината, че съмъ открадналъ нѣщо?“ Да, но като открадне, оглежда се, страхува се. Защо?“. Съвѣстѣта ще го гризе, ще го прѣслѣдва. А що е съвѣстъ? Тѣзи 144,000 души, членове на бѣлото братство, казватъ: „Господине, ние видѣхме прѣстѣплението, което извърши, и споредъ нашия законъ, който никога не се измѣня, ние те осѣждаме, и ще прѣнесешъ послѣдствията отъ своитѣ дѣла“. Тогава този господинъ, за да облекчи съвѣстѣта си, уединява се нѣкъдѣ, прѣкарва 10—15 дни въ постъ, и слѣдъ това отива при нѣкой свещеникъ да му прочете нѣщо, да го успокои. Свещеникътъ трѣбва да постѣпи споредъ закона на

новото човѣчество и да каже: „Братко, ти ще се изповѣдашъ прѣдъ Бога. А тъй, да постишъ 10 — 15 дни и съ това да изкупишъ своето прѣстѣпление, това не минава прѣдъ Бога“.

Азъ ще ви кажа какъ трѣбва да се изповѣдвате прѣдъ Бога. Напримѣръ, запалилъ си къщата на своя ближенъ. Ще поправишъ грѣшката си, като отидешъ при пострадалия, ще му се извинишъ, ще му купишъ нова къща и нови мебели, и ще му изплатишъ дълговетъ. Ако не постѣпишъ така, никаква прошка нѣма. Господъ казва: „Ако си обезчестилъ нѣкоя жена, въ второто ти прѣбраждане ще я вземешъ като своя жена или ще ти стане дѣте, ще я отгледашъ и така ще си изплатишъ грѣховетъ“. А днешните момци си казватъ: „Какво отъ това, че съмъ обезчестилъ нѣкоя мома?“.

Въ Америка единъ младъ момъкъ, синъ на богатъ търговецъ, обезчестява една мома, изоставя я слѣдъ това, тя става блудница и слѣдъ това умира. Момъкътъ свършва богословие, и става знаменитъ проповѣдникъ. Всички го намирали за благочестивъ, добъръ човѣкъ. Оженва се, ражда му се синъ, който на 16-та си годишна възраст става голѣмъ вагабонтинъ. Хората се очудвали, че отъ такъвъ благочестивъ баща излѣзълъ толкова лошъ синъ. Казвамъ, този синъ е неговата блудна мисълъ. Бащата ходи вечерно врѣме да го търси, да го прибира въ дома му, но едва слѣдъ десетки години успѣва да го поправи. Така той изплатилъ дълга си. Този вашъ синъ е вашата възлюблена, която вие изнасилихте. Господъ ще каже на бащата: „Ето твоята възлюблена, изплати се къмъ нея“. Синътъ ти ще каже: „Сега признавамъ, че си благороденъ, защото знаешъ да любишъ, а по-раншната ти любовъ не бѣше, както трѣбва“.

Затова ние трѣбва да цѣнимъ майчината любовъ, която дава всичко. Азъ прѣпорѣчвамъ на съврѣменнитъ моми и момци, като си даватъ дума помежду си, да устоятъ на нея, да сж готови да умратъ за тази си дума, и да кажатъ: „Азъ те обичамъ, за тебе жертвувамъ честъ, животъ и всичкото си богатство, но никога нѣма да се откажа отъ тебе“. Това разбирамъ човѣкъ съ характеръ! А какво става сега? Днесъ се оженватъ,

утрѣ се разлюбватъ, искатъ разводъ, дохаждатъ до митрополията, тя да разрѣши въпроса. Казвамъ: свещеницитѣ нѣматъ право да развеждатъ никого, нѣматъ право и да вѣнчаватъ. Ако дойде нѣкой при мене да го вѣнчавамъ, азъ нѣмамъ право да сторя това, но ще питамъ само този момъкъ: готовъ ли е да пожертвува имота, честъта и живота си за своята възлюблена? Ще питамъ и момата: готова ли е да жертвува имотъ, честь и животъ за свои възлюбленъ? Ако и двамата ми отговорятъ, че сж готови, само тогава мога да ги вѣнчая, иначе не вѣнчавамъ и нѣмамъ право да вѣнчавамъ. Така трѣбва да бжде, за да се оправи това общество и тоя народъ.

И така, трѣбва да проникне Христосъ въ свѣта. Това е, което носи братството, което проповѣдва Христосъ. И тѣзи свѣтли братя слизатъ сега. Тѣ ще употрѣбятъ тѣзи двѣ изключения, изключението на слънцето и на земята; ще настане едно ново чудо, за което въ Писанието се казва, че иде ново небе и нова земя — ново човѣчество. Азъ казвамъ: на старото човѣчество ние туряме единъ кръстъ, Господъ да го прости, и за въ бждеще ще живѣемъ съ законитѣ на новата земя, на новото човѣчество. Това иска братството. Азъ не ви проповѣдвамъ за нѣкакъвъ мъртавъ Господъ, а за живия Господъ. А ако питате: дѣ е Господъ? — той е въ това небе, което виждате.

Нѣкои казватъ: „Докажи ни дѣ е този Господъ“. Господъ нѣма нужда отъ доказване. И мравката съ своето нисше съзнание не разполага съ органи, съ които да разбере, че сжществуватъ хора. Въ свѣта на мравкитѣ нѣма съзнание дали сжществуватъ или не сжществуватъ хората. Мравката, като я хванете съ двата си прѣста или като се качи на главата на нѣкой човѣкъ, казва: „На каква голѣма могила се качихъ“. Разглежда свѣта отъ тази височина и като се върне при другаркитѣ си, казва имъ: „Днесъ посѣтихъ една голѣма планина“. Така и насъ Господъ ни хваща съ двата си прѣста, а ние питаме: "Има ли Господъ?". Да, той е тѣзи два прѣста и ни казва: „На моята глава не можешъ да се качвашъ“. Ако вие не виждате въ лицето на вашитѣ братя живия Господъ, не разбирате това учение. Ако

азъ въ вашето лице не виждамъ Бога, моето учение е лъжливо. Ако не ви обичамъ, и не съмъ готовъ да се жертвувамъ за васъ, проповѣдвамъ едно лъжливо учение. И вие трѣбва да се жертвувате. Братство трѣбва да има въ тоя свѣтъ! Това учение трѣбва да възприемете. То се проповѣдва отъ всички добри хора, отъ всички майки и бащи, всички братя и сестри. Самопожертвуване трѣбва въ този свѣтъ, доста лъжи!

Нѣкои казватъ: „Колко ще ми се заплати, за да служа?“. Никакво плащане вече не трѣбва. Азъ говоря за тѣзи, които се считатъ християни, за другитъ не говоря. Затова Христосъ казва: „Които не сж християни, нека излѣзатъ навънъ, за да се знае кои сж за и кои противъ“. Хората отъ свѣта казватъ за нѣкои: „Ето тѣзи сѣ благочестиви християни“. Въ какво се състои тѣхното благочестие? Ходятъ редовно въ църква. Не, не, църквата — това сме ние, тѣзи живи тѣла, това сж църквитъ. Ако не можемъ да живѣемъ единъ чистъ, почтенъ животъ, какво ще стане съ нашитъ църкви?

Каквото стана въ Русия? Русия не послуша гласа на Толстой, който бѣ гласъ на Бога живаго. И духовенството доведе болшевизма. Болшевизмътъ, това е камшикътъ на Бога въ Христовата рѣка. И днесъ Той ни пита: „Това ли създадохте въ толкова години?“. Христосъ е, който дѣйствува въ Русия, а не нѣкакъвъ сатана. Когато единъ хирургъ вземе своя ножъ, за да направи една операция, той знае какъ да го употреби, за да изрѣже само болното месо, и да помогне на живото; който хирургъ не е опитенъ, той не ще знае да направи операцията, макаръ да минава прѣдъ свѣта за свършилъ по тази област. И българитъ трѣбва да благодарятъ на болшевикитъ. Но туй не влиза въ моята рѣчь.

А какво направиа американцитъ? Тѣ ни изпращаха редъ години мисионери да проповѣдватъ Христовото учение, а въ врѣме на войната тѣ продадоха на българитъ 10 милиона кгр. брашно по 2 златни лева единиятъ килограмъ. А днесъ колко струва левътъ? Значи, 20 лв. А мислятъ ли американцитъ, че постѣпиха съобразно съ Христовото учение? Тѣ изгубиха слу-

чая да дадатъ единъ добъръ примѣръ. Не, това не е християнство! Тѣй говори Христосъ, тѣй говорятъ свѣтлитѣ братя! Ако българитѣ мислятъ да върватъ по този пѣтъ, по който сж тръгнали, не ги очаква нѣкакво добро. Тази култура нѣма да имъ помогне! Въ свѣта всичко трѣбва да се измѣни. Никой народъ не трѣбва да изнасилва другъ народъ, никое общество не трѣбва да изнасилва друго общество и никой човѣкъ не трѣбва да изнасилва другъ човѣкъ, а всички трѣбва да живѣятъ въ този великъ законъ на любовта. Ако приемете това учение, всичко ще се измѣни и вие ще се благословите като народъ. И този законъ ще дойде. Ако ли не го приемете вие, други ще го приематъ.

За да не ви се види бесѣдата ми малко банална, и за да промѣня мисълта си, ще приведа единъ примѣръ: въ старо врѣме, въ тѣй наречения златенъ вѣкъ, живѣли двѣ царства: царството на еспертитѣ и царството на мензитѣ. Царьтъ на еспертитѣ ималъ синъ, и споредъ тогавашния обичай, повикалъ мѣдреци, които да опрѣдѣлятъ бждещата сѣдба на сина му. Единъ отъ тѣзи велики мѣдреци направилъ своитѣ изчисления и казалъ на царя: „Твоятъ синъ около 20-годишната си възраст ще прѣмине една голѣма криза, затова трѣбва да го изпратишъ овчаръ въ друго царство, за да се научи тамъ на великитѣ закони на живата природа“. Бащата билъ вѣренъ на тѣзи указания на мѣдреца, и казва на сина си: „Синко, отъ сега нататѣкъ ти ще трѣбва съ потъ на лицето си да изкарвашъ прѣхраната си“, и го изпраща като овчаръ въ царството на мензитѣ. Момъкътъ прѣкаралъ тукъ цѣли 10 години, изучавалъ законитѣ на природата. На единадесетата година отъ своето прѣбивание тукъ, единъ день дохожда на разходка, възседнала на бѣлъ конъ, дъщерята на царя на мензитѣ. Тя била придружавана отъ свои тѣлохранители, но увлѣчена отъ хубавитѣ полски цвѣтя и красива природа, тя слѣзла отъ коня си и се малко отдалечила отъ тѣхъ. Въ това врѣме, нѣйдѣ изъ камѣнацитѣ, изкача една кобра и ухапва царската дъщеря въ дѣсната рѣка. Овчарьтъ — царския синъ, като забѣлѣзва това нѣщо, и като

знаятъ законитѣ, бързо се затичва при царската дъщеря, туря устата си на ржката и ѝ изсмуква отровата. Нейнитѣ тѣлохранители, като забѣлѣзали отдалечъ това нѣщо, помислили, че този момъкъ оскърбява царската дъщеря, затова опънали своя лжкъ, намазанъ съ отрова, срѣщу него, и го ранили въ лѣвата рѣка, а царската дъщеря, като забѣлѣзва това нѣщо, приближава се до него, бързо разкъсва рѣкава на дрехата му, туря устата си на раната му и изсмуква отровата. Питамъ сега: кой кого спасява? Момъкътъ спаси момата отъ отровата на змията, а момата го спаси отъ отровата на човѣшката стрѣла. Момъкътъ казва на момата: „Ти пострада отъ отрова на змия, а азъ — отъ човѣшка отрова“.

И тѣй, сегашнитѣ жени страдатъ отъ отровата на змия. Знаете ли коя е тази змия? — Тя е тѣхниятъ краенъ егоизъмъ. И женитѣ, и мъжетѣ трѣбва да се спасятъ отъ тази отрова. Жената трѣбва да измучи отровата на мъжкия егоизъмъ, а мъжътъ трѣбва да измучи отровата на женското изопачено сърдце. Само така мъжетѣ и женитѣ могатъ да си подадатъ ржцѣ, да познаятъ, че тѣ живѣятъ заедно и могатъ да се разбиратъ. И всички съврѣмenni християни трѣбва да си подадатъ ржка. Азъ като дойдохъ въ Търново, какъ ме посрѣщнахте? Не, приятели, азъ идвамъ да ви измуча отровата. Дали вие ще измучите моята, това е другъ въпросъ, това врѣмето ще покаже. Ако измучите моята отрова, ще ви кажа: Вие сте мои братя. Това е проявлението на закона на любовта, който работи въ свѣта. Всѣки, който изсмуква отровата на брата си, даватъ му една цѣлувка, а който не стори това, той бива изпѣжданъ навѣнка.

Младежи, въ васъ е бждещето! Мъже и жени, живѣйте споредъ закона на любовта! Не живѣйте по пжтя на остарѣлитѣ въ грѣха, откажете се отъ многото любовници, които имате, единъ любовникъ и една любовница сж достатѣчни, една мома, но хубава, и единъ момъкъ, но отличенъ — тѣ сж достатѣчни; не ви трѣбватъ нито двама мъже, нито двѣ жени. Тогава нека има вжтрѣшна свобода въ васъ и да не се свързвате съ робство.

Така мислете и приложете този законъ навсѣкждѣ, въ обществения, въ политическия и въ религиозния животъ, за да придобиете Христовото учение. Само така българскиятъ народъ може да се повдигне. Само по тоя моралъ!

Като ходя сега по Търново, наблюдавамъ хората, срѣщамъ разни свещеници, сѣдии, учители, стражари, слуги и си казвамъ: братя, тъй както живѣете, не вървите по правия пътъ, не е това Христовото учение, не е братство. Азъ срѣщамъ много свещеници, проповѣдници, учители, стражари и други — благородни хора, но срѣщамъ и неблагородни между тѣхъ. Това не е упрѣкъ, но констатирамъ единъ фактъ и казвамъ, че трѣбва да се повдигнемъ до такъва висота, до този чистъ моралъ, който ни се посочва отъ свѣтлото братство. Да не лъжемъ! Майкитъ и бацитъ не трѣбва да лъжатъ. Каквото каже майката, бащата, свещеника, сѣдията, трѣбва да го изпълнятъ, да умиратъ на своята дума. Ако азъ изпълня своето обѣщание, мога да се нарека човѣкъ, не го ли изпълня, въ мене нѣма никаква човѣщина, никакво братство.

Бъдещата наука е на страната на онѣзи хора, които живѣятъ по този начинъ. Азъ виждамъ въ младото поколѣние стремежъ къмъ нови идеи. Като слѣдя комуниститъ, не ги осждамъ, виждамъ, че тѣ, безъ да се прѣпоръчватъ за християни, вършатъ хубави работи, правятъ голѣми жертви, а християнитъ, които говорятъ за Христа, гледатъ какъ да се осигурятъ. И тъй, комуниститъ сѣ безвѣрници безъ пари, а християнитъ — вѣрващи съ пари. Азъ бихъ желалъ да срѣсна единъ човѣкъ, който да знае, че има Господъ въ свѣта, да се срамува, когато излъже нѣкого, да знае, че ще бѣде осѣденъ, когато обиди нѣкого, и да бѣде искренъ да иска извинение. А сега като извършимъ едно прѣстѣпление, казваме: „Азъ имамъ право“. Да, всички „имаме право“ да вършимъ прѣстѣпления, всички „имаме право“ да лъжемъ, всички "имаме право" да вършимъ добрини, да говоримъ истината, всички имаме свобода, но трѣбва да знаемъ, че всѣки ще отговаря. Ако крадешъ, ще те крадятъ; ако съсипвашъ, ще те съсипватъ; ако обезчестявашъ,

ще те обезчестяватъ. Каквото правишъ, такъво ще намѣришъ. „Съ каквата мѣрка мѣришъ, съ такава ще ти се възмѣри“, казва Христосъ. Законътъ е вѣренъ.

Сега азъ ще ви пророкувамъ нѣщо. Нѣма да гадая. Какво е днесъ врѣмето? — Хубаво, ясно и топло: слънцето грѣе отлично. Ясното врѣме показва, че всичко ще се развие добръ за въ бѣдеще, ще има голѣма топлина, и въ скоро врѣме между българитъ ще има едно течение на добро, умоветъ на хората ще се измѣнятъ, ще се стоплятъ и ще започнатъ да мислятъ правилно. Тихото врѣме показва, че българитъ ще дойдатъ до съзнание, нѣма да правятъ опити за нови войни, нѣма да направятъ грѣшката на 1912 и 1915 години; сега вече българитъ нѣма да воюватъ съ оръжие, а съ любовта, ще пазятъ строгъ неутралитетъ и ще кажатъ: „Досега служихме на централнитъ сили, на съглашението, а сега искаме вече да опитаме тоя новъ животъ по Господа и да устроимъ живота си споредъ Неговата воля“. Само така ще дойде съзнанието у българитъ, и ще се повдигнатъ тѣ като народъ. Тогава тѣ ще се обърнатъ и къмъ комунисти, и къмъ социалисти, и ще кажатъ: „Братя, ние ви обичаме, ние виждаме въ вашитъ стремежи хубави идеи, които ни сж потрѣбни, нѣма какво да дѣлимъ, всичко на земята е наше, хайде заедно да работимъ“. Ще ми възразятъ нѣкои: „Добръ, но тѣ не вѣрватъ въ Господа, не обичатъ хората“. Какъ да не вѣрватъ? И тѣ си иматъ Господъ, щомъ обичатъ, иматъ Господъ. Ако ме срѣщне нѣкой и ме обере, осакати крака ми, а вѣрва въ Бога, каква полза имамъ азъ и другитъ хора отъ неговото вѣрване? Ако ме срѣщне нѣкой и ми направи добро, а не вѣрва въ Бога, той ще бѣде по-полезенъ отъ първия, който остава само съ своята теория. Този, който вѣрва и ме обере, ще го заплуя; този, който не вѣрва, и не ме обере, ще му дамъ двѣ цѣлувки, защото той не опозорява името Божие и изпълнява волята Му. Това е новото учение, което сегашното поколѣние трѣбва да има прѣдъ видъ. Тази обществена проказа трѣбва да се изчисти отъ дъно.

Така трѣбва да проповѣдватъ всички свещеници, така

трѣбва да проповѣдватъ всички българи. Ако така проповѣдватъ, моето благословение е на тѣхъ, но ако не вѣрватъ и не проповѣдватъ така, сами ще се оплюятъ. Нека свещеницитѣ кажатъ: „Съ името на Христа ще служимъ на Бога, безъ пари ще живѣемъ“. Но ще ми възразятъ: „Че ние имаме жени, дѣца“. Та женитѣ ви не могатъ ли да живѣятъ като васъ? Попадията не може ли да живѣе като васъ? — Може. Тя трѣбва първа да даде примѣръ за безкористие, а тя гледа първа да се осигури. На владика и на попъ защо му сж пари? Какъ искатъ тѣ да се осигурятъ? Христосъ не бѣше осигуренъ. На Христа колко плащаха за проповѣдитѣ му? Въ името Христово ви говоря! Нали въ името на Христа вие служите?

Така погледнете вие: тази работа е сериозна. Двѣ изключения идатъ. Сега искамъ да ме разберете право. Азъ нѣмамъ ни най-малкото желание да обидя нѣкого отъ васъ. Вашитѣ вѣрвания, вашитѣ дълбоки убѣждения, каквито и да сж, тѣ сж за мене свещени, но лошитѣ ви постѣпки, тѣ сж друго нѣщо, азъ тѣхъ не мога да сподѣлямъ. Азъ не мога да търпя злото въ свѣта, не мога да гледамъ спокойно, когато единъ човѣкъ оскърбява другъ. Мога да мълча, но въ душата ми се повдига голѣма скръбъ и си казвамъ: тѣзи хора сѣ християни; кое е това заблуждение, което ги сковава, какъвъ е този психологически моментъ, когато тѣ излизатъ извънъ себе си?

Но азъ вѣрвамъ, че иде голѣма топлина, която ще стопи ледоветѣ. По планинитѣ ще се вдигнатъ голѣми изпарения, ще потекатъ чисти, бистри потоци. Слѣдъ това ще се яви буйна растителность, посаденитѣ сѣмена и плодове на хилядитѣ години отъ миналото ще изникнатъ, ще цѣфнатъ и ще вържатъ, и народитѣ на цѣлата бѣла раса ще си подадатъ ръка. Ще дойде тази нова култура въ свѣта, на която никой не се надѣвалъ и която никой не е виждалъ. И всички ще бѣдете граждани на тази нова култура, на това ново човѣчество!

И бихъ желалъ всички да бѣдете гости на трапезата на това ново човѣчество. Вие всички сте поканени, но да не се откажете, тѣй както прѣди 2000 години Христосъ покани на

угощение много хора, а тѣ се отказаха подѣ разни прѣдлози: едни, че иматъ работа на нивата, други, че си купили 5 чифта волове, та трѣбва да ги опитатъ, а трети, че се оженили. Всички отговориха: „Имайте ни отречени отъ новата култура!“.

Христосъ пакъ иде сега и пакъ кани цѣлата бѣла раса да подѣеме това ново учение. Сега всички добри хора, които сѣ пасли стада отъ петъ вѣка, ще ги вземемъ като божествени, и ще ги използваме за съграждането на това велико божествено здание. Защото животътъ не се гради отъ единъ камъкъ и когато го съградимъ, само тогава ще дойде мъдростъта и любовта, само тогава ще има музика, поезия, изкуство, само тогава ще има редъ и порядъкъ, само тогава ще има разбиране между всички хора, само тогава ще си дадемъ една свята цѣлувка, въ която ще почувствуваме радостъта, която ангелитѣ чувствуватъ.

Бесѣда, държана на 19 августъ 1920 год., Прѣображение, въ салона на читалище „Надежда“, въ гр. Търново.

Бесѣда за учителитѣ и майкитѣ като възпитатели

— Какви въпроси интерѣсuvatъ васъ, учителитѣ?

— *Специално по възпитанието, какъ трѣбва да се постѣпва съ дѣцата въ училищата?*

— Наблюдавайте какъ природата започва своето възпитание. Най-напрѣдъ съ дѣцата не употрѣбвайте отвлѣчени принципи, а си служете съ живитѣ форми. Напримѣръ, като дадете на дѣтето единъ рѣзенъ диня, една круша или ябълка, накарайте го да прочете колко сѣмки има въ този рѣзенъ, въ ябълката или крушата, какви сж сѣмкитѣ имъ и т.н. Па и вие, възрастнитѣ, знаете ли колко сѣмки иматъ тѣзи плодове? А да знаете колко сѣмки има въ всѣки плодъ, какви сж тѣ и т.н., това е много важно. Така ще научите единъ великъ законъ.

Освѣнъ това, заставяйте малкитѣ дѣца да се заинтересуватъ и занимаватъ съ цвѣта, които тѣ обичатъ; да наблюдаватъ колко листенца има вънчето на цвѣта, колко тичинки и какъ сж сложени въ цвѣта. Слѣдъ това, нека дѣтето се интересува отъ формата на цвѣта и да се опита да нарисува този цвѣтъ въ най-простъ видъ. Когато дѣтето нарисува цвѣта, то се вече самовъзпитава. Слѣдъ това вие започвате да разказвате на дѣтето защо цвѣтътъ е хубавъ, защо крушата е сладка и т.н. По този начинъ ще видите какви хубави чувства се събуждатъ у дѣцата!

При възпитанието на дѣцата ще имъ обръщате внимание върху това, да не прѣслѣдватъ и измѣчватъ птичкитѣ, да не късатъ главитѣ и крилцата на мухитѣ, като имъ обясните, че и тѣ, както и ние, усѣщатъ болка. Дѣцата, като разбератъ, че и птичкитѣ и насѣкомитѣ страдатъ, ще кажатъ: “Добрѣ, за въ бѣдеще нѣма да имъ причиняваме болка.” По този начинъ ги възпитавайте, а не имъ говорете, че това е грѣхъ, онова е

грѣхъ, защото тѣ нѣматъ опитността отъ грѣха. Казвайте на дѣцата, че цвѣтята се радватъ, че имъ е приятно, когато ги поливатъ съ вода. Може да направите опитъ прѣдъ тѣхъ, за да имъ покажете, че дѣйствително се радватъ. Имате една саксия съ цвѣте, която не сте поливали два-три дни. Вземете дѣтето си за рѣка, кажете му: "Ела, мама, да видишъ какъ ще се радва това цвѣте, като го полѣемъ." Поливате го и цвѣтето започва да смучи жадно вода; напояватъ се добрѣ прѣстѣта и коренчетата, а цвѣтето се развеселява и радва. Ето мѣрилото, съ което може сигурно да се дѣйствува на дѣцата.

Освѣнъ това, навикнете малкитѣ дѣца да ядатъ умѣрено, като имъ покажете лошитѣ послѣдствия отъ лакомията. А дѣцата какво правятъ? Ядатъ кисели ябълки, ядатъ недозрѣли и немити сливи, докато ги заболи коремъ. Разкажете на дѣцата, че като ядатъ немити плодове, заедно съ тѣхъ поглѣщатъ и изверженията на мухитѣ, отъ което се и разболяватъ. Слѣдователно, прѣди да ядатъ плодове, трѣбва да ги измиватъ въ чиста, топла вода и така чистъ, хубавъ плодъ да се дава на дѣтето. Дѣцата обичатъ чистотата. Нека се привикнатъ да не бързатъ да изядатъ плода, а като имъ се даде, първо да го измиятъ съ малко топла вода, да го поразгледатъ и най-послѣ да го изядатъ. Наблюдавайте какво влияние оказватъ разнитѣ сокове на плодоветѣ върху дѣцата.

Когато дѣцата сж нервни, непослушни, това произлиза отъ факта, че у тѣхъ има набрани нечисти вещества; за да се освободятъ отъ тѣзи нечисти материи, направете имъ лѣтно врѣме тридесетъ-четиридесетъ бани. Такава нечиста материя, такива тръне има ли у дѣцата, никакъвъ моралъ не може да имъ проповѣдвате.

Друго нѣщо, което трѣбва да спазвате, е да не давате на дѣцата да ядатъ често, а майкитѣ мине-не мине половинъ-единъ часъ — хайде, мама, едно коматче. Тъпчатъ дѣцата си, а това ги разваля. Най-добрѣ е дѣтето да яде на всѣки четири часа. Едно седемгодишно дѣте, като яде четири пѣти на день, достатъчно му е. Ако го храните по-често, ще му създадете

лоши навици.

Кѣмъ дѣцата трѣбва да се отнасяте много искрено. Тѣ сѣ много чутки, у тѣхъ е силно развито чувството на справедливостъ; тѣ разбиратъ кога имъ се говори истината и сѣ много доверчиви. Разбератъ ли, че не имъ говорите истината, свършва се вашата педагогия. Затова съ дѣцата човѣкъ трѣбва да бѣде искренъ. Когато дѣцата разбератъ, че майката, бащата, учителитѣ говорятъ истината и въ тѣхъ нѣма никакви задни цѣли, тѣ имъ вѣрватъ напълно.

При възпитанието на дѣцата окултната наука прѣпорѣчва още и слѣднитѣ методи: когато дѣтето ви е непослушно или раздражено, прѣкарайте десетъ пѣти ржката си върху лѣвата страна на главата му и ще видите какъ то ще се успокои. Ако прѣкарате ржката си върху дѣсната страна на главата на дѣтето, то започва да се сърди още повѣче, това му дѣйствиува раздражително. Понеже лѣвата частъ на мозѣка работи, гледайте да приложите всичката положителна енергия тамъ.

— *Безразлично ли е съ коя ржка ще гладимъ дѣтето?*

— Понеже вие още не разбирате законитѣ, ще сѣдите по това, какво е вашето разположение, съ коя ржка ви е приятно да гладите дѣтето — съ дѣсната или съ лѣвата. Изобщо прѣкарвайте дѣсната ржка надъ главата му, а понѣкога може да го гладите и съ двѣтѣ си ржцѣ, но повече да се глади лѣвата страна на главата.

Другъ методъ, който прѣпорѣчва окултната наука при възпитанието на дѣцата, е влиянието на свѣтлината. За въ бѣдеще ще се създадатъ стаи съ такива геометрично правилни форми, щото свѣтлината да се отразява въ очитѣ на дѣцата правилно и хармонично. Ако майката иска да възпита дѣтето си добръ, тя трѣбва да има най-добро разположение на лицето си, защото нейното лице хвърля сѣнки въ очитѣ на дѣтето ѝ. И забѣлжете, дѣтето всѣкога гледа какво е лицето на майката. Тя чрѣзъ изражението на своето лице може така да повлияе на дѣтето, че да произведе върху му положителенъ или отрицателенъ ефектъ.

Ако майката сама се колебае върху това, което иска да положи, не се рѣшава, то нека отложи своята замисъл, до като се убѣди, че методътъ ѝ е вѣренъ. Нека не бърза майката въ дѣйствиата си, може да се минатъ единъ-два часа, а може и един-два дни. Не бързайте, оставете природата да работи; постѣпвате ли съобразно нея, вие ще имате десетъ пѣти по-добри резултати отъ вашитѣ новосъздадени.

Майкитѣ трѣбва да се съобразяватъ съ вкуса на дѣцата си, напримѣръ какви дрешки обичатъ да носятъ, защото всѣко дѣте си има свой индивидуаленъ вкусъ за обличане. Ако изопачавате този вѣтрѣшенъ вкусъ на дѣтето, вие го развращавате. Не изопачавайте вкуса на дѣтето, а го оставете да се развива естествено.

Новото учение прѣпоръчва, ако имате момченце, да не го оставяте да дружи само съ момченца, а да дружи и съ момиченца, това дѣйствува отлично. Дружбата на добри момченца съ момиченца е добро възпитателно сръдство. Почнете ли да ги отдѣляте още отъ най-ранната имъ възраст, вие ги развращавате, внасяте между тѣхъ чувства, каквито иматъ и възрастнитѣ.

Извеждайте дѣцата на разходка, когато цвѣтята цвѣтятъ, когато плодетѣ завързватъ и зрѣятъ, запознавайте ги основно съ общитѣ принципи на тѣзи процеси. Като ги извеждате изъ природата, разкажете имъ нѣкоя приказка или анекдотъ съ сюжетъ, почерпанъ отъ самата природа. Напримѣръ нѣщо върху това защо цвѣтътъ на черешата е бѣлъ, на вишната — бѣлъ, на прасковата — розовъ и съ това да спрете вниманието върху имъ. Приказкитѣ дѣйствуватъ отлично.

Друго условие, важно при възпитанието, е да запознавате дѣцата съ пѣнието, рисуването. Азъ харесвамъ това, че въ училището дѣцата се учатъ да пѣятъ, да рисуватъ.

— *Кое е по-добрѣ: да нарисуватъ нѣкой плодъ или да прѣдадатъ чрѣзъ рисунка съдържанието на нѣкоя приказка?*

— Всичко е добрѣ, но да се излиза отъ живата природа, отъ нея да се черпятъ материали. Слѣдъ като мине дѣтето тази

първа стадия, карайте го да прави комбинации. Напримѣръ, дадете му една ябълка. Накарайте го първо да я нарисува, а слѣдъ това да направи едно малко описание на ябълката, да опише формата, цвѣта ѝ и т.н. Това описание ще бѣде дѣтинско, но главното, което се цѣли, е да се създаде една малка мисль у него.

Добрѣ е да запознавате дѣцата съ изворитѣ, рѣкитѣ, затова ги извеждайте при нѣкоя бистра рѣка или изворѣ, разказвайте имъ за тѣхъ, за ползата, която ни принасятъ.

Всѣки отъ васъ чрѣзъ наблюдения и опити може още повече да разработи тѣзи методи и да ги направи полезни за дѣцата.

Често виждате, че вашитѣ дѣца отчупватъ клончета отъ дърветата, кжсатъ цвѣтя, които послѣ раздробяватъ, и изхвърлятъ като непотрѣбни. Обръщайте имъ вниманието върху това, да не ги кжсатъ, като имъ кажете, че и дърветата и цвѣтята усѣщатъ болка.

— *Когато дѣцата ни сж вече възрастни и ние виждаме тѣхнитѣ недостатѣци и съзнаваме, че тѣ сжрезультатъ на нѣкаква наша грѣшка при възпитанието, какъ може да се дѣйствиува най-сигурно, най-ефикасно, за да изправимъ грѣшката си, особено пѣкъ ако дѣтето не разбира отъ дума? Не е ли вѣрно това, че докато не поправимъ себе си, не можемъ да поправимъ и дѣцата си?*

— Това вече засѣга вашия личенъ животъ, това е много сериозна работа. Всички, които присжствувате въ тази школа, трѣбва да имате за Бога много ясна идея и да я чувствувате живо.

Направете слѣднитѣ наблюдения: когато небето е ясно, слънцето грѣе весело, вашето разположение е добро, вие чувствувате това и се радвате. До вечерьта врѣмето може да бѣде така ясно и хубаво. Но направите ли прѣзъ деня нѣкой грѣхъ, съ това огорчавате вашия Господъ и небето още до вечерьта се заоблачава, Господъ скрива лицето Си отъ васъ и вие усѣщате една промѣна вжтрѣ въ душата си. Ако до вечерьта се разка-

ете дълбоко за сторената грѣшка, небето ще почне да се разяснява. И тъй, Господъ чувствува грѣховетѣ, които правимъ, и веднага се проявява въ сгѣстяване на пѣритѣ и ни казва: “Азъ не мога да ви покажа лицето Си.” Небето е Божието лице, то е живо и ако вашитѣ очи се отворятъ, ще видите, че това небе се смѣе, когато сте добри и казва: “Много сте добри днесъ.” Щомъ сгрѣшите нѣщо, става ви страшно, тѣжно, скривате се въ къщи, не искате да гледате небето. Това показва, че нашиятъ Господъ е недоволенъ отъ постѣпкитѣ ни. Затова трѣбва да се стараемъ, щото отношенията ни къмъ Бога да сѣ винаги чисти, откровени, да не пращаме никакви отрицателни мисли и желанія отъ сърцето и ума си и да знаемъ, че всичко е за добро. Ако ни постигне нѣкое зло, да не казваме, че и Богъ е такъвъ, щомъ допуска злото.

— *Може ли да ставатъ промѣни по небето само за единъ човѣкъ ?*

— Да, може да ставатъ промѣни само за единъ човѣкъ. Защо вчера небето бѣше мрачно? Тукъ нѣкои отъ Веригата оскърбиха Духа и веднага дойде бурята. Господъ казва: “Това затъмнѣние ви изпращамъ, за да докажа, че не съмъ доволенъ отъ васъ.”

— *Ами ако за това нѣщо е причина само единъ човѣкъ?*

— Даже и тогава става; единъ или много — се едно е, законътъ е единъ.

— *При всички подобни случаи все въ себе си ли да търсимъ причината?*

— Не, има и естествени промѣни, обаче ние може да измѣнимъ една естествена промѣна въ природата. Ние можемъ да спремъ Божието благословение, което иде, но можемъ да спремъ и Божието наказание, което се готви.

— *Какъ?*

— Като се разкаемъ, ще спремъ наказанието, а като сгрѣшимъ, ще спремъ благословието. Тѣй че когато Господъ рѣши да направи нѣщо, не мислете, че Той е абсолютно рѣшенъ; щомъ ти измѣнишъ намѣрението си, и Богъ измѣня

рѣшението си. Богъ е толкова благъ! Каквото измѣнение направишъ въ намѣреніята си, такова рѣшение и Богъ взема спрѣмо тебе. Той е отражение на нашия животъ. Ще ви кажа какъ. Ако вие се усъмните въ Господа и кажете: “Азъ зарѣзвамъ вече тази работа и измѣнямъ живота си”, ще видите, че ако сте жена, мъжътъ ви, приятелитѣ ви ще измѣнятъ отношенията си къмъ васъ. Защо е така? — Защото ти си измѣнилъ отношенията си къмъ Господа, и понеже всички живѣемъ въ Господа, затова и Той, и всички хора измѣнятъ отношенията си къмъ тебе. Речешъ ли да се поправишъ, да се върнешъ къмъ Бога, и хората, и приятелитѣ ти започватъ да изправятъ поведението си спрямо тебе. Обичайте Бога и изправете отношенията си къмъ Него! Ако жертвувате вашия Господъ за този или онзи, вие сте на кривъ пътъ. Не жертвувайте вашия Господъ за нищо въ свѣта!

— *Не на думи, а на дѣла трѣбва да проявимъ любовта си къмъ Бога.*

— Да, на дѣла, разбира се, иначе Богъ ще каже: “Тѣзи хора съ уста се приближаватъ при мене, а сърдцата имъ стоятъ далечъ отъ мене.”

Азъ ви говоря за промѣни, които ставатъ и въ самата природа. Ако вашето зрѣние е чутко, при изгрѣване на слънцето ще забѣлѣжите слѣднитѣ явления: ако сте направили нѣкой грѣхъ, то като излѣзете сутринъ да наблюдавате изгрѣва на слънцето, ще видите, че зората не е тѣй приятна за васъ. Въ изгрѣването на слънцето има едно недоволство отъ васъ. Измѣнете разположението си, поправете грѣшката си и ще видите, че при изгрѣва зората започва да ви се усмихва. Не мислете, че това е алегория, а направете опитъ и ще забѣлѣжите отношенията, които съществуватъ между вашитѣ постѣпки и изгрѣва на слънцето. Това отражение е същото, както и отраженията на нашето лице. Срѣщашъ нѣкого и го питашъ: “Защо лицето ти е тѣй мрачно?” — Лицето му е мрачно отъ отраженията ти върху него, чувствувашъ, че отъ измѣненията, които ставатъ въ тебе, става нѣщо лошо. Щомъ се измѣни нашето

настроение, измѣня се и нашето лице. Срѣщне те нѣкой и ти казва: “Днесъ твоето лице ми харесва”. Нашето лице прѣдава разположението на душата ни; слѣдователно и небето горѣ прѣдава отражението на този живъ Господъ. Азъ ви казвамъ тѣзи нѣща, но вие не ги чоплете, не отивайте да ги разправяте на други, а ги провѣрете, опитайте и като видите, че сж вѣрни, тогава говорете. Докато не сте опитали, а разказвате, ще ви нарекатъ заблудени. Докато не направите този малъкъ опитъ, резервирайте се въ себе си: само опитътъ може да ви утвърди.

Ние ще започнемъ отъ живата природа и въ хубавитѣ плодове, въ хубавитѣ цвѣтя, въ чиститѣ извори, които бликатъ, ще виждаме разположението на Бога. Тѣй напримѣръ, тази година очакваха отъ лозето много плодъ, но нѣма. Казватъ, че то изгорѣло, маносано било и т.н., но ние знаемъ защо стана това нѣщо. Лозето въ България е емблема на българина. Днесъ взиматъ мѣрки да ни гонятъ, но затова започнаха да съхнатъ лозята; ако не спратъ гоненията, ще започнатъ да съхнатъ ябълкитѣ, ако и слѣдъ това не се вразумятъ, ще се явятъ главни по житото. Прѣстанатъ ли гоненията, веднага ще започне и подобрението на лозята. Всичкото плодородие на земята Господъ дава на своитѣ добри дѣца. Едно добро дѣте храни деветѣтъ лоши въ една къща. Бащата казва: “Ако не е това добро дѣте въ къщи, азъ бихъ напусналъ дома си, но зарадъ него, хайде, и другитѣ ще храня.” Тѣй че за едно добро дѣте въ къщата Господъ дава благословението си на другитѣ. Господъ казва, че държи добритѣ си дѣца написани на дланѣта си, за да може всѣкога да ги вижда и да мисли за тѣхъ.

— *Може ли дѣцата отъ четиринадесетгодишната си възраст нагорѣ да бѣдатъ учители на родителитѣ си, напримѣръ съ даване на съвѣти въ права посока? Трѣбва ли родителитѣ имъ да ги слушатъ, да взематъ въ внимание съвѣтитѣ имъ?*

Ако дѣтетото говори истината, майката трѣбва да приеме тази истина, но трѣбва да се пази отъ дѣтетото, да не я разбере то, защото у него може да се събуди гордостъ.

— *Полезни ли сѣхъ наградитѣ и наказанията при възпитанието?*

— Може да се упражняватъ, но да не се прѣкалява съ тѣхъ.

— *Какво влияние оказватъ играчкитѣ върху възпитанието на дѣцата?*

— Благотворно, само че трѣбва да бѣдатъ естествени. Колелата, съ които си играятъ дѣцата, не сѣхъ направени по окултнитѣ закони; нѣкои отъ тѣхъ даватъ много лошъ резултатъ.

— *Съ какви играчки да си служатъ дѣцата?*

— Съ орѣхи, лѣшници, шикалки, топки, пѣстри камънчета и др. Ако дѣцата живѣятъ по край море, нека си събиратъ разни морски мидички, охлювчета, и съ тѣхъ да си играятъ.

— *Добрѣ ли е дѣцата да си играятъ съ гумени топки?*

— Полезно е, но понѣкога оказватъ отрицателно влияние върху дѣтето, защото, като я свива и разпуска, то вижда, че въ рѣцѣтѣ му стои единъ слабъ, несолиденъ прѣдметъ. Затова по-добрѣ е дѣтето да си играе съ топка, която не може да разрушава и да я усѣща въ рѣцѣтѣ си плътна, солидна.

— *Добрѣ ли е дѣцата да си правятъ сами куклички?*

— Да, добрѣ е да си правятъ куклички, кѣщички, фурнички, защото тукъ взима участие тѣхното въображение.

— *Отъ гледището на окултната наука добрѣ ли е да се откъсватъ дѣцата отъ майчиното си влияние и да се оставятъ въ разни дѣтски ясли, пансионни и други заведения, които да се грижатъ за тѣхното отглеждане и възпитание.?*

— Прѣди да е навършило дѣтето 10-15 години не е добрѣ да се отдѣля отъ влиянието на майка си. Било за момче или момиче, необходимо е единъ периодъ отъ 15 години, прѣзъ което врѣме да прѣкара при майка си.

— *Бащата оказва ли влияние върху дѣтето?*

— Да.

— *Тамъ, дѣто нѣма майка, може ли бащата да заеме*

мѣстото ѝ? Ако нѣма и баща, могатъ ли роднинитѣ да заематъ мѣстото на родителитѣ?

— И бащата, и роднинитѣ, и кой да е близъкъ могатъ да замѣстятъ майката, защото майката никога не умира.

— Значи тѣзи дѣца не чувствуватъ, че нѣматъ майка?

— Да.

Друго нѣщо, на което майкитѣ трѣбва да обърнатъ внимание при отглеждане на дѣцата си, е да не ги турятъ въ дълбоки люлки. Дълбокитѣ люлки сж вѣдни за дѣцата. Забѣлжете въ какви гнѣзда турятъ птичкитѣ своитѣ малки. Гнѣздата имъ отговарятъ най-много на истината. Тѣ не сж много дълбоки. Птичкитѣ правятъ гнѣздата си върху клончетата на дърветата, дѣто самъ вѣгърътъ ги люлѣе и то по-добрѣ, отколкото майкитѣ — своитѣ дѣца. Тѣй че люлкитѣ на птиченцата сж много по-хубави отъ тѣзи на дѣцата.

— Изобщо, трѣбва ли да съществува люлката, защото въ педагогията по този въпросъ има споръ?

— Въ сѣмействата има два вида люлки: на вжжета и въ корита. Въ първитѣ става голѣмо зашеметяване на дѣтето. Най-добри люлки сж тѣзи, които се приближаватъ до естествениѣ. Нѣкои майки сж противъ люлѣенето. Не е хубаво много люлѣене. Изобщо не туряйте люлкитѣ като срдѣство. Нѣкой пжтъ майката туря дѣтето си въ люлката и спи му се или не, тя го люлѣе, усилва люлѣенето, докато се зашемети и заспи.

При сегашнитѣ условия е мжчно да се прилагатъ новитѣ методи на възпитание. Да се прилагатъ нови методи при сегашното възпитание, то е все едно да се крпи стара дреха съ нова крпка — дупката става по-голѣма. Ако прилагате новитѣ методи, трѣбва да ги прилагате изцѣло, а не само палеативно, иначе ще станатъ по-голѣми дупки.

Работете за усиление на волята. Какъ? Скрѣбенъ, тжженъ си нѣщо, имашъ голѣма неприятностъ въ живота, гледай чрѣзъ силата на волята си да прѣвърнешъ това състояние въ положително. Имате нѣкоя мисль, която ви измжчва, кажете си: “Добъръ е Господъ, всичко ще обърне на добро.” Наблюдавайте нѣкого, че е тжженъ, не го питайте защо тжжи, а се поста-

райте да намѣрите причината за неговата тѣга и да я отстраните. На нѣкое дѣте умрѣла майката и то тѣжи. Вие го питате защо тѣжи. Тѣжи, защото се е лишило отъ любовта на майка си. Ако заемете мѣстото на майка му, веднага ще се утѣши. Напримѣръ нѣкой отъ васъ е тѣженъ. Защо? — Защото неговата майка я нѣма. Всички тѣги, които изпитваме, се дължатъ на това, че сме лишени отъ любовта. Щомъ се лишимъ отъ Божествената любовъ, въ каквато форма и да е тя, ще изпитваме тѣга. Дойде ли отново тази любовъ, веднага се връща и радостта. Това е първата любовъ, Божествената любовъ. Тази първа любовъ е и неизмѣняемата любовъ въ живота.

Освѣнъ това стремете се да не свѣждате всички хора подъ еднакъвъ знаменателъ, не желайте всички хора да бѣдатъ като васъ. Приятността въ земния животъ се състои именно въ разнообразието. Колкото по-голѣмо разнообразие съществува въ свѣта, толкова по-добрѣ. Затова право казва българската пословица: съ едно цвѣте пролѣтъ не става. Хиляди и милиони цвѣтя сѣ необходими, за да се счита, че иде пролѣтъ, а послѣ и лѣто.

Хиляди, милиони мушици сѣ необходими, за да кажемъ, че лѣтото е дошло.

И тъй, когато нѣкой е наскърбенъ, натѣженъ отъ нѣщо, напрегнете мисълта си, да намѣрите начинъ какъ да му направите тайно едно добро, безъ да го питате защо е тѣженъ.

— *Мислено ли да му помогнемъ?*

— Да, по сърдце, мислено.

— *Може ли като се направи нѣкому мислено едно добро, той да го почувствува веднага?*

— Той ще почувствува и ще благодари на Бога, безъ да ти каже нѣщо по това. Кажешъ ли: “Азъ направихъ това”, работата ти пропада, природата веднага разваля твоята лъжлива мисълъ. Ти се радвай самъ за себе си, че твоята мисълъ е подѣйствувала, а той нека разбере, че нѣкой му е помогналъ и да се радва самъ за себе си.

— *Какъ да се прѣдпазваме отъ духовно обирание, защото сме слушали, че нѣкой се страхуватъ много отъ такива оби-*

рания?

— Богатиятъ изворъ никой не може да го обере, а бѣдниятъ всѣки може да го обере, но това сѣ малки изключенія. Прѣдставете си, че сме въ едно общество и се прѣдпазваме този да не ни обере, онзи да не ни обере; тази мисль се обмѣня между всички, а това вече е една крайность.

Новото учение трѣбва да започне съ опити. Срѣщнешъ нѣкой бѣденъ — не му казвай, че Господъ е добъръ и ще му даде, а го повикай въ къщи, нахрани го, дай му нѣщо да си занесе и тогава кажи: “Добъръ е Господъ!”. Той ще ти отговори: “Дѣйствително, добъръ е Господъ! Нахраниха ме, облѣкоха ме.” Живиятъ примѣръ е важенъ.

— *Ние сме рѣшили да не убиваме животни и да не се хранимъ съ месо, а какво да правимъ, когато отидемъ нѣкъдѣ на гости и ни угощаватъ съ месо?*

— Щомъ си рѣшилъ веднѣжъ за винаги да свършишъ съ тѣзи работи, ще кажешъ: “Ако ме обичате, не ми причинявайте врѣда, защото яденето на месо е врѣдно за менъ.” Трѣбва да постѣпваме принципиално, да сме послѣдователни, но сѣщеврѣменно да сме меки и учтиви. Ако нѣкой те пита какво да ти стотви, кажи му, че може да ти даде малко хлѣбъ и солчица. Всичко у васъ трѣбва да става по дълбоки вътрѣшни убеждения, да произлиза отъ сърдцето и да нѣма двѣ мнѣния дали тѣй или иначе трѣбва да се постѣпи. Никому да не налагаме да приеме това или онова, а да чакаме нѣщата да ставатъ естествено, всички прѣобразуванія да ставатъ отвѣтрѣ навнѣ, защото това, което е отвѣтрѣ, то не се разлага, а това, което е отвнѣ, то се разлага.

— *Какъ да се постѣпва, когато ти, като учителъ, говоришъ на ученицитѣ противъ ядене на месо, а майка имъ не е съгласна съ това, кара ги да ядатъ месо?*

— Ще дѣйствувашъ постепенно, ще ги възпитавашъ морално. Ще разказвашъ на дѣцата за нещастнитѣ агънца, които оставатъ сами слѣдъ като заколятъ майка имъ. За да почувствуватъ по-живо положението на агънцата, ще имъ дадешъ примѣръ съ нещастieto, което сполетява дѣцата,

когато загубятъ майка си. Като разбератъ положението на сирачетата, дѣцата ще разбератъ положението на агънцата, на които майка имъ е заклана.

— *Какво да се прави съ такава майка, която върви противъ думитѣ на учителя, когато той съвѣтва дѣцата въ училището? Учителътъ казва, че не е добръ да се колятъ животни, а майката казва на дѣтето си: “Я вземи ножа, та отрѣжи главата на тази кокошка!”*

— Е, съ стария дяволъ е мжно да се работи.

— *Нѣкои казватъ, че въ Библията се говори, че може да се ядатъ агънци и да се употребява месо.*

— Да, казва се, че на апостолъ Петра спуснали отъ небето една кърпа, пълна съ всѣкакви животни. Това, обаче, е въ прѣносна смисълъ; това означава, че трѣбва да се промѣни животътъ на нѣкого — отъ лошъ на добъръ или отъ обикновенъ на Божественъ.

— *Бива ли да се допускатъ тѣлеснитѣ наказания въ училищата? Какъ да постѣпни учителътъ, когато е поставенъ въ дилема: да запази авторитета си или да накаже ученика?*

— Новото учение принципиално не допуска никакви тѣлесни наказания.

— *Нали леки удари съ прѣчицата магнетизиратъ дѣцата?*

— Ако вашето дѣте или вашиятъ ученикъ е непослушенъ, оставете да употреби другъ нѣкой прѣчицата, а не вие. Ако дѣтето не ви е послушало, то, като излѣзе вънка да играе съ другитѣ дѣца, нѣма да мине и половинъ часъ, дѣцата ще го набиятъ и то ще дойде да ви се оплаче, а ти тогава ще кажешъ: “Видѣ ли, майка, ако тази сутринъ ме бѣше послушало, нѣмаше да ти се случи тава нѣщо.”

— *Каква да бѣде храната на малкитѣ дѣца?*

— Въ най-ранната възраст на дѣцата, природата имъ прѣпоръчва майчиното млѣко, а послѣ — това на добитѣка. Добръ е да се дава на дѣцата житенъ сокъ, той е хранителенъ. Вие, майкитѣ, имате опитностъ върху храненето на дѣцата; сега

ви остава да провѣрявате всичко, което имате, и въз основа на тази опитност да прилагате нѣщо ново. Въ храната трѣбва да има извѣстно разнообразие.

— *Какво съдържатъ крушитъ и каква полза принасятъ?*

— Тѣ съдържатъ повече желѣзо.

— *А ябълкитъ, сливитъ?*

— Тѣ съдържатъ плодова захаръ, която е полѣзна.

Добрѣ е плодоветъ да се ядатъ съ малко хлѣбъ. Човѣкъ все таки трѣбва да се съобразява съ своя вкусъ и тѣй да използва плодоветъ. Употрѣбявайте само тѣзи плодове, които обичате, а които не сж ви приятни, употребявайте по-рѣдко. При сегашнитѣ условия не е добрѣ да се храните само съ хлѣбъ или само съ плодове, това е крайностъ.

— *Тогавъ съ какво да се замѣстватъ плодоветъ?*

— Вие съ какво ги замѣствате?

— *Нѣкой пжтъ съ бобъ или съ друго нѣщо.*

— Не е добрѣ да се яде много бобъ. Добрѣ е да употребявате празъ лукъ, обикновенъ лукъ, прѣсно зеле, за които има начини да се запазватъ и прѣзъ зимата.

— *Добрѣ ли е да се яде кисело зеле?*

— Добрѣ, но не за всички.

— *Ами зелениятъ бобъ?*

— Той е по-добъръ отъ сухия.

— *Какъ да се постѣпва съ дѣцата, които грѣшатъ много?*

— Вие какво правите? Набивате ги, нали? Ако вашитѣ стари методи иматъ резултатъ, дръжете ги, докато придобиете нови и по-резултатни. Когато човѣкъ приложи новото учение, трѣбва да измѣни съвършено старитѣ методи и начини. Ако при сегашнитѣ стари методи искате да внесете нѣкои нови, безъ да изхвърлите старитѣ, това е несъвмѣстимо, ще се образуватъ по-голъми дупки. При възпитанието не започвайте съ мекота и да свършите съ грубостъ, а по-добрѣ започвайте съ грубостъ и свършвайте съ мекота. Новото учение изисква

мекота въ отношенията ни. И въ природата по нѣкога се явяватъ бури, ставатъ землетресения, и веднага се смѣняватъ съ други плавни, медлени дѣйствия — значи и въ нея ставатъ рѣзки промѣни. Не мислете, че тѣзи грѣшки, които имате, тѣй, въ единъ день магически ще изчезнатъ. Не мислете, че слѣдъ като сте живѣли десетъ години добъръ животъ, у васъ ще стане голѣма промѣна. За да стане една чувствителна промѣна въ васъ, изисква се цѣлъ животъ усилена работа. При тази карма, която имате, съ единъ замахъ отъ десетъ години не може да се направи нищо. Напримѣръ, да кажемъ, че имате една карма отъ 8 000 години; ако за всѣки 1000 години изплащане на кармата сж потребни 10 години добъръ животъ, тогава ще ви сж необходими 80 години добъръ животъ, за да ликвидирате съ тази карма. Ако кармата ви е отъ 2000 години, трѣбватъ ви 20 години усилена работа, за да ликвидирате съ нея; ако кармата ви е отъ 1000 години, въ 10 годишенъ чистъ и святъ животъ ще ликвидирате съ нея. Но онѣзи, които регулиратъ този законъ, не оставятъ да се изплаща наведнѣжъ кармата.

— *Изобищо всичко ли се изплаща или има малка отмѣна?*

— Господъ изисква въ края на краищата да поправите всичко, което сте развалили; ще съградите къщата тѣй, както си е била, и тогава ще имате извинение, прошка — всичко ще се ликвидира.

— *Вчера тукъ се повдигна въпросътъ за perpetuum mobile. Приложимъ ли е законътъ за perpetuum mobile?*

— Той има своето разрѣшение въ живата и разумна природа. Докато въпросътъ не се разрѣши тѣй, както е въ природата, той остава само хипотеза, която трѣбва да се прѣвърне въ теория, теорията — въ опитъ, а опитътъ да се реализира. Нѣкой може да приеме това твърдение, а другъ да го отхвърля, но двамата сж прави 50%. Законътъ на физическия свѣтъ е вѣренъ 50%.

— *Говори се, че тайната на движението на тази машина се крие въ личността на човѣка. Вѣрно ли е*

товая?

— Да, машината се движи само съ машиниста. Perpetuum mobile, това е една идея за упражнение, за гимнастика на ума; много време ще се измине, докато се приложи този законъ.

— *Този въпросъ въ свъръменната научна механика е разрѣшенъ отрицателно.*

— Ако днесъ хората биха изнамѣрили и приложили perpetuum mobile, биха допринесли най-голѣмото зло на свѣта. Ето защо природата е покрила въ мракъ силата на тази областъ. Щомъ се заловимъ съ такива въпроси, ще дойдемъ до едно мѣсто, дѣто работитѣ ставатъ неясни, срѣщаме непроницаемъ мракъ, което показва, че се доближаваме до една сѣщина, чието откритие не е позволено. Вие може да образувате въ себе си perpetuum mobile. Всѣки отъ васъ може да стане perpetuum mobile. Младостъта и енергията, която виждате въ тружениците, които се занимаватъ съ идеята за perpetuum mobile, се дължи именно на нея. Тази идея ги подмладява, ободрява и тѣ съ най-голѣмо търпѣние прѣнасятъ всички неволи. Идеята за това вѣчно движение отхвърля всички лоши мисли у човѣка и такъвъ човѣкъ въ себе си е почти достигналъ perpetuum mobile. Ето защо тѣзи хора носятъ въ душата си тази красива мисль.

— *Дали прѣзъ шестата раса тази идея ще може да се реализира на физическото поле?*

— Тѣзи работи, които за сега сѣ невъзможни, за въ бѣдеще ще сѣ възможни. Въпросътъ е дали тази идея ще се осѣществи въ една или въ друга нѣкоя форма. Въ каквата форма и да се прѣдстави, то е все едно.

— *Какво значение иматъ падащитѣ звѣзди?*

— Науката не е дала положителенъ отговоръ на това явление. Това става на 11 августъ и на 26 декември, понеже тогава земята минава прѣзъ орбитата на тѣзи малки тѣлца.

— *При пѣтуването съ аеропланъ е забѣлѣзано съществуването на небесни кухни, дѣто става силно врѣщателно движение. За едрия градъ, който пада, казватъ, че съществували голѣми ледени планини, отъ тѣхъ се откъсвалъ и*

падалъ.

Отъ Фламариона има събрани и описани тѣй нареченитѣ извънредни събития въ природата. Напримѣръ въ единъ градъ е паднало парче ледъ, което, като прѣтеглили, тежало единъ тонъ. За въ бѣдеще науката ще даде по-правилни обяснения на този родъ явления.

Наблюдавали ли сте такъвъ психологически методъ? Кажешъ нѣкому нѣколко думи или една фраза, но този човѣкъ остава недоволенъ отъ тебе. Или нѣкой поетъ напише нѣщо, всички го харесватъ, доволни сж отъ него, а другъ поетъ напише нѣщо идейно — хората не могатъ да го търпятъ. На какво се дължи това? Ако съберете редъ думи, въ които има силни букви, ще се образува верига отъ силни сътресения, които се отразяватъ злѣ на хората, тѣ не обичатъ тѣзи силни сътресения. Ето защо, макаръ и да има хубава идея въ книгата на нѣкой писателъ, обаче въ думитѣ му има много силни букви, които прѣдизвикватъ дисхармония въ съзнанието. Напримѣръ, ако изговорите името “Мѣро” съ ударение на първата сричка, ще прѣдизвикате лошъ ефектъ, болка. Ако кажете “Марийке”, намалявате този лошъ ефектъ. Затова трѣбва да бѣдете внимателни при изговаряне на всѣка дума, име или фраза, за да не прѣдизвиквате у слушателитѣ неприятни чувства. Има много имена, които прѣдизвикватъ подобенъ ефектъ. Напримѣръ името “Михалъ” въ българския езикъ има съвършено отвращателенъ характеръ. Сричката “ми” е мека, но изговори ли се втората сричка — “халъ”, създава цѣла буря. Буквата “а” въ началото или на края на една сричка се отразява врѣдно, раздражително. Напримѣръ, ако кажешъ нѣкому: “Азъ те обичамъ”, това се отразява неприятно. Какво отъ това, че ти ме обичашъ, толкова хиляди хора ме обичатъ! Кажешъ ли нѣкому така, това значи, че твоята любовъ се различава малко отъ любовта на другитѣ, а това не се знае още. Поставишъ ли думата “обичамъ” въ безлична форма, ефектътъ е по-силенъ, отколкото ако се употреби въ лична форма. И тѣй, кажешъ ли “Обичамъ те”, това показва, че като те обичатъ другитѣ, и азъ те обичамъ.

Като кажешъ думата “аз”, трѣбва да разбирашъ Бога въ себе си. Щомъ не Го разбирашъ, не Го споменавай.

— Буквата “а” съответствува на тона “ла”.

— Вие трѣбва да изучавате музиката на мекитѣ тонове. Всѣки, който иска да даде обемъ и просторъ на душата си, трѣбва да прави упражнения съ буквата “а”. Звукътъ на буквата “а” е отворенъ, гласенъ.

— Какъ да се разбира, че слѣдъ всѣки 100 000 000 обръщания става едно изключение?

— Това е минаване отъ едно състояние въ друго. Движението минава въ нова форма. Нека допуснемъ, че пространството между земята и слънцето е изпълнено съ ефиръ, и земята, като обикаля около слънцето, срѣща едно прѣпятствие, което постепенно прѣдизвиква едно измѣнение. Ако има такова прѣпятствие, колкото малко и да е то, като се срѣщне съ земята, създава едно изключение. Въ течение на милиони години земята ще намали скоростта на движението си, докато най-послѣ се върне въ слънцето. Ще дойде день, когато това обръщане ще спре. Тѣй се разбира това изключение. Това изключение вече дѣйствува въ съставнитѣ части на материята и въ нея става едно прѣорганизиране. Когато стане изцѣло това прѣорганизиране, сегашнитѣ континети ще изчезнатъ и ще се явятъ нови, създадени отъ по-хубава материя.

— Сжщиятъ законъ не се ли отнася и до плътта?

— Да, щомъ направимъ 100 000 000 обръщания около своята ось, насъ ни очаква промѣна. Хората не знаятъ, че всѣка промѣна, която става въ земята, става и вътрѣ въ насъ, защото материята е една и сжща. И тѣй, мозъкътъ, очитѣ, дихателната, нервната, костната системи, всички растения и животни, всичко ще се видоизмѣни; ако не сме готови за новото врѣме, да създадемъ нови органи, ще пострадаме, а ако успѣемъ да създадемъ нови органи, за насъ ще дойде новъ животъ. Добритѣ хора нѣма нищо да изгубятъ, за тѣхъ идатъ блага, но за лошитѣ — голѣми страдания.

Втори денъ — ПЕТЪКЪ

20 августъ

6 ч. сутринъта

1. Добрата молитва.
2. За идването на Духа Божи, Христовия Духъ въ насъ, Който да ни просвѣти и изяви дълбокитѣ тайни, които сж скрити въ Бога.
3. Лозинката.
4. 91 Псаломъ.
5. Хвалата.
6. Благославяй, душе моя, Господа.
7. Отче нашъ.

7 ч. сутринъта

Мѣрило за правилно разбиране

За да може Божествената свѣтлина, Божествениятъ животъ да засегне душитѣ ви, вие трѣбва да живѣете въ миръ. Този Божественъ животъ минава сега въ България, но брѣговетѣ му се ронятъ, затова по краищата го правятъ нечистъ, а въ основата и въ срѣдата е чистъ. Вие трѣбва да знаете, че Божественото учение ще изчисти всичко, затова трѣбва да отворите свободенъ пѣтъ. Вие трѣбва да прѣвърнете религията въ Божествена наука на разбиране.

— *Вчера въ бесѣдата си рускиятъ мисионеръ каза, че нашето учение не е отъ Бога, а отъ дявола.*

— Това не е за пръвъ пѣтъ казано. Какво казваха правовѣрнитѣ за Христа? — "Този човѣкъ има бѣсъ. Ние знаемъ, че Господъ е говорилъ само на Мойсея, на този не е говорилъ. Той е отъ дявола, неговото учение е дяволско." Евреитѣ Му казваха: "Ние познаваме Мойсея, тебе не познаваме." Но

ако еврейтѣ познаха Мойсея, щѣха да познаятъ и Христа. Тѣ не приеха Мойсеевото учение, не можаха да приематѣ и Христовото. Заради Божията любовъ ние търпимъ всичко, търпимъ и всѣки човѣкъ.

Дѣ е училъ Христосъ да се турятъ икони въ църквитѣ, да се кади тамянь? — Това е учението на Мойсея.

Нѣкой ви питатъ: “Вѣрвашъ ли въ Света Троица?”. Всички вие, като православни, какво сте разбрали подъ думата “Света Троица”?

— *“Свѣтата Троица”, това е проявление на Бога като Баща.*

— Въ пълния смисълъ на думата баща е само този, който е създалъ всичко. А такъвъ е само Богъ. Бащата не може да бѣде нито единъ човѣкъ, нито единъ народъ. Въ свѣта съществува само единъ Баща, а всички други сж Негови синове. Единъ е Богъ. Христосъ казва: “Защо ме наричате благъ? Благъ е тъкмо единъ Богъ.” Богъ е вѣченъ, съвършенъ, неизмѣняемъ, отъ Него всичко произтича и никаква външна причина не може да измѣни Неговото настроение.

Нѣкой казва: “Азъ вѣрвамъ въ Бога.” Добрѣ, като вѣрвашъ въ Бога, имашъ ли Неговата благость и търпѣние? Ако не можешъ да бѣдешъ като Него благъ и търпѣливъ, твоята вѣра е външна. Ако едно агне не може да прояви навицитѣ на майка си, то не е родено отъ овца. Роденото отъ Бога е Божествено.

Нѣкой казва: “Азъ съмъ комунистъ.” Комунизмътъ е учение за братството, затова всѣки комунистъ трѣбва да воюва за правата на своитѣ братя, да ги повдига, да ги облагорождава. И днесъ въ името на това учение колятъ, бѣсятъ, затварятъ. Отъ такъвъ комунизмъ не разбирамъ! Застрѣлването, бѣсенето, затварянето сж дяволски, а не Божествени постѣпки. Застрѣлване въ името на Бога не може да става. Отъ Бога е всѣка благость, всѣка любовъ. Тогава какъ може тѣзи хора да прѣслѣдватъ такава Божествена идея, а да постѣпватъ по дяволски? Това е, защото тѣ, като искатъ да прокаратъ своитѣ идеи съ насилие, вървятъ по кривия, а не по Божествения пътъ.

Тъзи хора сега искатъ да създадатъ нѣщо ново. Но смѣшно ще бжде, когато една блудна жена, слѣдъ като е прѣкарала десетки години въ недостойнитѣ домове, излѣзе отъ тамъ и започне да учи хората на благочестие! Смѣшно ще бжде, когато единъ човѣкъ съ проказа започне да лѣкува другитѣ! Първо той трѣбва да се очисти съвършено отъ своята проказа, та тогава да се докосва до другитѣ. Отъ нечисто гърне вода не пия, нито искамъ вие да пиете. И на васъ прѣпоръчвамъ това учение: отъ старо, нечисто гърне вода не пийте; нови гърнета, нови бѣклици употребявайте! Въ всичко може да турите вода, но не и въ старо гърне. Не е вѣрна поговорката: “Живота на попа не гледайте, сана му гледайте!”. Свещеникъ, майка, баща, всички трѣбва да иматъ чисти сърца! Това е Божественото учение. Вие съ вашия животъ ще трѣбва да докажете на свещеницитѣ, че тѣ не сж прави. Когато една вѣшка влѣзе въ главата ни, съ помощта на гребена ние я изкарваме навънъ и я чукваме или я поставяме на нокета и съ другия я клъцваме. Проказата трѣбва да излѣзе навънъ!

— *Колко години има откакъ българитѣ сж приели християнството?*

— Въ 864 година. Значи всичко хиляда и двеста години. А въ тѣзи хиляда години на Балканския полуостровъ е имало сто и педсетъ войни. Тѣй че на всѣки 8 години се пада по една война.

Нѣкой казватъ за насъ, че сме били противъ войната. Не, и ние сме за войната, но да воюваме, безъ да убиваме. Ние воюваме за събаряне на затвори и бѣсилки. И тѣй, ние се различаваме отъ другитѣ по това, че туй, което тѣ събарятъ, ние градимъ, а това, което тѣ градятъ — ние събаряме. Тѣ убиватъ хора — ние ги въздигаме, оживѣваме; тѣ градятъ затвори, а ние ги събаряме. По това се отличаватъ хората отъ новото и старото учение. Въ нашата програма влиза унищожението на всички болници и затвори, всички окови и пушки; когато се приложи новото учение въ свѣта, дори и въ най-затѣтитѣ мѣста ще има училища.

Сега ще започнете съ числото 1000. Пропускътъ на всинца ви ще бѣде това число. Ще опитате този пропускъ и ще видите прѣзъ коя врата ще може да дойде числото 1000. Само вие, които присъствувате тука, ще знаете числото 1000. Като срѣщнешъ нѣкого, ще го запиташъ: “Ти знаешъ ли числото 1000?” — Ако каже, че го знае, значи той е отъ нашите. И тъй, ние започваме своето организиране съ числото 1000. Ще изучавате качествата на това число. Коя е основата, коренътъ на това число? — Единицата, десетътъ, т.е. 10^3 . Ще прѣведе сега този законъ.

Човѣкъ трѣбва да прѣмине прѣзъ двѣ състояния, за да разбере тази лозинка.

Водата се движи въ плоскостъ, а воднитъ пари, въздухътъ — въ кубъ.

Числото 1000 показва, че човѣкъ трѣбва да знае да се движи както водата и както въздуха. Когато водата достигне своя краенъ прѣдѣлъ и движението ѝ се спре, нѣма вече нахѣдъ да отива, тя ще вземе друга посока; тази посока ще бѣде точно по правъ ъгълъ на първата посока. Това значи, че нашиятъ сегашенъ животъ е дошълъ въ застои, достигналъ е точката на замръзването. Единственото движение вече е нагорѣ, къмъ Бога. Отъ гледището на небето направлението е нагорѣ, а отъ гледището на земята трѣбва да се спускаме надолу. Ние сме ледове, които трѣбва да се разтопятъ.

Сега сме се събрали тукъ не да вършимъ нашата воля, но да дадемъ условия на Божествения Духъ да се прояви чрѣзъ всинца ни — да станемъ добри проводници на Божия Духъ. Ако сме проводници на Божия Духъ, нѣма отъ какво да се плашимъ; ако Божиятъ Духъ е съ насъ и дѣйствува винаги съ насъ, отъ какво ще се плашимъ? Мнозина може да се опълчатъ противъ насъ, но Той ще прѣвърне всичко на добро.

Първото нѣщо, което ще учите тази година, е мълчанието, ще говорите чрѣзъ мълчание. Съ свещеницитъ нѣма да влизате въ споръ, а като видите, че говорятъ невѣрни нѣща, ще си кажете: “Не сте прави.” Ще ги оставите да си изкажатъ всичко лошо, а послѣ ще вземете кошове, ще натоварите на

тѣхъ всичкия имъ сметъ и ще имъ дадете да си го носятъ. Ще имъ кажете: “Ние не можемъ да носимъ вашия сметъ” — тѣй говори Господъ, тѣй е писано въ новото учение. “Ако вие искате да ядете, а да оставите на насъ боклуцитѣ, това новото учение не го приема. Ние не искаме да торимъ вашитѣ ниви, а искаме да работимъ на Божествената нива. Земята е Божествена, тя е Божия собственостъ и вие нѣмате право на нея. И църквата не е ваша собственостъ.” Но ще кажатъ: “Тя е наша майка.” — Колкото е ваша, толкова и наша. Ако църквата е Божествена майка, тя е и на мене, и на васъ; считате ли я ваша майка, то е другъ въпросъ, тогава тя е само ваша майка. Дойде ли до живота, църквата не може да бѣда ваша.

И тѣй, Божествената църква е църква на всички. Тя не може да бѣде нито ваша, нито наша собственостъ. Нашата идея не е църквата, а Царството Божие. Божественото учение не казва: “Търсете първо църквата”, а “Търсете Царството Божие и неговата Правда.” Павелъ казва: “Вие сте храмъ Божий и Духъ Божий живѣе въ васъ.” Който нѣма Царството Божие въ себе си, той не е въ църквата и не може да влѣзе въ нея. Тѣй че ние нѣма какво да споримъ, а пристѣпваме къмъ Царството Божие, въ което живѣе Богъ. Щомъ намѣримъ Царството Божие, намираме и Бога. Съврѣменната църква казва: “Насъ не ни трѣбватъ пророци.” Съврѣменнитѣ българи казватъ: “Насъ църква не ни трѣбва.” У българитѣ има обичай, когато броятъ билетитѣ при гласуването, изгасватъ свѣщитѣ. Да, когато се гласува, свѣщитѣ може да се изгасватъ, но когато се броятъ билетитѣ, безъ свѣщи не може.

Всички ще се стараете да не храните лоши чувства къмъ никого и да избѣгвате съвършено лъжата. Ще си кажете: “Трѣбва да обичаме всички.” — Обичайте всички, но не сподѣляйте съ тѣхъ кривитѣ мисли, защото кривото си е криво. Къмъ тѣхъ ще имате вашата най-добра воля, но ще се отвращавате отъ лошитѣ и кривитѣ имъ постѣпки. Ще кажете: “Ами тѣзи хора може да сж прави.” Не, човѣкъ не може да бѣде едновременно и правъ, и кривъ. Щомъ проповѣдвашъ едно

учение и въ душата си имашъ прѣдъ видъ Великия Господъ, ти си на правата страна. Щомъ е Богъ въ душата ти и съзнавашъ, че работишъ за Него и въ всичкитъ си постѣпки взимашъ Него за мѣрило, ще си кажешъ: “Азъ съмъ правъ.” Почувствуваешъ ли, че не постѣпвашъ така, ще си кажешъ: “Азъ не съмъ правъ” и ще започнешъ да се поправяшъ.

Освѣнъ това, замислете се върху тѣзи мѣста отъ Стария Заветъ, дѣто се говори за Мойсея, който избра служители на Бога въ църквата само измежду левититъ. Запитвали ли сте се нѣкога защо Господъ не избра пророцитъ измежду левититъ, а ги избра помежду простия народъ. Левититъ сж служители на църквата, а пророцитъ — на Бога. И тѣй, ние признаваме, че свещеницитъ сж левити, а ние — пророци; тѣ служатъ на църквата, а ние — на Царството Божие. И днесъ свещеницитъ ни казватъ: “Върнете се въ църквата!”. А то е все едно да кажешъ на свободния човѣкъ: “Върни се въ затвора!”. Или все едно да кажешъ на свободния волъ: “Сложи си ярема!”. Да допуснемъ, че ще се върнемъ въ църквитъ. Какво обещаватъ да ни дадатъ свещеницитъ? — Спасение. — Тѣ сами иматъ ли това спасение? — Не. Тогава ще ни дадатъ благодатъта. — Тѣ сами иматъ ли тази благодатъ? — Не. Тогава ще ни дадатъ чистъ животъ. — Тѣ иматъ ли чистъ животъ? Азъ ги считамъ като онѣзи графове, контове, князе, които нѣматъ петъ пари, а се женятъ за богати американки, за да имъ дадатъ титлитъ си. Тогава богатата мома ще се ожени за единъ покваренъ контъ и ще се счита щастлива! Та и свещеницитъ сега искатъ да ни дадатъ своитъ титли, но ние нѣмаме нужда отъ такива титли.

И тѣй, Христосъ учи: “Новото, Божественото учение има за цѣль идването на Царството Божие.” Той казва: “Наближило е Царството Божие, идете да проповѣдвате на всѣка плътъ.”

Свещеницитъ ни считатъ еретици, езичници, наричатъ учението ни еретическо. Тѣ казватъ занасъ: “Тѣзи хора не четатъ Библия, Евангелие, тѣ сж езичници, не ги слушайте.” Питамъ: кой православенъ, кой правовѣренъ отъ тѣхъ е чель Библията и Евангелието толкова пжти, колкото вие? Свещеницитъ ни

прѣчатъ да се проявимъ и съ това искатъ да ни прѣпятствуватъ за идването на Духа, понеже Той ще ни открие по-велики работи. А това нѣщо свещеницитѣ го знаятъ. Начинитѣ, по които тѣ дѣйствуватъ, сж приоми на черното братство. Тѣ искатъ да ни убѣдятъ въ това, че каквото иска Богъ да каже, ще го каже чрѣзъ свещеницитѣ. Това не е вѣрно. Господъ може да каже нѣщо и чрѣзъ свещеницитѣ, но Той не си служи съ тѣхъ. Ние имаме отъ Стария Завѣтъ примѣръ за свещеникъ Илия. Той бѣше патриархъ, но чрѣзъ кого му говори Господъ? Чрѣзъ Самуила. Значи Господъ не говори направо на този пръвъ свещеникъ, на този патриархъ, а чрѣзъ едно дѣте, чрѣзъ Самуила. Тогава дѣ е основата? Свещеницитѣ казватъ: “Вие сте дѣца, вие не сте помазани.” Да, прави са. Човѣкъ може да е помазанъ нѣколко пѣти съ елей, и пакъ да нѣма Духа въ себе си, а може безъ да е помазанъ да има Духа Божий въ себе си. Първо човѣкъ трѣбва да има Духъ Божий въ себе си, а послѣ да дойде помазването. Тѣзи нѣща ще ги имате прѣдъ видъ.

Гледайте да не попаднете въ съмнение и да се запитвате: “На правъ пѣтъ ли съмъ?”. Правило е: щомъ живѣешъ по закона Божий и Неговата любовь, на правъ пѣтъ си. Щомъ си въ миръ съ всички хора, ти си въ Божия, въ Христовия пѣтъ.

(Въ врѣме на бесѣдата около насъ се спузна единъ паякъ.)

Учительтъ каза:

— Този паякъ дори и не подозира, че тукъ има хора. Не трѣбва да се убива. Дрѣжете винаги въ ума си мисльта, че убийството въ новото учение е абсолютно забранено. По този въпросъ нѣма никакъвъ споръ. При никакви условия не се позволява никакво убийство, даже и когато трѣбва да се защищавашъ. Онзи, който иска да бѣде членъ на Бѣлото братство, не трѣбва да извършва никакво убийство. Направи ли нѣкакво убийство, той е изключенъ отъ Братството и за да го приемятъ отново, трѣбва да мине прѣзъ редъ изпичания, докато се прѣчисти и добие смирение. Съ убиването на първия човѣкъ се основа черната ложа. Каинъ уби Авелъ. Каинъ основа черната ложа, затова Христосъ казва, че той е отначало

человѣкоубийца. Кой е основателъ на бѣлата ложа? — Авелъ, а слѣдъ него дойде Ситъ. Прѣди 2000 години Христосъ дойде да тури основа на Бѣлото братство.

— *Защо вчера сказчикътъ (рускиятъ мисионеръ) каза, че дяволътъ е учителъ?*

— Всѣки, който учи убийството и го поддържа, е учителъ, но ние не поддържаеме това учение. Ние признаваме фактитъ тѣй, както сж си. Дяволътъ съществува като единъ факторъ, но защо, за какво, то е другъ въпросъ.

— *Какво да ни служи като козъ въ рѣцѣтъ, когато ни нападатъ ?*

— Ще цитирате стихове отъ Светото Писание.

Напримѣръ Христосъ каза на евреитѣ: “Съборете този храмъ и азъ въ три дни ще го съградя.” Тѣ отговориша: “Какъ така, ние въ четиридесетъ години го съградихме, а Той за три дни само ще го въздигне!”. Тѣ разбираха храма, а Той подразбираше Своего тѣло. Христосъ имъ казваше: “Ако не ядете моята плътъ и не пиете моята кръвъ, нѣма да имате животъ въ себе си.” Тѣ отговориша: “Този човѣкъ ни учи на човѣкоядство, това не е култура, това е подивяване.” Под тѣзи думи Христосъ подразбираше Своего учение, а евреитѣ ги взимаха въ буквална смисълъ — човѣшка плътъ и кръвъ.

Свещеницитѣ казватъ за насъ, че сме вѣрвали въ духове. Ние ще имъ цитираме стихъ по стихъ отъ Евангелието, да видятъ, че и тамъ се говори за духове, за разговори съ тѣхъ. Какъвъ бѣше този човѣкъ, който се яви на Павла въ видѣние и му каза: “Мини въ Македония и помогни ни!” — Той бѣше единъ духъ, който искаше да подобри положението на своето отечество Македония. Павелъ не бѣше ли въ общение съ тѣзи духове?

За кое богослужение говорятъ свещеницитѣ? За това, което е въ църквата ли? Това богослужение, което тѣ извършватъ, сж го взели отъ гръцката църква, а то е едно прѣдставление, което гърцитѣ сж вършили въ монастиритѣ. Не, има друго Богослужение, което свещеницитѣ никога не сж извършвали.

Тъй че тяхното богослужение не е онова Божествено богослужение, за което тѣ проповѣдватъ и говорятъ. Тѣ казватъ, че Христосъ е Богъ. Ако бѣше Богъ, Той нѣмаше да каже: “Азъ не дойдохъ да извърша своята воля, а волята на Отца си, Който живѣе въ мене. Азъ съмъ Синъ Божий.”

Свещеницитѣ ни осжждатъ, че не ходимъ въ църква. Самарянката казва: “Евреитѣ казватъ, че трѣбва да се молимъ въ Ерусалимъ, ние казваме, че трѣбва да се молимъ на тази гора, ти какво ще кажешъ?”. Христосъ ѝ отговори: “Тѣй е било досега, но иде врѣме, когато истинскитѣ поклонници нѣма да се кланят нито въ Ерусалимъ, нито на тази гора, а ще се кланятъ въ Духъ и Истина на Отца си, и това ще бѣде навсѣкждѣ.”

Питамъ: дѣ сме непослѣдователни и дали тѣ или ние сме непослѣдователни?

Какъ разбиратъ смисъла на думата Богъ? Подъ думата “Богъ” тѣ разбиратъ същество, което управлява всичко. Идеята, която ние имаме за Бога, е друга. Христосъ казва: “Защо ме наричате благъ? Благъ е само Богъ.” Ако ние не сме благи, защо да се считаме за богове?

И тѣй, днесъ колкото църкви имаме, толкова различни тълкувания се даватъ на евангелскитѣ истини и отъ тамъ се пораждатъ спорове и ненависти между тѣхъ. Единъ руски царъ се отнесълъ писмено до четиридесетъ манастира въ Русия съ молба, въ който манастиръ се намира главата на Свети Иванъ Кръстителъ, да му я изпратятъ. Пристигнали четиридесетъ глави отъ четиридесетѣтѣ манастира. Царѣтъ свиква Светия Синодъ на съвѣтъ и запитва: “Знаете ли колко глави има св. Иванъ?” — “Една глава”, отговарятъ тѣ. — “Не, четиридесетъ глави.” Завежда ги да видятъ. “Моля ви се, махнете тѣзи заблуждения” — имъ казва царѣтъ и разпраща главитѣ по мѣстата имъ.

— *Свещеницитѣ ни запитватъ отъдѣ взимаме учението за прѣраждането, имаме ли нѣкакво наше Евангелие.*

— Вие ги попитайте дѣ точно е указано въ Евангелието, че Богъ е въ три лица. Казва се: “Идете да учите хората

въ името на Отца и Сина и Светаго Духа.” Така е написано въ Евангелието, но никждѣ не е казано изрично: “Идете да учите хората въ името на троеличния Богъ.”

Нека идатъ свещеницитѣ на кое и да е мѣсто въ Индия, да видятъ, че прѣбраждането тамъ е фактически доказано. Тамъ има съ хиляди дѣца, които помнятъ своитѣ прѣбраждания. И въ Търново имаше едно шестгодишно дѣте, което казваше на майка си: “Мамо, азъ по-рано правехъ обуца въ Габрово.” Тя му отговаряше: “Я не говори такива глупости!”. Въ закона на прѣбраждането не може да има двѣ мнѣния, но понеже не искамъ да споря, не го правя и въпросъ. А дали го приематъ или не, това не е важно.

Не забравяйте, че споредъ Божествения законъ на развитие, тѣзи хора сж необходими за насъ като сѣнка, за да изпъкне свѣтлината.

Попитайте ги каква е ползата отъ страданията. Тѣ ще ви отговорятъ: “Такава е волята Божия.”

10.30 ч. сутриньта

Необходими условия за ученика

1. Абсолютна чистота на сърдцето.
2. Пълно самообладание на ума и сърдцето.

Вие вече се считате или искате да бждете ученици на Окултната школа.

Но правилата за ученицитѣ въ тази школа се различаватъ отъ тѣзи, които сж за ученицитѣ на тукашнитѣ школи — школитѣ на земята. Като постъпишъ за ученикъ въ една отъ тукашнитѣ школи, ще си платишъ таксата и като свършишъ четири години на нисшия курсъ на образованието си, ще получишъ прѣпоръжка или свидѣтелство, че си свършилъ и слѣдъ

това ще минешъ въ по-горенъ курсъ на своето образование. За ученика на окултната школа сж потрѣбни двѣ нѣща:

Абсолютна чистота на сърдцето. Тази чистота трѣбва да бѣде жива, тѣй както е жива чистотата на онзи изворъ, който постоянно блика и самъ се чисти. Тѣй подразбирамъ живата чистота. Не поставяйте въ ума си слѣднитѣ въпроси: мога ли или не мога да бѣда чистъ — тѣзи два въпроса трѣбва да бѣдатъ изключени отъ ума ви. Който иска да бѣде ученикъ, трѣбва да бѣде абсолютно чистъ, да бѣде живъ изворъ. Въ Писанието се казва: "Сине мой, дай ми сърдцето си." Слѣдователно, за да бѣде сърдцето ви чисто, трѣбва да го дадете на Господа. Под думата "Господъ" подразбирамъ това Велико Бѣло братство, чрѣзъ което Господъ работи сега въ свѣта. Тѣзи бѣли братя сж сегашнитѣ учители на цѣлото човѣчество, и на мъже, и на жени, и отъ сега нататкъ ще се запознавате съ тѣхъ.

Второ необходимо условие за ученика е *пълно самообладание на ума и сърдцето*, т.е. да владѣе ума и мислитѣ си, да владѣе сърдцето и желанията си. И тѣй: абсолютна чистота на сърдцето и пълно самообладание на ума и сърдцето сж *абсолютно необходими* за ученика на окултната школа. Ако нѣмате абсолютна чистота и пълно самообладание, каквото и да ви кажатъ, нищо нѣма да използвате, то ще мине и замине, безъ да остави нѣкакви послѣдствия. Тѣзи отъ васъ, които нѣматъ чистота и самообладание, като влѣзатъ въ тази школа, ще започнатъ да мислятъ, че иматъ тѣзи качества и ще изпаднатъ въ лицемѣрие, ще изпитватъ една тягостъ, която ще имъ прѣчи. Който влѣзе тукъ, трѣбва да бѣде чистъ. Ако не иска да бѣде чистъ, нека стои вънъ, за да не цапа другитѣ. А азъ казвамъ, че всички вие имате възможность да бѣдете чисти, защото чистотата не зависи отъ васъ, а отъ Бога, Който е единъ изворъ. Ти трѣбва да бѣдешъ смѣлъ и рѣшителенъ, да не се страхувашъ. Страхътъ може да дойде отвънъ, но ти нѣма да го приемешъ въ себе си като гостенинъ. Ако си чистъ, ако имашъ самообладание, бѣлитѣ братя, небето ще пристѣпятъ при тебе и ще ти помогнатъ.

Тѣзи нѣколко картини, които виждате тука, нека останатъ въ ума ви.

Първата картина, тригълникътъ, показва първото състо-

яние на човѣшката душа въ Бога, този блаженъ покой, когато е още въ Него.

Втората картина съ кръговетѣ - показва възраждането на първата Божествена култура на земята, когато бѣлитѣ братя сж започнали да работятъ, когато човѣкътъ е билъ безгрѣшенъ и чистъ. Съ обрънатия тригълникъ надолу се изразява грѣхопадането на човѣка.

Третата картина, на която отъ единъ общъ центъръ излизатъ прави линии, едни отъ дѣсно къмъ лѣво, а други отъ лѣво къмъ дѣсно, показва пътя на човѣшката еволюция, по който минаватъ жената и мъжътъ въ своя животъ на земята. Жената започва своя пътъ отъ дѣсно къмъ лѣво, а мъжътъ — отъ лѣво къмъ дѣсно. Напримѣръ единъ грѣшенъ мъжъ иска да си поправи живота, започва отъ една права линия, върви назадъ и дохожда въ положението на жена. Като жена става много мекъ, иска да се удоволствува въ живота и Господъ, за да я направи по-груба, поставя я въ другата половина и отново дохожда въ формата на мъжъ. Този мъжъ, ако се огруби значително, започва да изтезава жена си и отново го изпращатъ въ форма на жена, за да омекне. Ако и сега не си поправи поведението, ще слѣзе надолу. Въ живота има слизания и качвания. Ако се развивате правилно, ще имате възможность да минете прѣзъ всички линии. И тѣй, щомъ станете много мекъ, ще ви изпратятъ отново на земята да се втвърдите; станете ли много грубъ, ще ви изпратятъ на земята да омекнете. Мекотата и твърдостъта сж условия, при които човѣкъ трѣбва да се развива. Като се слѣдете съ Бога, ще прѣстанатъ всички страдания и вие нѣма да бждете нито мъжъ, нито жена, ще дойдете до това положение, че като се събудите въ вѣка, въ състоянието на ангелитѣ, нито ще се жените, нито за мъжъ ще отивате. А понеже сега сте въ въртенето на това колело, каквото и да мислите, както и да философствувате, нищо нѣма да ви избави.

И тѣй, чистота на сърдцето и пълно самообладание на ума и сърдцето сж двѣ сжществени условия въ окултизма. Безъ тѣхъ нищо не може да се постигне.

— *Не може ли тѣзи двѣ състояния на мекота и твърдостъ да се смѣсватъ?*

— Че жена, която не работи, всъкога е мека. Въ окултната школа, въ Бълото братство не се позволява да мислите, че вие сте нѣщо повече отъ другитѣ хора, да мислите, че единкой си е невѣжа, а вие стоите по-високо отъ него. Когато мислишъ, че стоишъ по-високо отъ другитѣ, а тѣ сж невѣжи, ще се намѣрятъ други, които ще мислятъ сжщото за тебе; трети пъкъ ще мислятъ за втория така и т.н. И въ края на краищата ще се нареди редица отъ невѣжи, а вие ще мислите, че сте много учени хора. Не, всички сте подъ еднакъвъ знаменателъ. Ще извадите отъ ума си мисълта за голѣмство надъ другитѣ и ще знаете, че всѣки човѣкъ, всѣка душа има възможность да облагороди живота си и да бжде чиста. Прѣзъ сегашния си животъ вие имате достатѣчно врѣме, за да свършите работата си и ще ви остане единъ часъ свободно врѣме, за да се върнете въ къщи. Но ако прѣзъ това врѣме се потривате натукъ-натамъ, ще изгубите всички възможности за работене и една частъ отъ работата ви ще остане недовършена, ще я свършите въ бждещия си животъ. Не мислите, че вие, женитѣ, се намирате при условия, които ви спѣватъ.

При каквито условия и да се намирате, тѣ не ви спѣватъ. Щомъ сте готови, бѣлитѣ братя ще ви създадатъ добри условия за работа, тѣй както когато младата булка е готова, извеждатъ я отъ къщи. Ако не вървите добръ изъ пѣтя, ще дойде нѣкой да ви хване като ратай и ще ви впрегне въ колата. Въ окултизма онзи, който ви дава много, напримѣръ много пари, той ви мисли най-голѣмото зло, а онзи, който не ви дава пари, той ви мисли доброто. Ученикътъ на окултизма, слѣдъ като свърши всичката си работа, казва на Учителя си: “Благодаря Ти, Учителю!”. Когато ученикътъ свърши добръ работата си, Учителътъ му казва: “Благодаря ти.” Нѣма нужда отъ никаква заплата, а една благодарность изплаща всичко. Тѣй че вие имате условия за работа. Щомъ искате да ви се създадатъ по-добри условия, ще работите, а условията ще дойдатъ сами по себе си.

Сега вие като ученици си казвате: “Защо ме сполетѣ това зло?”. Такива разсждения въ окултната школа не се позво-

ляватъ. Ученикътъ трѣбва да работи, да рѣшава зададенитѣ задачи, безъ да задава въпроситѣ “защо” и “за какво”. Въ окултната школа на шапки и обуца не се обръща внимание. Бждете свободни и знайте: всѣко нѣщо е на врѣмето си. Вие нѣма да останете въ това положение, въ което сте. Не мислете, че всичко може да стане набързо. Въ тази школа за всѣко нѣщо се изисква извѣстно врѣме. Ученикътъ Иванъ казва: “Азъ знаа урока си.” Мара казва: “И азъ си го знаа.” — Хубаво, излѣзъ на дъската, рѣши задачата! Излиза — мълчи. Мълчанието не е философия: щомъ мълчи, работата е свършена. Ученикътъ казва: “Ама азъ така мисля.” — Рѣши я тогава! Нѣкой казва: “Азъ познавамъ окултизма.” Добрѣ, рѣши ли задачитѣ за самообладанието, за чистотата на сърдцето си? Рѣзко, рѣзко трѣбва да ги рѣшите.

“Да, но азъ живѣя въ грѣшенъ свѣтъ.” — Това не ми важи. Свѣтътъ може да си е грѣшенъ, но ти живѣешъ като ученикъ въ Школата, затова ти трѣбва чистота на сърдцето. Не казвамъ, че сърдцата ви сж нечисти, но казвамъ какъвъ е законътъ: за най-малката нечистота и за най-малкото леке те изпжждатъ за хиляди години отъ тази школа. Занимавайте се съ тѣзи задачи, ако искате Богъ да ви благослови. Ако търсите по-лесни задачи, има и такива.

Въ Бѣлото братство има и жени, които сж завършили своето развитие прѣди милиони години. Днесъ тѣ сж нито мъже, нито жени, изпратени сж като велики учители и ржководятъ сждбинитѣ на цѣлото човѣчество. Тѣ ви познаватъ, знаятъ живота ви и казватъ: “Зная те, сестро, познавамъ те.” Когато спомена името на нѣкоя отъ васъ, тѣ ми казватъ: “Знаемъ я, знаемъ нейнитѣ истории, еди-кога си какво е направила.” Тѣй че нѣма защо да се прѣпоржчвате — нито единъ фактъ отъ вашия животъ нѣма пропуснатъ. Съ какво ще се прѣпоржчвате? Ще ми отговорите: “Сега сме по-добри.” Питамъ ви: Рѣшихте ли задачата за чистотата на сърдцето си, научихте ли да контролирате ума и сърдцето си? Нѣмате ли тѣзи два елемента, не сте ли рѣшили тѣзи двѣ задачи, ще ви кажатъ: “Вие още не сте готови, идете вѣнъ въ свѣта да поработите и като бждете готови, ще дойдете тукъ.”

Сега искамъ между васъ да се създаде хармония, искамъ отъ васъ сериозно учение, а не да напуснете свѣта и съ това

да мислите, че сте се самопожертвували. Нека всеки от вас стои на своето място върху свѣта, да бѣде чистъ и да упражнява изкуството на самообладание.

И тъй, искамъ отъ васъ абсолютна чистота и абсолютно самообладание, но рѣзко, безъ никакво изключение. Ще кажете: "Ама може ли?". За този, който спрѣга глагола "мога" — може, а за този, който не го спрѣга, нищо не може и той ще излѣзе навънъ. Като спрѣгнете глагола "мога" и като изпълнявате двѣтѣ правила, нѣма да бѣдете лишени отъ нищо, било като майки, като учители, като търговци, като земледѣлци, и всичко ще ви бѣде добрѣ. Ако си чистъ, дѣто и да отидешъ, даже и въ Америка, всички твои сестри и братя ще те погледнатъ привѣтливо, ще те посрѣщнатъ братски. Не си ли чистъ, дѣто и да отидешъ — въ Англия, Франция, даже и въ България, навсѣкѣдъ ще има хомотъ за тебе. Имате ли чистота на сърдцето и самообладание на ума и сърдцето, навсѣкѣдъ ще бѣдете добрѣ приети.

Искамъ да се запознаете съ тѣзи бѣли братя и никакъвъ другъ въпросъ да не поставяте прѣдъ себе си, напримѣръ дали вървите добрѣ въ свѣта, какъвъ е Христосъ, какво нѣщо е чистотата и т.н. Ако не си спасенъ, прѣдложи сърдцето си на Бога. Така една богата американка обичала единъ владика и му прѣдлагала всичкото си богатство, за да я вземе за жена. Той ѝ отговорилъ: "Сърдцето си дай на Бога, имането — на бѣднитѣ хора, а ржката си на този, който я иска." И азъ ви казвамъ: "Сърдцето си дайте на Бога, за да е чисто; ума — на вашия Учителъ; а ржката — на вашия Духъ, който ви ръководи." Само така нѣма да бѣдете нещастни въ свѣта. Щомъ сте дали сърдцето си на Бога, ума на този, който ви учи, а ржката на онзи духъ, ангелъ, който ви ръководи, задачата е рѣшена правилно. Ако дадете сърдцето си нѣкому, паритѣ на този или онзи, а ржката на този, който не заслужава, ще видите какво ще стане, нѣма какво да ви уча азъ. Та и вие сега, като ученици въ окултната школа, трѣбва да имате такова смирение, каквото е ималъ Христосъ въ свѣта и да бѣдете послушни като раби. Послушни ли сте, бѣлитѣ братя ще ви бѣдатъ полезни; не сте ли послушни, тѣ ще ви покажатъ вратата.

Не мислете, че вие сте вече въ школата, вие сте още извън нея. Въ вътрешната школа се изисква самопожертвуване, отричане отъ себе си, това, което вие сега още не може да направите. И тъй, вие сте далечъ отъ школата. Като минете сега този изпитъ, ще дойде втори и трети, но първиятъ е важенъ, другитъ сж лесни. Ще създавате добри мисли и желання, ще се учите едни други и нѣма да мислите, че стоите по-високо отъ другитъ. Единъ по-силенъ ученикъ може да бжде учителъ на по-слабъ, а на по-силния ще бжде учителъ още по-силенъ отъ него и т.н. Въ свѣта всѣки си има по единъ учителъ.

И тъй, прѣпорѣчвамъ ви чистота и самообладание. Това ще учите прѣзъ цѣлата година. Ще дойде малко нечистота, мътна вода върху извора, затова нѣма да ви държа отговорни, а ще ви питамъ: “Изворътъ блика ли, има ли чиста вода въ него, излива ли нечистотата?”. Ако излива нечистотата — добръ ще е, но ако нечистотата остане върху васъ и за да ви изчистятъ, трѣбва да се ангажиратъ много слуги, които работятъ по цѣли дни около васъ, това нѣма да бжде.

Всѣки отъ васъ трѣбва самъ да се чисти, защото нѣма толкова пари за слуги.

(Бесѣда, държана въ горницата на група отъ 72 жени. Сжщото нѣщо се говори на останалитъ мъже и жени.)

Трети денъ —СЖБОТА

21 августъ

6 ч. сутринъта

Размишления:

1. Отче нашъ.
2. Да се въдвори Божията правда на земята въ всичката нейна пълнота.
Да осѣни първо всички домове.
Да вдъхне въ сърцата на вѣрующитѣ Божествената ревностъ, да я възприематъ въ всичката нейна красота и да я приложатъ въ всичката нейна хубостъ и пълнота.
3. Благославяй, душе моя, Господа.
4. Пжтъгъ на живота.
5. Добрата молитва

7 ч. сутринъта

Идване и възприемане на Духа

Първото условие за единъ ученикъ на окултната школа е да има необоримъ стремежъ, който прѣдъ нищо да не спира. Този стремежъ може да се изопачи, но това е второстепенно нѣщо. Най-първо въ съзнанието на душата си трѣбва да имате единъ великъ стремежъ къмъ Бога. Но какво нѣщо е Богъ?

Когато философитѣ искатъ да докажатъ, че Богъ съществува, че Той е такъвъ-онакъвъ, тѣ заблуждават хората. Богъ, това е мѣрката на нѣщата. Чрѣзь Него ние познаваме нѣщата, чрѣзь Него разбираме живота, чрѣзь Него възприемаме любовта, чрѣзь Него възприемаме истината и мъдростта, както и всички други добродѣтели. Изобщо всичко, което се

проявява, става чръзъ Него. Тъй щото, ти като мислишъ, Богъ е вътрѣ въ тебе, чръзъ Него мислишъ. Когато чувствувашъ и любишъ, чръзъ Него чувствувашъ и любишъ. И слѣдъ всичко това какво друго ще мислишъ за Бога и какво ще Го доказвашъ? Щомъ се спремъ да мислимъ какво е Той, у насъ изчезва всѣко чувство, всѣка мисълъ и усѣщаме една вътрѣшна празнина. Тогава казваме, че животътъ нѣма смисълъ. Имате ли опитността, когато започвате да чоплите любовта на нѣкой вашъ приятелъ, дали той ви обича или не? Какво изпитвате? Чоплите ли любовта, тя изчезва. Богъ и любовта не търпятъ никаква критика, никакво раздвояване. Започне ли човѣкъ да мисли какво е Богъ, изгубва Го.

И тъй, споредъ нашия езикъ, ние сме призвани да изучаваме само онова, което произтича, което излиза отъ Бога, което е вънъ отъ Него. Всички проявления на душата вървятъ постепенно. Има много методи за проявяването на нашитѣ мисли и чувства, но това не става безразборно. Наблюдавайте какъ започва развитието си едно малко сѣменце отъ нѣкое цвѣте или отъ нѣкое плодно дърво, като го посѣтете въ земята. Явява ли се цвѣтътъ на растението, докато сѣмето не поникне? — Не, изисква се извѣстенъ периодъ отъ врѣме, докато коренчетата се спуснатъ надолу. Коренчетата сж нашиятъ материаленъ животъ, нашето тѣло, което първо трѣбва да се прояви. Слѣдъ това въ стремежа на зрънцето става раздвояване, явяватъ се стѣбълце и клончета на растението, които постепенно се оформяватъ и отъ вътрѣшното битие на това растение се явяватъ пжпките. Отъ тѣхъ, чръзъ едно малко разтваряне, се явява цвѣтътъ, който послѣ се оплодява. Минава извѣстенъ периодъ, плодътъ узрѣва и слѣдъ това пада на земята. Но вие не трѣбва да се спирате. Този процесъ става и въ вашия умъ и сърдце.

Прѣдставете си, че този плодъ узрѣва. Какво ще направите съ него? Напримѣръ вашето дѣте плаче. Азъ му давамъ единъ плодъ и то започва да се радва. Защо? — Защото процесътъ на развитието на този плодъ се произвежда въ душата

на дѣтето и въ вашата душа. Радостна е майката, радостно е и дѣтето за този плодъ. А слѣдъ това, когато майката благодарил, че на дѣтето ѝ е даденъ този плодъ, тази мисль отново започва да цѣвти и да вързва въ ангелския свѣтъ. Тогава имате една редица на проявления. Знаете ли какво чувствува единъ ангелъ, когато му се даде плодъ отъ негово дѣте или отъ кое и да е дѣтско сърдце? Ще запитате: “Ангелитѣ иматъ ли дѣца?” — Да, вие сте дѣца на ангелите. Вие сте малки ангелчета, като онѣзи малки дѣца, които се зараждатъ въ утробата на майка си. Разбирайте това нѣщо въ прѣносна смисль. Тази истина не ще я разберете днесъ напълно, но слѣдъ нѣколко милиарда години ще я разберете, но не въ това ѝ обикновено схващане, а въ смисль какво нѣщо е човѣшкиятъ духъ. Тогава свѣтътъ ще бжде въ една достъпна форма, за да ни даде външната страна на тази красота, която ние сега виждаме.

Често казвате: “Азъ познавамъ този човѣкъ.” Не, за да познаемъ човѣка, трѣбва да видимъ плода на неговитѣ чувства; за да познаемъ човѣка, трѣбва да видимъ плода на неговитѣ мисли; за да познаемъ човѣка, трѣбва да видимъ плода на неговитѣ дѣйствия. И тъй, чувствата, мислитѣ и дѣйствията сж плодове. Понеже вие още не виждате тѣзи плодове, затова въ васъ има едно вътрѣшно недоволство. Имайте прѣдъ видъ, че когато разсѣждавате върху природата и искате да се развivate правилно, трѣбва да знаете, че човѣшката душа принадлежи къмъ тайнобрачните растения и ако нѣкои отъ васъ станатъ явнобрачни, тѣ изгубватъ посоката на живота си.

Всѣка ваша мисль, всѣко ваше желание и дѣйствие трѣбва да се зародятъ въ тайна. Не се ли зародятъ въ тайна, тази ваша мисль, това ваше желание не е човѣшко. Нѣкой отъ васъ може да възрази: “Ами нали всичко трѣбва да бжде на явѣ?” — На явѣ трѣбва да бжде само плодътъ. Цѣстенето трѣбва да става само въ Божествения свѣтъ. Като казвамъ, че всичко трѣбва да става въ тайна, подразбирамъ, че докато една мисль, желание или дѣйствие се оформи, трѣбва да живѣе въ дълбочината на човѣшката душа и слѣдъ като се оформи,

тогава да се прояви въ физическия свѣтъ и да стане явно.

Сега вие трѣбва да изучавате Евангелието, Библията и да използвате всички методи, които се срѣщатъ въ живата природа. Разбирайте Христовитѣ мисли и живата природа въ дълбокия имъ смисълъ. Напримѣръ, четете въ Евангелието мисълта, дѣто Христосъ казва: “Ако те съблазнява око̀то, извади го.” Сегашнитѣ религиозни, учени хора казватъ, че това, което ние говоримъ, било неразбрано. Питамъ: цитираната по-горѣ Христова мисълъ разбрана ли е? Ако разберете буквално тази мисълъ, трѣбва да извадите едното си око и да останете само съ едно. Като ви попитатъ защо сторихте това, ще отговорите: “Христосъ казва да извадимъ едното си око, ако то ни съблазнява, и ние го извадихме.” Питамъ ви сега: Слѣдъ като сте извадили едното си око и съблазньта пакъ остане, какво сте спечелили? Това показва, че Христовата мисълъ не е добръ разбрана. Христосъ казва: “Извади око̀то си и съблазньта ще изчезне.” Щомъ извадишъ око̀то си и съблазньта не изчезва, значи този методъ, който Христосъ прѣдлага и подразбира, не е употребенъ правилно. Сега азъ турямъ тази Христова мисълъ въ слѣдната форма, прѣвеждамъ я въ третата ѣ степенъ. Да допуснемъ, че ви поканятъ на гости и ви гощаватъ съ отлична баница, но по незнанието на домакинята брашното било малко покварено, маслото и сиренето сжщо. Вие се наяждате много добръ, а слѣдъ това ви става тежко на корема, започвате да се прѣвивате отъ болки. Казвамъ: “Издадете навънъ тази храна, която ви е съблазнила.” Какъ става това? — Чрѣзъ очистителни срѣдства. И изхвърляте я навънъ и казвате: “Слава Богу, олекна ми.” Втори пътъ като ви дадатъ отъ тази баница, казвате: “Тази баница е като първата, не ядвамъ отъ нея.”

Ще приведа тази мисълъ въ втората ѣ степенъ. Да допуснемъ, че сте поканени да слушате въ църква или въ салонъ нѣкой знаменитъ ораторъ, проповедникъ или ученъ. Той е сготвилъ баницата и ви я прѣдлага, а вие си отваряте очитѣ и ушитѣ, възприемате, слушате, но като се върнете дома си, умътъ и сърдцето ви сж смутени. Този човѣкъ съ своята бесѣда

прѣвѣрна цѣлия ви животъ и казва, че това, въ което вѣрвате, е празна работа. Послѣ си казвате: “Защо отидохъ да го слушамъ?”. Не е тамъ въпросътъ, че си отишълъ да го слушашъ. Христосъ казва: “Извади окоето си.” Какъ? — Като повърнете възприетата мисль, която ви безпокои. Законътъ, който дѣйствува въ този случай, е слѣдниятъ: човѣкъ, който произвежда смущение въ ума на хората, смущава и своя умъ. Лошиятъ човѣкъ не може да произведе миръ и радостъ въ умоветъ и въ сърдцата на хората. Законътъ е сжщъ и за добрия човѣкъ. Добриятъ, благородниятъ човѣкъ, който е пълненъ съ любовь, не може да произведе въ душитъ на хората скръбъ и страдания. Слѣдователно доброто произвежда у човѣка добро, злото — зло, истината — истина, т.е. всѣка реалность си има отражение. Тогава какъ ще прѣвърнете една мисль, която ви е смутила? Веднага ще си кажете: “Истината живѣе въ мене, азъ съмъ опитвалъ нейното влияние.”

Всѣко нѣщо, което не дава никакъвъ подѣомъ на вашитъ чувства, мисли и дѣйствия, което не дава потикъ на вашия животъ, оставете го настрана. Всѣко нѣщо, което не ви дава никакъвъ растежъ, което не произвежда Божествено дѣйствие у васъ, оставете го. Павелъ казва другоаче: “Ако дойде нѣкой ангелъ отъ небето и ви проповѣдва друго евангелие, не го приемайте.” Щомъ дойде нѣкой да ви проповѣдва за Бога, то значи, че любовта, която ималъ е Богъ къмъ васъ, и проявленията на тази любовь са ви изоставили. Но Евангелието е наука, която казва, че Божията любовь не се е измѣнила и не се измѣня, тя е всѣкога сжщата. Вие, обаче, трѣбва да изправите сърдцата и умоветъ си да не сж изкълчени, за да възприемате винаги еднакво Божията любовь. Затова и азъ ви говоря върху този прѣдметъ. Умътъ ви трѣбва да бжде ясенъ и положителенъ. Какъ?

Азъ не искамъ да доказвамъ нѣщата. Онзи, който много доказва, той говори всѣкога криво. Има доказателства, които вървятъ послѣдователно, право, по единъ математически законъ. Когато едно доказателство е вѣрно, машината, която

то върти, трѣбва да дѣйствува правилно. Не може ли да стори това, доказателството не е вѣрно.

Да допуснемъ, че азъ ви доказвамъ, че $2+2=4$. Какво ще придобиете отъ това? Какво подразбирате като ви кажа, че $2+2=4$? Това значи, че майката и бащата могатъ да прѣповторятъ себе си само два пѣти: $2 \times 2=4$ или $2+2=4$. Това значи: майката може да роди или момиче, или момче, нищо повече, трето нѣщо не може да се роди въ дома на родителитѣ. Законътъ може да се повтори само два пѣти. Първиятъ пѣтъ ще се повтори въ момче, вториятъ пѣтъ въ момиче и ще произлѣзе числото четири, което показва, че законътъ е вѣренъ. Вие може да дадете друго тълкуване, но какъвъ е смисълътъ отъ това?

Слѣдователно, когато говоримъ за единицата, всѣкога подразбираме първичната причина, която подтиква нѣщата къмъ разумно дѣйствие. И когато кажемъ “Азъ, единниятъ човѣкъ”, “Богъ единний”, трѣбва да разбираме всички причини, които подтикватъ нѣщата къмъ разумностъ. Когато кажемъ “двѣ”, трѣбва да разбираме онази сила въ свѣта, която строи, която туря всички нѣща въ хармония. Числото двѣ е майката, която ражда, която отглежда. Слѣдователно бащата и майката, като работятъ заедно, ще проявятъ резултата си въ синоветѣ и дъщеритѣ си.

Ако ме попитате какво нѣщо е Господъ, ще знаете, че Той е това, което сме и ние. Само чрѣзъ нашия животъ, само чрѣзъ нашитѣ мисли, желания и дѣйствия можемъ да се върнемъ назадъ, за да разберемъ какви сж отношенията ни къмъ Бога. Любовта, която чувствуваме, е Неговата любовъ; мислитѣ, които възприемаме, сж Негови мисли, създадени отъ милиони, милиони години, но всичко това е само едно малко отражение отъ Божественото, защото не сме въ състояние да го възприемемъ изцѣло. Ако майката би проявила всичката любовъ къмъ дѣтето си, тя би го удушила. Затова при тѣзи условия ние прѣдпочитаме по-малко да ни обича нѣкой, защото ако ни обича много, като ни хване, той ни стиска, докато ни изцѣди. И паякътъ обича мухата, но като я улови, тури смукалото и

смучи, смучи, докато я изхвърли навън. Паякът казва: “Много хубаво, много вкусно нѣщо е направилъ Господъ.” Да, хубаво е за тебе, но не и за мухата. Мухата пъкъ, като намѣри нѣкоя гнила ябълка, туря хобота си на нея и казва: “Много хубаво нѣщо е това.” И при месоядството е така. Всички злини въ свѣта сж произлѣзли все отъ тази неразбрана любовъ, навсѣкждѣ се правятъ опити за любовъ.

Единъ день, когато започнете да разбирате любовта другоаче, сегашниятъ ви животъ ще се видоизмѣни. А за да стане това видоизмѣнение, трѣбва да възприемете Божествения Духъ. И вие вече сте дошли до фазата да възприемете Божествения Духъ въ вашето свръхсъзнание. Знаете ли какъ се познава кога е дошълъ Божествениятъ Духъ у васъ? Наблюдавали ли сте какъ нѣкоя дъщеря се гнѣви на майка си, на баща си, отговаря имъ, не ги зачита, капризна е, а тѣ се чудятъ какво става съ нея. Но когато започне да се момѣ, когато дойде нейниятъ възлюбенъ, тя става мека не само съ майка си и баща си, но и съ братчетата и сестричетата — не я познаватъ въ кѣщи, тѣй много се измѣня! Заминае възлюбениятъ ѝ, тя отново става кисела. Родителитѣ, роднинитѣ ѝ казватъ: “Не знаемъ защо Марийка е така кисела.” Казвамъ: Той замина. Всичкото ѝ неразположение произлиза отъ това, че нейното слънце е залѣзло. Утре се яви той на пруста, веднага тя се зарадва, става весела, довольна.

Така често и вие казвате: “Нѣщо не сме довольни, не сме разположени.” Това е, защото Духътъ не е у васъ. И тѣй, когато ме пита нѣкой защо е неразположенъ, казвамъ: Неразположението произлиза отъ това, че възлюбениятъ ви го нѣма. Знаете ли колко е деликатенъ вашиятъ възлюбенъ? Когато момъкътъ дойде въ кѣщи и види, че момата се сърди на майка си, на баща си, не може да се владѣе, той си излиза навънъ.

Сега вие, момитѣ, сте много внимателни, имате такива прѣживѣвания и си казвате: “Да се покажемъ изправни, добри прѣдъ възлюбения си.” Да, но Господъ не обича тѣзи работи, защото тѣ сж причина да се появи лицемѣрието. Това сж двѣ

състояния — състояние на личенъ егоизъмъ и лицемѣрие, които Богъ не обича. Въ васъ трѣбва да се появи алтруизъмътъ, т.е. Божественото. Тѣзи двѣ чувства на алтруизъмъ и егоизъмъ се борятъ въ човѣка. И въ религиозния животъ вие прѣживѣвате тѣзи двѣ състояния. Слѣдователно този, у когото дойде Духътъ, не трѣбва да допуска въ себе си никакви лоши мисли, желання или дѣйствия, никакво раздвояване. Когато дойде Духътъ, Той е този вашъ познатъ, когото душата ви знае и очаква, Той е вашиятъ възлюбенъ. Нѣма да се спирате и питате какво нѣщо е Духътъ. Вие Го познавате. Той е най-красивото, най-изящното, най-мощното нѣщо въ свѣта. Когато дойде Духътъ, на душата израстватъ крилѣ и тя казва: “За мене всичко е възможно.” Замине ли Духътъ, душата казва: “Азъ вече не мога да направя нищо, всичко се свърши.” Затова Христосъ казва: “Безъ мене не може да направите нищо.” Под думитъ “безъ мене” Христосъ подразбира Божествения Духъ. Затова Христосъ казва: “Въ мене живѣе Отецъ ми и Азъ изпълнявамъ Неговата воля.”

Въ тазгодишното събрание ви говоря за Духа, затова не забравяйте слѣдната мисълъ: ако нагрубявате майка си, баща си, братчетата, сестричетата си, вашиятъ възлюбенъ скоро ще си замине. За да живѣе по-дълго врѣме у васъ, трѣбва непременно да почитате майка си и баща си. Затова и въ Писанието се казва: “Почитайте майка си и баща си, за да се продължи животътъ ви.” Питате ме защо боледувате. — Духътъ ви е изчезналъ. Като дойде Духътъ у васъ, неразположението, болеститъ изчезватъ. Когато сте кисели, неразположени, ще си кажете истината: “Моятъ възлюбенъ не е дошълъ.” Вмѣсто думата “Духътъ” употребявайте думата “моятъ възлюбенъ”. Киселъ си, кажи: “Моятъ възлюбенъ го нѣма.” Всѣка мома иска да бѣде харесана. Затова, като дойде момъкътъ, тя се облича хубаво, нарежда се съ панделки, чака. Сѣщиятъ законъ е и по отношение на Духа. Когато дойде Духътъ, трѣбва да бѣдете душевно разположени, да имате благородно разположение на сърдцето и душата си. Това е, което Господъ изисква отъ васъ.

Този прѣдметъ, върху който ви говоря, е основа на живота

ви.

Лошитѣ мисли, лошитѣ желания образуватъ едно мрачно, облачно небе, прѣзъ което не може да се наблюдава слънцето и звѣздитѣ. Слѣдователно вашето вѣтрѣшно небе трѣбва да се изясни, за да виждате дълбочинитѣ на красивия Божественъ свѣтъ. Ако ти дойдатъ какви и да сѣ отрицателни мисли, твоятъ умъ ще спре, защото просторътъ на ума зависи отъ яснотата, прѣзъ която минава човѣшката мисль. Ограниченъ умъ има само този, у когото има пороци. Човѣкъ безъ пороци има широка душа и безграниченъ умъ. Тѣсногрѣдъ ли е човѣкъ, той има пороци. Онзи, който има широка, благородна душа, той е извадилъ всички пороци навънъ. А това трѣбва всички да направите, защото Господъ иска да сте подобни на Него. Нашиятъ Баща не е тѣсноуменъ, не е тѣсногрѣдъ, Той не е съ свита рѣка, та когато дава, да цѣпи парчетата и затова, когато дава, Той пълни свѣта.

Тѣй че когато кажемъ, че сме подобни на Бога, трѣбва да сме щедри. Ако имаме широкъ просторъ на мисльта, мязаме на Бога. Ако можемъ да любимъ всички, мязаме на Бога. Ние ще обичаме всички до толкова, до колкото тѣ заслужаватъ. Онази душа, която е повече развита, съ нея можемъ да говоримъ за по-важни работи. Когато кажемъ, че обичаме всички, то е споредъ степенъта на любовта, която живѣе у насъ. Любовта има много степени. Вашата котка може да я погладите малко, да я нахраните, и съ това ще изразите любовта си къмъ нея. Съ нея не може да разисквате върху Питагоровата теорема, върху това, че маслото е скъпо и т.н., защото тя даже и не подозира тѣзи нѣща. Ако имате единъ разуменъ, благороденъ приятель, който е нагласенъ споредъ вашата душа, той изведнѣжъ, отъ малко ще разбере вашето положение.

Та сега и ние трѣбва да се нагласяваме. Срѣщаме мнозина, които очакватъ да дойде Духътъ, и казватъ: “Ще дойде врѣме, когато Богъ ще изпрати Духа Си.” Щомъ хората подготвятъ сърдцата и умоветѣ си, искатъ да дѣйствуватъ правилно, непременно Божиятъ Духъ ще дойде и ще заговори

върху тѣхъ съ огнени езици. Нѣкои казватъ: "Това врѣме е било отдавна, само единъ пътъ е слизалъ Духътъ." Питамъ: Слънцето само единъ пътъ ли изгрѣва, само единъ пътъ ли залѣзва? То е изгрѣвало и залѣзвало милиони и милиарди пѣти, но вие като не разбирате Божия законъ, казвате, че слизането на Духа е станало въ далечни врѣмена на миналото, въ врѣмето на апостолитѣ. Не, това и сега става, Петдесетницата и сега става. Откакъ Христосъ е възкрѣсналъ, отъ тогава вече приблизително 2000 пѣти Духътъ е слизалъ и възлизалъ. Въ Писанието се казва, че Духътъ нѣма да се върне, докато не принесе плода си. Божиятъ Духъ всѣка година слиза и ще подигне тѣзи души, които сж подготвени, за да станатъ Негови сѣработници. А щомъ ги подигне, тѣ иматъ вече широки разбирания, схващатъ правилно свѣта и казватъ: "Сега разбираме Божествения животъ!"

Има хора, които отъ 2000 години не могатъ да разбератъ този животъ. Нѣкои казватъ: "Какъ нѣма да дойде Божиятъ Духъ, та да ни научи!". Тѣзи хора не разбиратъ дълбокия смисълъ. Азъ ви казвамъ: Божиятъ Духъ иде и скоро ще дойде. Вашиятъ възлюбенъ иде и трѣбва да го чакате, той не е нито на единъ километъръ разстояние отъ васъ, не и на половинъ километъръ, а е само на сто духовни метра отъ васъ. Той може да завари нѣкои отъ васъ необлѣчени, да се суетите съ това-онова, какво ще стане, какъ ще се наредятъ работитѣ ви и т.н. Нѣма защо да се тревожите, този свѣтъ е създаденъ за насъ. Кой свѣтъ? — Новиятъ свѣтъ. Стариятъ свѣтъ си заминава. И ние всички трѣбва да сме подготвени да влѣземъ въ този новъ свѣтъ съ нови мисли, чувства, желания и съ нови похвати. Съ старото трѣбва да се простимъ съвършено.

Сега ще ви прѣдамъ една отъ опитноститѣ на Христа: "Това като рече Христосъ, смути се Духътъ Му и каза: "Истина, истина ви казвамъ, че единъ отъ васъ ще ме прѣдаде."

Защо се смути Духътъ на Христа? — Защото единъ отъ Неговитѣ ученици ще Го прѣдаде, значи той ще развали доброто дѣло. Питамъ ви сега: Вие, които сте господари на

вашата кжща, трѣбва ли да оставите този прѣдатель пакъ да смути Духа на Христа? Ние казваме, че Духътъ на Христа се смутилъ, но този Духъ може и сега да се смути. Допуснешъ ли една лоша мисль, тя е прѣдатель и като стои тази мисль отвънъ, тя ще смути Духа ти, ще изгубишъ силата си и съ това ще бѣдешъ неспособенъ за работа въ свѣта. Слѣдователно нѣма да допущате никой да смуцава вашия Духъ и ще казвате: “Не позволявамъ никому да смуцава моя възлюбенъ.”

Като четете отъ Стария Завѣтъ книгата “Пѣсенъ на пѣснитѣ”, тамъ има сжщо единъ такъвъ пасажъ.

И вие трѣбва да създадете сега за Христовия Духъ, за вашия възлюбенъ най-добритѣ условия, при които Той да се прояви и създаде всичко най-добро. Затова Христосъ казва: “Когато дойде Синъ Человѣчески на земята, ще намѣри ли достатъчно вѣра въ хората, за да разбератъ това велико Божествено учение и да отворятъ душиѣ и сърдцата си за този Великъ Духъ, да стори това, което Богъ отъ хиляди години желае да направи?”. И когато вие така отворите сърдцата, умоветѣ и душиѣ си за вашия възлюбенъ, тогава ще се проявяватъ най-добритѣ плодове, скрити въ Бога.

Въ Писанието се казва: “Когато излѣя Духа си върху тѣхъ, ще пророчествуватъ, ще иматъ сънища и т.н.”. Казва се още: “Въ послѣднитѣ дни.” Кой сж послѣднитѣ дни? — Послѣднитѣ дни сж тѣзи, прѣзъ които стариятъ свѣтъ си заминава. Тогава вашитѣ дѣщери и синове сънища ще иматъ, ще пророкуватъ и т.н. Тогава и вѣстницитѣ, и учителитѣ, и майкитѣ ще пророкуватъ, но понеже днесъ хората не вѣрватъ въ пророкуване, казватъ: “Това е лъжа, слѣдъ Христа пророци не може да има.” Ако майката пророкува, казватъ, че нейното пророчество не е вѣрно и че днесъ никой не може да пророкува, а това е ставало едно врѣме, когато живѣли пророцитѣ. Азъ казвамъ, че едно врѣме не е имало пророчество, сега има такова. Всички пророци пророкуватъ въ настоящето, а не въ миналото. Казватъ: “Младоженецътъ иде!”. - Азъ не казвамъ “Младоженецътъ иде”, а казвамъ: “Възлюбениятъ иде.” Не мислете, че този възлюбенъ е само единъ. Тѣ сж много, и за всѣки отъ васъ ще има по единъ. Това сж милиони възвишени духове, които отъ мили-

они години чакатъ да дойдатъ на земята. Тѣ казватъ: “Чакайте да видимъ тѣзи наши малки братя и сестри, които отъ толкова години сме изпратили на земята, какво сж направили досега.” Тѣзи духове сж нашитѣ сродни души, нашитѣ възлюбени. Кой братъ или коя сестра не се радва, когато види своята сестра или братъ, съ които не се е срѣщалъ милиони години? Съ какъвъ трепетъ се изпълва нашата душа при една подобна срѣща!

И тѣй, тѣзи наши братя, които не сж идвали отъ милиони години на земята, сега идватъ. Тѣзи братя сж на разстояние отъ насъ само сто духовни метра. Ще запитате: “Какъ?” — Тѣ сж прѣдъ насъ и надъ насъ. Когато Божествениятъ Духъ дойде, вие ще започнете съ великата Божествена наука и очитѣ на всинца ни ще се отворятъ. Затова се казва въ Писанието: “И отвори умоветѣ имъ, за да разбиратъ Писанието.” Азъ казвамъ: Богъ ще отвори умоветѣ ви, за да разбирате тази велика написана книга, въ която отъ всѣки листъ ще може да четете написани великитѣ слова. По всѣки листъ, по всѣко клонче на дърветата, по всѣка мушица ще четете и ще ви се даде възможностъ да разбирате великитѣ тайни, които досега не сте разбрали. Това е великата Божествена книга, която Духътъ ще ви открие, за да станете радостни и щастливи, че можете да четете по нея.

Нѣма нищо по-хубаво въ свѣта отъ това, да знаешъ какъ да четешъ отъ тази книга, да знаешъ какъ да ядешъ Божественитѣ плодове. За пояснение на мисълта си ще направя едно сравнение: прѣдставете си, че прѣдъ васъ има много хубави плодове, но стомахътъ ви е разстроенъ, очитѣ и устата ви сж затворени и всички наоколо ви хвалятъ тѣзи плодове. Какво ще бжде вашето положение? Нѣма по-хубаво нѣщо въ свѣта отъ това, да отворишъ книгата на Божествената наука и да четешъ, да разбирашъ тѣзи Божествени плодове! Нѣма по-хубаво нѣщо отъ това, да четешъ живото Божествено слово и да виждашъ онѣзи велики промѣни, които Богъ е извършилъ въ вашата душа. Ние ще се молимъ на Бога да отвори устата ни. Коя уста? — Устата на нашата душа, за да може да разговаряме съ Него. Ние ще се молимъ на Бога да отвори очитѣ ни, за да виждаме всичката онази красота, която е направилъ. Евангелиститѣ ще кажатъ: “Да видимъ Божественото Слово!”. Дѣ е Божественото въ тази книга? За тази Божествена книга, която е направена отъ пар-

цали и написана съ мастило, казватъ, че всичко трѣбва да се възприеме отъ нея тѣй, както е писано. Не, приятели, като приемете всичко отъ нея и то влѣзе вѣтрѣ въ вашата душа и умъ и се прѣработи, тогава ще излѣзе нѣщо отъ Божественото Слово. Православнитѣ взематъ една отъ тѣзи книги, турятъ я подъ възглавницата и казватъ: "Ще дойде спасението." Не, вземи единъ стихъ отъ тази книга, напримѣръ стиха "Богъ е Любовь", тури го подъ възглавницата на твоята душа, тогава ще възрастнешъ и ще разберешъ какво е Богъ.

Слушахъ една баба да разказва: "Цѣлъ мѣсецъ държахъ тази книга подъ главата си и нищо не научихъ." Казвамъ ѝ: "Бабо, нищо нѣма да научишъ така." — "Ами какъ, синко?" — Искамъ да напуснете вече старитѣ схващания, старитѣ методи, съ които сте си служили въ живота, за да дойдете до онази велика Божествена наука. Само Божествениятъ Духъ носи това истинско знание, а когато дойде Той, вие ще се почувствувате пълни съ тази Божествена свѣтлина и видѣлина, и ще станете много красиви. Нѣкой пѣтъ сте черни като арапи. Мине малко врѣме, пакъ побѣлѣете, пакъ се разхубавѣете. Това се дължи на редица ваши животи, които се въртятъ на това Божествено колело. Казвате: "Че не сме станали още ангели." Та именно тази чернота трѣбва да се прѣмахне. А това ще стане, когато дойде този вашъ възлюбенъ. Тогава вашитѣ души ще станатъ свѣтли, радостни, ще растете въ благодать, както едно плодно дърво, и ще принесете плодове, съ които ще храните вашитѣ приятели.

Какъ ще нахраните вашия възлюбенъ? Нали ще наберете отъ най-хубавитѣ круши и ябълки, ще ги измиете и ще кажете: "Заповѣдай!". Слѣдъ това ще заговоришъ сладко-сладко съ него. Добрѣ, да допуснемъ, че нѣмашъ никакви плодове, какво ще правишъ? Нѣма какво да прѣдложишъ на възлюбения си. Тогава пѣкъ той носи. Ще ги измие, ще ги сложи, но устата ти сж затворени и не можешъ да ядешъ. Остава едно отъ двѣтѣ: или въ вашата градина да има плодове, отъ които той да вкуси, или вашата уста да бжде отворена, за да може вие да вкусите отъ неговитѣ плодове.

Азъ желая да вземете тѣзи мисли въ съображение, да ги приложите и да започнете да мислите по сѣщия начинъ. Каз-

вате: “Моятъ възлюбенъ иде и азъ ще отида да го посрѣшна.” Не разказвайте това нѣщо само на думи, а го вършете въ тайна, вжтрѣ въ себе си. Ако майка ви, баща ви се противопоставятъ на посрѣщането на вашия възлюбенъ, ще имъ кажете: “Ако не приемете моя възлюбенъ, азъ ще го приема, ще отида съ него, защото той ще остане тукъ за малко врѣме.” А Той казва: “Азъ идвамъ тукъ за малко врѣме и послѣ ще си замина, втори пѣтъ не дохождамъ.”

Щомъ сте въ тази школа, идването на Божествения Духъ върху васъ е необходимо. Ако нѣкой каже, че безъ присѣствието на този възлюбенъ може да придобиете нѣкаква наука, нѣкакво дълбоко знание, той не говори истината. Божествениятъ Духъ трѣбва непрѣменно да дойде у васъ, защото само Той е носителъ на истинскитѣ Божествени знания, само Той може да озарява хората, само Той е въ сила да озари вашитѣ умове и сѣрдца.

Азъ искамъ въ първо врѣме да възприемете Духа отвжтрѣ, защото въ този случай има нужда още отъ двама свидѣтели отвънъ. Вашиятъ Духъ е първиятъ свидѣтель, азъ — вториятъ, а вие — третиятъ. Слѣдователно по този начинъ ние съставляваме една троица.

Четвърти день — НЕДЪЛЯ

22 августъ

6 ч. сутринъта

Размишления:

1. Отче нашъ.
2. За прѣуспѣването на Царството Божие въ насъ и около насъ.
За изявяване силата Божия чрѣзъ насъ и въ насъ.
Да прѣмахне Господъ всички прѣпятствия отъ пътя на Своего Царство.
3. Лозинката.
4. Благославяй, душе моя, Господа.
5. Молитвата на Триединния Богъ.
6. Добрата молитва.

7 ч. сутринъта

Работа за прѣзъ годината

Личната работа, която всѣки отъ васъ ще има прѣзъ тази година, е слѣдната. Ще работите:

1. Върху вашето сърдце.
2. Върху вашия умъ.
3. Върху вашата воля.
4. Върху вашия животъ.
5. Върху вашето здраве.

Ще се стремите да бъдете здрави по тѣло, т.е. да имате такова здраве, което да ви дава разположение.

Ще се стремите да придобиете изобилието на живота.

Ще работите върху сърдцето си, за да въздигнете въ него всички най-благородни чувства и желания.

Ще се стараете да внесете въ ума си най-свѣтлитѣ мисли

и ще уякчите волята си, да бждете твърди и рѣшителни въ всичкитѣ си добри намѣрения, да вършите Божията воля, безъ да се колебаєте.

Това е желанието на Господа сега. Ако вие послушате и изгълните Неговия гласъ, Той ще изпрати Духа си прѣзъ годината и ще имате всичкото Негово съдѣйствие.

Онѣзи, които се изпрѣчватъ на вашия пѣтъ и ви прѣпятствуватъ, ще изчезнатъ както кжщния димъ.

И тѣй: всѣка добра мисълъ, всѣко добро желание, всѣко добро намѣрение и всѣко добро дѣйствие, което проникне въ душата ви, въ сърдцето ви, въ ума ви, вървайте, че иде отъ живия Господъ; дайте му мѣсто и ще имате благословението Му. Черпете тази сила отъ живота тѣй, както пчелитѣ събиратъ меда отъ хилядитѣ цвѣтове. Тѣзи трудолюбиви пчелички не се срамуватъ да събиратъ медъ и отъ магарешкия трънъ.

Божествениятъ законъ е такъвъ: за добрия човѣкъ всичко е добро, за лошия човѣкъ всичко е лошо. Двѣ мнѣния по това нѣма. Умниятъ и добриятъ човѣкъ, като хване нечиста риза, ще я направи чиста. Какъ? — Вие знаете. Ще свари вода и ще я изпере. А лошиятъ човѣкъ и чиста риза да вземе, ще я направи нечиста. Какъ? — Пакъ знаете какъ.

Умниятъ, добриятъ човѣкъ, като вземе неработена земя, дѣто растатъ тръне и глогове, може да направи отъ нея най-хубавата плодородна нива. А на лошия човѣкъ да дадете и най-хубавата градина, той ще я развали.

Сега Господъ ни призовава на Неговата нива, на Неговото лозе. Това лозе е обрасло съ тръне и бодили и ако сме умни и добри, ще го прѣкопаемъ и изчистимъ. Не мислете, че днесъ това лозе не може да се изчисти. Ако работятъ на него умни и добри хора, нѣма да минатъ и десетъ години, това лозе ще процъвти и ще даде своя изобилень плодъ.

Бждете сега смѣли и рѣшителни, трудолюбиви и работливи!

Работете не за пари, а за една Божия усмивка!

Свършете тѣй работата си, та като отидете при Бога, Той

да ви даде една усмивка.

Божията усмивка да бжде заплата ви!

Това се отнася до всъки отъ насъ. Това е материалътъ, върху който ще работите надъ себе си. Само така като работите, ще прѣдставлявате една здрава нишка отъ цѣлия организъмъ. Докато всъка една нишка е здрава, тѣзи хиляди нишки, събрани на едно мѣсто и прѣплетени добръ, образуватъ едно вжже, което не се къса. А когато всъка нишка е слаба, хилава, то колкото и да е дебело вжжето, нищо не струва. Понеже всъки отъ васъ съставлява една нишка, всъка нишка трѣбва да бжде здрава. А вие знаете, че вжжетата сж потрѣбни. Напримѣръ, за да минемъ нѣкой мостъ, да впрегнемъ нѣкоя кола, потрѣбни сж вжжета. Нѣкой пътъ употребяватъ вжжета за бѣсене на хората, но ние нѣма да бѣсимъ никого. Вжжето — това е символъ на човѣшката вѣра.

Когато работите по този начинъ върху себе си, вие вече ще бждете подготвени за онази велика Божествена наука, която иде сега въ свѣта. Тази Божествена наука ще разберете само като бждете чисти по умъ и сърдце. Тя е съществувала отъ хиляди, милиони години. Господъ не прѣдава тѣзи знания по единъ начинъ, а има милиони начини, по които Той ги прѣдава на всъка душа. Той по знанията на всъка душа знае до колко може да разбере това, което ѝ дава, затова ѝ дава толкова, колкото е потрѣбно.

Христосъ казва: “Като дойде Духътъ на Истината, той ще ви припомни всичко, което е казано отъ самото начало на създаването на свѣта и което Богъ е вложилъ въ него.”

Слѣдователно, слушайте този Духъ!

Днесъ цѣлия день ще прѣкарате врѣмето си по слѣдния начинъ: ще се разпрѣдѣлите на групи, отдѣлно мъже и жени; въ всъка група по 72 души. Ще се прѣснете по различни мѣста изъ двора и ще размишлявате върху палещи въпроси отъ домашенъ, общественъ и духовенъ характеръ, за да видите по кой начинъ може да работите най-добръ и до какво заключение ще дойдете.

Ако при тѣзи разисквания въ ума ви се явятъ нѣкои проекти, ще си ги запишете.

Выпроситѣ ще разисквате приятелски и въ най-широка смисълъ, тѣй както се проявява животътъ тукъ на земята.

Въ групитѣ ще се подбирате по закона на свободата.

Това разпрѣдѣление е врѣменно, само за днесъ.

10-12 ч. сутриньта

Групитѣ мѣже и жени разискваха върху разни въпроси отъ социаленъ, домашенъ и духовенъ характеръ.

Всѣка група разгледа въпроси, които най-много я интересуваха. Тѣзи разисквания се продължиха и слѣдъ обѣдъ.

Пети день — ПОНЕДЕЛНИКЪ

23 августъ

6 ч. сутринъта

Размишления:

1. Добрата молитва.
2. За възрастване на Божественитѣ мисли въ нашитѣ умове.
За пробуждане на Божественитѣ чувства въ нашитѣ души.
За освобождение отъ всичкитѣ остатъци на нашитѣ минали съществувания.
За приемане на Божествения животъ.
3. Молитвата на Духа.
4. Пътътъ на живота.
5. Молитва на Царството.
6. Отче нашъ.

8 ч. сутринъта

Работа на ученицитѣ

Слѣдъ закуската, като прѣдметъ за разисквания прѣзъ този день се дадохъ слѣднитѣ въпроси:

1. Какъ се приема храната.
2. Какъ се образува кръвта.
3. Какъ се създава мисълта.

Прѣзъ тази година всѣки ще си избере единъ отрасълъ отъ живота и ще го изучи всестранно. Напримѣръ нѣкой отъ васъ обича да отглежда пчели, ще изучи подробно живота имъ. Ако иска да държи рефератъ по това, трѣбва да има данни, които да почиватъ на собствени наблюдения и изучавания. Другъ

нѣкой напริมѣр има волове — да изучи защо у едни очитѣ сж единѣ цвѣтѣ, а у други — другѣ цвѣтѣ, да изучава всички тѣхни особености и т.н. Трети отѣ васъ обича градини — да се заеме да отгледжа разни зеленчуци или цвѣтя, да изучи условията, при които най-добрѣ се развиватѣ и т.н. Нѣкои отѣ васъ може да се заематѣ съ изучаването на планинитѣ, рѣкитѣ въ България или съ кометитѣ, съ промѣнитѣ на слънцето — защо нѣкой пжтъ е червено, другѣ пжтъ има другѣ цвѣтѣ. Който иска, може да се заеме да изучава нѣщо за коситѣ — защо капятѣ, защо у едни сж дълги, у други кжси, защо у нѣкои рано побѣлѣватѣ и др. Другѣ да изучава очитѣ, формата, голѣмината, цвѣта имѣ и т.н.

Ако не се заемете да изучавате единѣ или другѣ нѣкой въпросъ всестранно, откъслечнитѣ познания, които имате по разни въпроси, нѣма да ви ползватѣ.

— *Може ли още сега да се опрѣдѣли въпросътѣ?*

— Може, и още по-добрѣ ще бжде.

10 ч.сутринѣта

Гимнастически упражнения

I. Издигане двѣтѣ ржцѣ отѣ страна на тѣлото, съ дланитѣ надолу, на височина, равна съ височината на рамѣнитѣ. Слѣдѣ това дѣсната ржка се издига бавно нагорѣ, подѣ жгълѣ 45° отѣ равнището на рамѣнитѣ, а лѣвата се спуща надолу, подѣ жгълѣ 45° отѣ равнището на рамѣнитѣ и въ такова положение се присѣда долу шестѣ пжти, като прѣзѣ врѣме на упражнението съсерѣдоточите мисълѣта си къмѣ прѣдната частѣ на мозъка.

Това упражнение служи за урегулирване прѣдната частѣ на мозъка.

II. Това упражнение е сжщо както първото, само че се издига лѣвата ржка нагорѣ подѣ жгълѣ 45° отѣ равнището на рамѣнитѣ, а дѣсната се спуща надолу подѣ сжщия жгълѣ, при

което се присѣда пакъ шесть пѣти.

Прѣзъ врѣме на това упражнение съсрѣдоточавайте мисълта си къмъ сърдцето. Това упражнение служи за урегулиране на чувствата.

III. Изнасяне и двѣтъ рѣцѣ назадъ съ обѣрнати длани една срѣщу друга и гребане напрѣдъ, съ присѣдане шесть пѣти.

Прѣзъ врѣме на това упражнение съсрѣдоточавайте мисълта си къмъ грѣбначния стълбъ. То служи за урегулиране на грѣбначния стълбъ.

IV. Издигане лѣвата рѣка нагорѣ и напрѣдъ къмъ изтокъ, а дѣсната надолѣ, въртене на тѣлото около кръста и плаване съ рѣцѣтъ. И това упражнение се прави шесть пѣти.

До като се прави това упражнение, ще съсрѣдоточавате мисълта си къмъ стомаха. То служи за урегулиране на стомаха.

V. Поставяне рѣцѣтъ на кръста. Закрѣпване тѣлото на лѣвия кракъ, а дѣсниятъ се изнася навънъ, на дѣсно, като се образува съ него бавно полукръгъ отъ дѣсно къмъ лѣво — шесть пѣти. Слѣдъ това закрѣпвате тѣлото си здраво на дѣсния кракъ и съ лѣвия правите същото, както и съ дѣсния кракъ, пакъ шесть пѣти.

Прѣзъ врѣме на упражнението съсрѣдоточавате мисълта си къмъ нервната система. То служи за урегулиране на нервната система.

VI. Издигане рѣцѣтъ на страни, на височина, равна съ височината на раменѣтъ и бавно издигане нагорѣ, до като се допратъ прѣститѣ на двѣтъ рѣцѣ горѣ. Подигане тѣлото на прѣсти и въ това положение бавно присѣдане долу, при което рѣцѣтъ се прибиратъ край тѣлото. И това упражнение се прави шесть пѣти. То прѣдставлява завършване на първитѣ петъ упражнения. Нарича се магнетично събличане и обличане: надолу — събличане, нагорѣ — обличане.

Забѣлѣжка: Тѣзи упражнения ще правите единъ пѣтъ прѣзъ деня, и то, ако се правятъ сутринъ, е прѣкрасно, на обѣдъ — хубаво, а вѣчеръ — добро. Тѣзи упражнения трѣбва да се правятъ много бавно и правилно, съ добръ обтегнати рѣцѣ и крака,

ако искате да имате добри резултати. Движението на ръцѣтъ е за развитието на сърцето и гърдитѣ. Съ съсредоточаването на мисълта се усилюва умътъ. Изпълнението на всички упражнения пѣкъ усилюва волята.

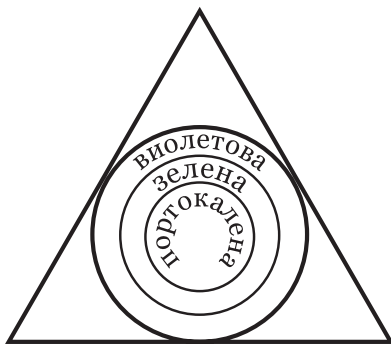
Тѣзи упражнения сж едно отъ най-хубавитѣ окултни упражнения; гледайте, обаче, тѣ да не ви станатъ като една примка, а се проникнете отъ тѣхната полза. Считайте, че сте ги знаели нѣкога, а сега си ги припомняте.

11.30 ч. сутринта

Работа върху чистотата и самообладанието

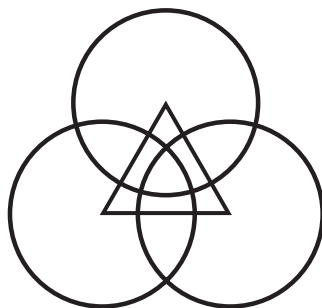
Четиритѣ картини, които виждате тукъ (I, II, III, IV) изразяватъ закона на самообладанието. Този законъ дѣйствува само чрѣзъ ума. Значи чрѣзъ ума човѣкъ може да се самообладаетъ, затова неговитѣ мисли трѣбва да бѣдатъ хармонични. При прилагане закона на самообладанието, първото нѣщо, което трѣбва да знаете, е, че въ душата на човѣка се коренятъ три велики сили, които Богъ е вложилъ, и които никой не може да ѝ вземе.

Това се изразява въ първата картина (тригълникътъ съ кръга въ срѣдата). Кръгътъ има три цвѣта. Външната виолетова краска означава онази потенциална Божествена сила на душата да се прояви. Втората зелена краска означава силата ѝ да се развива, да расте. Третата портокалена краска означава силата ѝ да се индивидуализира. Такива души се наричатъ кристални. Не мислете, че тѣзи души сж горѣ. Такива души

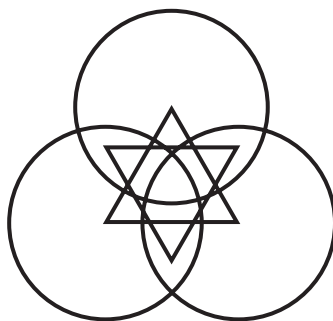

има въ плътъ между всички народи на земята. Когато въ единъ народъ има нѣколко такива души, тѣ сж неговиятъ идеалъ, тѣ го създаватъ, тѣ сж душитѣ, които се покаятъ въ Бога.

Втората картина (тритѣ кръга сѣ трижгълникъ въ срѣдата) означава свѣтящитѣ души. Тази свѣтлина е присжца на самия човѣкъ и никой не може да му я отнеме. Никой не може да изгаси свѣтлината, която имате, освѣнъ вие сами. Ако свѣтлината ви нѣкога изгасне, знайте, че вие сами сте причина за това, а не другъ. Тѣй казва Окултната школа на Бѣлото братство.

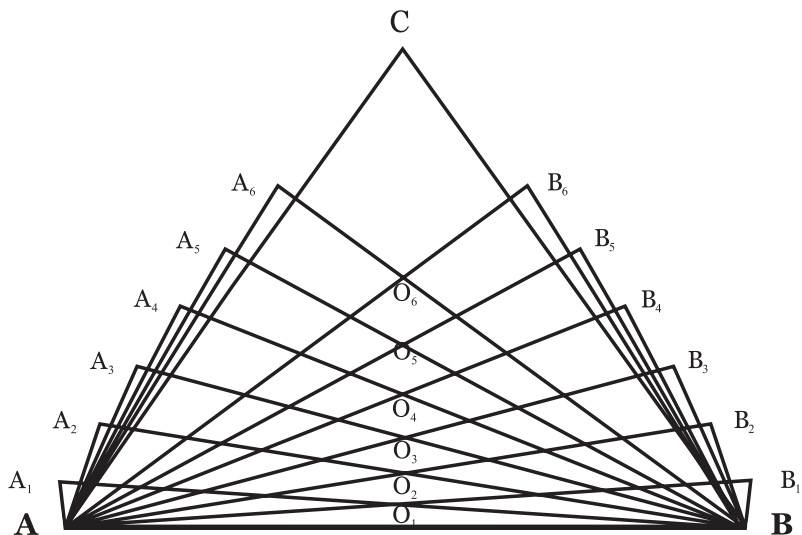
Третата картина (тритѣ прѣплетени кръга и двата трижгълника въ срѣдата) означава души на хората на сѣнкитѣ, които потъватъ, но не се даватъ. Тѣ сж сегашнитѣ хора, въ които и доброто, и злото е прѣплетено. Духътъ обича да се гмурка въ материята. Шестожгълникътъ показва, че духътъ се гурналъ въ материята. Не се бойте отъ никаква катастрофа, духа ви никой не може да спъне, той ще излѣзе. Усъмните ли се, оставате на дъното, смъртъта дохожда. Въ окултната школа не се позволява никакво съмнение въ душитѣ и въ сърдцата на ученицитѣ. Загнѣзди ли се съмнение въ душитѣ и въ сърдцата ви, то е отрова, която ще ви разруши. А само Богъ е животъ и свѣтлина. Тамъ, дѣто има животъ и свѣтлина, тамъ е и Богъ. Тамъ, дѣто нѣма животъ и свѣтлина, тамъ Богъ не е, затова тамъ има и страдания. А дѣто има страдания, има и мжчения. Сега, да не се боите отъ тѣзи състояния. Ако вървите по Божествения пътъ, вашиятъ духъ е като онзи майсторъ плувецъ, който, като знае да се гмурне вжтрѣ въ свѣта, ще знае

и какъ да излѣзе. Но ако вие се уплашите, ще спжнете духа си и той ще остане долу подъ вълнитѣ. Вѣрвайте, че духътъ ви, който се гурка долу подъ вълнитѣ, ще побѣди. Като ученици тѣй трѣбва да мислите и тогава ще вървите право по отжпкания пѣтъ. Значи силата, която имате, никой не ще може да ви отнеме; свѣтлината, която имате, никой не ще може да изгаси и духа, който имате, никой не ще го побѣди. Като вървите по този пѣтъ, никаква сила не ще бѣде въ състояние да ви отбие отъ него.

И тѣй, ще знаете, че всичко, което става, не ви го причинява никой другъ, освѣнъ вие сами. Никакво съмнение. Усѣмни ли се нѣкой, бѣлитѣ братя нѣма да му помагатъ.

Четвъртата картина показва истинския методъ, по който човѣкъ може да се развива, т.е. пѣтя на неговата еволюция. Когато рѣшите да живѣте по Бога, щомъ излѣзете отъ Божествената душа като мъже и жени, ще ви срѣщнатъ сродни на васъ души, които ще внесатъ у васъ потикъ, сила и стремежъ въ свѣта и горѣ (*Учителътъ показва върха на сръдния трижгълникъ*) ще се слѣятъ. Тогава човѣкъ завършва своята еволюция. Ако се усѣмните въ пѣтя, който слѣдвате, нѣма да

се срѣщнете съ сродната вамъ душа и животътъ за васъ изгубва смисълъ.

Тѣзи четири картини трѣбва да ги помните, за да бъдете ученици на Бѣлата окултна школа. Тѣ сж единъ методъ за самообладание на ума, затова прѣзъ годината ще изучите аритметиката, математиката и геометрията. Това е единъ отъ добритъ методи за концентриране на ума.

Сега ще ви покажа една жива картина. Ще гледате само отъ вратата, вжтрѣ не бива да влизате, защото изпаренията на тѣлата ви ще нарушатъ трептенията на свѣтлината ѝ. Тамъ ще влѣзете само съ сърдцето си, а не и съ ума си. Ще направите разлика между свѣтлината въ тази стая и свѣтлината, която ще видите около живата картина. Свѣтлината, която ще видите тамъ, е фиксирана, нѣма никакво движение. Ние обичаме чистото и възвишеното. То е стремежъ на душата. Ако запомните свѣтлината, която ще видите, ще ви бжде помощъ и потикъ въ живота.

Ще влизате само по шестъ души и ще стоите по двѣ минути.

Слѣдъ изреждането на всички, Учителътъ продължи:

Този образъ, който видѣхте, се нарича образъ на дванадесетъ добродѣтели. Свѣтлината е произведена по единъ простъ, обикновенъ начинъ, но енергията е окултна, трансформира се по извѣстни закони. Тамъ става бързо движение, бързо вибриране на свѣтлината, затова и трептенията ѝ не се забѣлѣзватъ. Ако вибрациитъ сж слаби, ще забѣлѣжите, че се отдѣля димъ. Тази свѣтлина едно врѣме е горѣла у васъ — нѣкога ще си спомните това. Седемътъ свѣтлини сж седемътъ Духове, които стоятъ около Божия прѣстолъ, седемътъ Божествени пламъци на душата. Гледайте да остане въ ума ви тази приятна чистота и свѣтлина на живата картина. Когато свѣтлината дойде у човѣка до положението да не трепти, тогава тя е приятна; когато у васъ се зароди тази свѣтлина, нѣма да се колебае.

Тази картина е свързана съ четиритъ полета на коз-

моса. Много тихо изказано: тази картина е свързана съ рая. Свѣтлината на тази жива картина дѣйствиува успокоително на душата, повдига човѣка. Тя пада по извѣстни закони подъ разни жгли.

Като поставите въ ума и сърцето си картинитѣ, които видѣхте тукъ, нищо нѣма да бѣде въ състояние да ви разколебае.

Въ Писанието се казва: “Направй тѣй, както си видѣлъ.” Павелъ, който трѣбваше да организира християнската църква, биде заведенъ въ третото небе и по това, което видѣ тамъ, започна да учи хората.

И сега има различни начини за виждане. Трѣбва да видишъ, да прочетешъ нѣщата, но необходимо е още да ги разберешъ и да знаешъ какъ да ги прѣвърнешъ, за да станатъ сила въ душата ти.

Сега сж нужни сърдца. Мнозина отъ васъ сте изгубили сърдцата си. Знаете ли какъ? — Когато нѣкой отбие вадичката на водата ви, сърдцето ви започва да се прѣсушава и вие ставате недоволни. Какво ви трѣбва? — Да пуснете вадичката си, за да протече вода вжтрѣ въ сърдцето ви. Знанията безъ Божията любовъ правятъ свѣта тягостенъ. Много учения, това сж изтезания на плътгъта. Нали Соломонъ е изучавалъ много нѣща, но видѣлъ, че животгътъ безъ любовъ, макаръ и съ много знания, е нищо. Колкото повече знаешъ, толкова повече ще страдашъ. Сжщото положение ще намѣрите въ свѣта. Тръгнешъ съ празна торба въ свѣта, единъ гладенъ, другъ гладенъ, и ти сжжалявашъ, че не можешъ да имъ помогнешъ. Каква полза отъ това, че на гърба ти виси торба? Празна ти е торбата! Но ако торбата ти е пълна, ще дадешъ на единъ гладенъ, на втори и ще ги задоволишъ. Това е Божията любовъ, това е Живиятъ хлѣбъ. Така се подразбира Божията любовъ, проявена на земята.

Между васъ, вжтрѣ въ душитѣ ви, трѣбва да се въдвори абсолютна хармония. Съ това ще се занимавате тази година. Нѣма да спрѣгате глагола “не мога”. Вие спрѣгате ту “мога”, ту “не мога”, ту “искам”, ту “не искам”. Като пятувахъ отъ София

за Търново, въ трена имаше единъ младежъ, който пушеше много тютюнь. Питамъ го: "Можешъ ли се откажа отъ тютюна?" — "Мога, имамъ воля, но не искамъ". Продължаваме пътя си. Слѣдъ малко той казва: "Ще видите, че въ 24 часа азъ ще се откажа да пуша и до сутриньта нѣма да пуша никакъ." Други двама младежи се наеха да го контролиратъ.

Та и вие сега, хвърлете табакерата! Едни отъ васъ ще могатъ да възстановятъ помежду си пълна хармония за 24 ч., други за два дни, трети за повече, а нѣкои за цѣла година.

Богъ е единъ, Той е и като майка, и като баща, и като братъ, а ти си четвъртото лице. И тъй, Богъ е като Любовъ, като Мъдростъ и като Истина. И надъ всичко това православнитѣ казватъ: "Вънъ отъ православната църква нѣма спасение." Никаква православна църква! Азъ казвамъ: *Вънъ отъ Бога нѣма никакво спасение!* Богъ е спасението въ свѣта.

Бащата и майката трѣбва да иматъ благо лице. Навсятъ ли се, дѣтето познава, тегли се; усмихнатъ ли му се, то се разполага. Човѣкъ трѣбва да бѣде съ такова лице, каквото е и сърдцето му. Тъй гласи великата окултна школа. За да видите една Божествена картина, трѣбва да разбирате хубавитѣ картини на слънцето, за което е нужно да го наблюдавате съ години. Тя е съчетание на облаци и свѣтлини. Тѣзи картини вдъхватъ у човѣка нѣщо велико, затова при бѣдещото възпитание трѣбва да измѣните начина и формитѣ. Формитѣ сж създадени отъ Бога, а ние ги изопачаваме. Да не разваляме това, което Богъ е направилъ. Голѣмо благословение е да видишъ една отворена душа.

Това е правото учение — никакво съмнѣние, никакво колебание. Туй, което имате въ себе си, е Божествено. Усъмните ли се, замѣствате Божественото съ човѣшкото. Не мислете, че пътътъ на единъ добъръ човѣкъ е посланъ съ рози. Ако едни го обичатъ, други го мразятъ. На земята тъй е за сега. Тежката карма на хората прѣдизвиква и противоположни реакции. Щомъ прѣдизвикате въ ума си картината — тригълника съ кръга въ срѣдата, бѣлитѣ братя ще ви познаятъ. Тѣ сж тукъ.

Равностранниятъ тригълникъ е основа на Бѣлото братство и затова първиятъ тригълникъ въ геометрията е равностранниятъ.

Господъ не обича никакво съмнѣние. Онзи, който се съмнѣва, колебае, нѣма успѣхъ. Въ Писанието се казва: “Двоеумниятъ човѣкъ е непостояненъ въ всичкитѣ си пѣтища.” Божествениятъ пѣтъ е единъ.

За да разберете вътрѣшния смисълъ на нѣщата, изискватъ се условия. Напримѣръ какъ ще познаете цѣнността на хлѣба? Ако нѣкой гладува 5-6 дни въ пустинята и послѣ му дадатъ 100 гр. хлѣбъ и една чаша вода, той ще каже: “Сега разбрахъ цѣната на хлѣба.”

Отъ васъ се изисква абсолютна чистота на сърдцето!

Въ стаята, дѣто е живата картина, ако влѣзе нечистъ човѣкъ, ще получи ударъ, а ако е чистъ, ще излѣзе подмладенъ. Здравитѣ хора изпитватъ приятностъ отъ слънцето, а болнитѣ — получаватъ ударъ. Противодѣйствието на свѣтлината произвежда слънчевъ ударъ. Онѣзи хора, които не сж готови за духовенъ животъ, се ожесточаватъ. А почне ли човѣкъ да живѣе въ сѣнка, става като молецъ, като бухалъ.

Законитѣ на Божествения свѣтъ сж: въ бждеще трѣбва да ходите по принципи, а не по закони. Въ законитѣ има противорѣчия. Божествениятъ свѣтъ се изявява по принципи, ангелскиятъ — по закони, а човѣшкиятъ — по факти. Напримѣръ еди-кой си направилъ прѣстѣпление, това е фактъ, а законътъ е: наказватъ го за това прѣстѣпление. Съединяваме фактитѣ съ законитѣ. Тогава има връзка. Когато направимъ добро, никой не те похвалява. Вие изучавате законитѣ на ангелитѣ само въ негативна смисълъ, затова не успѣвате. А въ бждеще ще изучаваме само законитѣ за доброто — потикъ ще се даде. Въ окултната школа ще има правосъдие на добритѣ хора. За въ бждеще ще унищожимъ сѣденето на грѣшнитѣ, а ще сѣдимъ праведнитѣ, нѣма да наказваме, а ще възнаграждаваме. Въ окултната школа сж новитѣ закони на бждещото общество. Ние носимъ новото въ свѣта. Ще имаме сѣдии, прокурори,

стражари само за добритъ хора, а сегашното съдопроизводство ще го напуснемъ. Ще питаме: “За какво ти е дѣлото?” — За прѣстѣпление. — “Не се занимаваме съ такива дѣла.” Ако е за добро, ще те защитаваме.

Тѣзи сж новитѣ мисли, които ще анализираме за въ бѣдеще. Сега ще гледате да ходите по пѣтя на бѣлитѣ братя. Тѣ ще ви срѣщатъ на всѣка стѣпка, ще ви помагатъ прѣзъ цѣлата година и ще ви сждѣйствуват. Ако не ходите по този, новия пѣтъ, ще тѣпчите стария пѣтъ. Трѣбва да имате вѣра въ мъдростѣта и въ любовѣта.

Ако вашата душа е свързана съ причинния свѣтъ, дѣто съществуватъ принципитѣ, тамъ хората ще може да се обединятъ. Тамъ, дѣто има закони, нѣма едногласие; дѣто има принципи, разногласията изчезватъ.

Гледайте да извършите прѣзъ годината всичко това, които се изисква отъ васъ и бѣлитѣ братя ще ви помагатъ да бѣдете чисти и да се самообладавате, да не мислите, че въ пѣтя, по който вървите, нѣма кой да ви посрѣщне. Всичко ще бѣде тѣй, както Богъ е наредилъ. Онѣзи, които вървятъ по Божия пѣтъ, ще получаватъ всички благословения.

(Бесѣда, държана въ горницата.)

Шести день — ВТОРНИКЪ

24 августъ

6 ч. сутриньта

Размишления:

1. Добрата молитва.
2. Благославяй, душе моя, Господа.
3. За въдворяване пълната Божия любовъ между всички братя и сестри по лицето на земята.
За въдворяване единството на Духа.
За възцаряване Истината въ нейната пълнота между насъ.
Да изпълни Господъ всички Свои добри намѣрения, които отначало е прѣдопрѣдѣлилъ споредъ Своего благоволение.
Да бждемъ всички вѣрни на своето призвание, да изпълнимъ благата Му воля съ всичкото си сърце.
Да възлюбимъ Господа съ всичкото си сърце, съ всичката си душа, съ всичкия си умъ и съ всичката си сила.
Да възлюбимъ всички наши братя и сестри и наши близки, както собствената си душа.
4. Отче наш.

8 ч. сутринѣта

Голѣмецъ и слуга

"Въ васъ, обаче, не ще така да бжде; но който иска да бжде голѣмецъ между васъ, нека бжде слуга вамъ."

Матей 20:26

Съ този стихъ Христосъ опрѣдѣля единъ принципъ. Той не казва, че всѣки човѣкъ трѣбва да бжде слуга, но казва, че който иска да бжде голѣмецъ между васъ, нека бжде слуга вамъ. Само онзи, който иска да бжде голѣмецъ, той трѣбва да бжде слуга.

На пръвъ погледъ тѣзи Христови думи се виждатъ малко противорѣчиви. Какъ е възможно онзи, който иска да бжде голѣмецъ, да бжде учтивъ, да стане слуга и да се унижи? Това именно е Божествениятъ законъ.

Бащата и майката, които искатъ да станатъ голѣмци, трѣбва най-напрѣдъ да бждатъ слуги. Царѣтъ и царицата на земята не се ли подчиняватъ на същия законъ? Ако една майка не се рѣши да слугува на своитѣ синове и дѣщери, може ли да стане голѣмкиня? Ако единъ баща не се рѣши да слугува на своитѣ синове и дѣщери, може ли да стане голѣмецъ? И наистина, по-добра слугиня отъ майката, по-добъръ слуга отъ бащата нѣма. Тѣй че този законъ е вѣренъ въ основата си.

Тогава ние прилагаме като правило слѣдното: всѣка майка и всѣки баща, които искатъ да иматъ дѣца, трѣбва да станатъ слуги. Всѣки учителъ, който иска да има ученици, трѣбва да стане слуга.

Въ тези Христови думи е заключена една велика Божествена мисълъ.

Кой може да слугува? — Може да слугува само силниятъ, умниятъ, добриятъ човѣкъ.

Този, който иска да стане лѣкаръ, и той трѣбва да слугува. На кого? — На болнитѣ. Ще прави своитѣ прѣвръзки, масажи, ще трѣбва да разбира много добрѣ своето изкуство като лѣкаръ, като слуга на болнитѣ. Иначе нито единъ боленъ не би повикалъ лѣкаръ. Сега азъ виждамъ по очитѣ ви, че всинца искате да бъдете господари. Много добра мисль имате, но Господъ казва за васъ така: “Кажи имъ да се научатъ да слугуватъ.” Вие ще ми възразите: “Какъ така, ние не сме чували такова нѣщо, че трѣбва да слугуваме!” Не, колко пѣти е минавала тази мисль прѣзъ ума ви, но вие си държите стария навикъ и си казвате: “Все на мене ли се дава да слугувамъ?” — Да, ще слугувате. Щомъ искашъ да бъдешъ господаръ, ще слугувашъ; не искашъ ли да бъдешъ господаръ, нѣма да слугувашъ. И тъй, който не иска да слугува, голѣмецъ не може да бѣде.

Отъ сега нататкъ трѣбва да приложимъ този стихъ въ всѣкидневния си животъ. Ако не можемъ да го приложимъ, не ще бѣдемъ въ състояние да разрѣшимъ единъ отъ най-сжщественитѣ обществени въпроси.

Сега нека разгледаме този въпросъ въ неговата ширина. Онзи господаръ, който иска да има много овце и говеда, нали имъ приготвя сѣно и всѣкаква друга храна? Кой е онзи човѣкъ, който иска да бѣде господаръ, знатенъ, голѣмецъ прѣдъ другитѣ хора, а да не слугува на своитѣ коне, волове и овци? Всѣки овчаръ, всѣки господаръ слугува на своитѣ овци. Обаче като влѣземъ въ обществения животъ и започнемъ да се занимаваме съ хората, мислимъ, че “законътъ за слугуването” трѣбва да се приложи другояче. Не, по сжщия начинъ трѣбва да се прилага и тукъ този законъ.

Христосъ казва: “Нека бѣде слуга вамъ.”

На кои? — Ти можешъ да бѣдешъ слуга само на онзи човѣкъ, когото обичашъ. Не можешъ да слугувашъ на човѣкъ, когото не обичашъ. Слѣдователно под думата “слуга” Христосъ разбира голѣмецъ, защото слугуването е свързано съ любовта, а любовта се стреми къмъ велики нѣща, да обхване всички хора, да ги владѣе. Това е желанието на любовта.

Христосъ казва: "Който има този законъ вътрѣ въ душата си, той трѣбва да прояви и другитѣ стремежи на любовта, трѣбва да е готовъ да служи и на другитѣ, които обича." И тъй, отъ Христовитѣ думи се подразбира, че истинското голѣмство се основава на слугуването. Слугувашъ ли, ще бждешъ голѣмецъ, не слугувашъ ли, никакъвъ големец не можешъ да бждешъ; слугувашъ ли, майка можешъ да бждешъ, не слугувашъ ли, майка не можешъ да станешъ; слугувашъ ли, баща можешъ да бждешъ, не слугувашъ ли, баща не можешъ да станешъ; слугувашъ ли, учителъ можешъ да бждешъ, не слугувашъ ли, учителъ не можешъ да станешъ. Между тѣзи двѣ противоположности, а именно: между слуги и господари, между учители и ученици, между синове и дѣщери и бащи и синове, сжщиятъ законъ сжществува. А той е законътъ на слугуването. И тъй, когато обичаме нѣкого, ние трѣбва да бждемъ толкова деликатни, внимателни къмъ душата, къмъ ума и сѣрдцето на любимото намъ сжщество, че да не оставимъ въ него мисълта какво искаме да го използваме, а да оставимъ въ него мисълта, че сме готови да се жертвуваме. Можешъ ли да вдѣхнешъ прѣзъ цѣлия си животъ въ душата на нѣкой човѣкъ мисълта, че си готовъ да се жертвувашъ за него, ти си спасенъ; внесешъ ли въ него друга мисълъ, че искашъ да го използвашъ, ти си изгубенъ.

Азъ бихъ желалъ между васъ да има надпрѣварване въ изпълнение длъжността на слуги. Азъ цѣня слугитѣ. Сега Господъ се нуждае отъ слуги. Първиятъ слуга е Господъ, Той иска помощници. Отъ господаръ Господъ е станалъ слуга.

Въ Писанието се казва: "Синъ Человѣчески не дойде да Му послужатъ, а да имъ послужи." Днесъ Господъ не иска господари, защото и Той самъ не е господаръ. Че и Той самъ не е господаръ се вижда по това, че ако бѣше господаръ, свѣтътъ щѣше да отива напредъ. А понеже свѣтътъ е оставенъ самъ да се управлява, затова е разбърканъ. Ако ме попитатъ: "Кога ще се оправи свѣтътъ?", отговарямъ: когато напуснете постоветѣ на голѣмство. И тъй, когато всички хора напуснатъ тѣзи

знатни постове, когато всички слѣзатъ отъ тѣхъ и започнатъ да работятъ като Бога като слуги, свѣтътъ ще се оправи и съ това въпросътъ е разрѣшенъ. Тази е мисълта, която Христосъ е вложилъ въ този стихъ за разрѣшението на този общественъ въпросъ. Кога ще изчезнатъ страданията? — Когато мъжътъ стане слуга на жена си и жената стане слугиня на мъжа си; когато братътъ стане слуга на сестра си и сестрата — на брата си; когато господарятъ стане слуга на слугата си и слугата стане слуга на господаря си. Съ това въпросътъ е разрѣшенъ.

Нѣма двѣ мнѣния по това, нѣма никаква друга философия, никакъвъ другъ пътъ извънъ този. Този е единствениятъ методъ, по който можемъ да разрѣшимъ принципално въпроса. Ще кажете: “Какъ?”. Викат ви на гости на обѣдъ или вечеря. Онзи, когото обичашъ, остави го да седне на първо мѣсто, да се наяде, а ти седни на послѣдно мѣсто. Ето какъ се разрѣшава въпросътъ. Първо трѣбва да ядатъ слабитѣ хора, а послѣ — силнитѣ. Този законъ е вѣренъ и въ природата. Че прѣзъ малкитѣ дупки кой минава, голѣмитѣ хора или малкитѣ буболечки? Понеже Господъ оставя голѣмата врата за голѣмитѣ хора, то най-послѣ оставя тази врата. Той отваря първо малкитѣ врати, за да минатъ най-малкитѣ, послѣ постепенно отваря по-голѣмитѣ врати, докато най-послѣ отвори най-голѣмитѣ — и прѣзъ тѣхъ минаватъ най-голѣмитѣ. Законътъ е сжщиятъ, когато едно здание се разрушава. Щомъ започне то да се руши, най-напрѣдъ се отчупва едно парченце от него, послѣ второ, трето, докато се разруши цѣлото. И при граденето на зданието сжщиятъ законъ дѣйствува. Най-напрѣдъ се поставя единъ камъкъ, послѣ втори, трети, докато се свърши цѣлото здание.

Искамъ принципално да разрѣшимъ този въпросъ, а именно — да рѣшимъ да бждемъ слуги, за да сме заедно съ Господа. Гледайте да се избавите отъ онова голѣмо честолубие, което имате въ васъ. Казвате си често: “Какъ тѣй, мене да обидятъ, азъ, който имамъ толкова знания и съмъ отъ такова знатно произхождение!”. Ти закачи твоего честолубие, тво-

ето произхождение, твоитѣ знания на гвоздей и се покажи прѣдъ хората такъвъ, какъвто Богъ те е създалъ. Всичко останало е панделки, то не е съществено. Днешнитѣ ти знания утрѣ ще бждатъ невѣжество. Ние, съврѣменнитѣ хора, които мислимъ, че много знаемъ, защо до сега не оправихме свѣта, не оправихме живота си? Когато говоря за едно, за друго, мнозина казватъ: “Ние знаемъ тѣзи нѣща!”. Отговарямъ въ себе си: Не знаете още нищо! Докато не придобиете въ себе си онази сила, чрѣзъ която да се поляризирате, да възстановявате своя миръ, да намирате удоволствие в слугуването и да считате, че когато служите, когато окажете една малка благосклонностъ къмъ когото и да е, това е една привилегия, не можете да кажете, че знаете нѣщо. Да кажемъ, че вървите по пътя и срѣщнете нѣкой бѣденъ старецъ, той трепери и не може да си върже обувката, но вие не му обръщате внимание, той ви се вижда дребна работа, защото рѣшавате нѣкой важенъ въпросъ за братство и равенство. Не, ще оставите на страна въпроса за братството и равенството и ще се спрете да вържете обувката на този старецъ. Постѣпите ли така, въпросътъ за братството и равенството е рѣшенъ. Отминете ли стареца, безъ да му помогнете, въпросътъ не е рѣшенъ.

Сега ще се обърна къмъ васъ, мъже и жени, да ви обясня какъ разваляте любовта. Любовта всѣкога изисква служене. Двама млади, момъкъ и мома, си приказватъ сладки думи. Момъкътъ казва: “Ти си моятъ ангелъ, ти си смисълътъ на живота ми, съ тебъ само има животъ, радостъ, а безъ тебе ще се самоубия.” Тя казва същото. И ти си за мене ангелъ, безъ тебе не мога да живѣя и т.н. И тѣй, докато се оженатъ, чуватъ се думитѣ: ангелче, гълъбче, Иванчо, Марче. Оженатъ ли се, нѣма вече ангелче, нѣма гълъбче, а Иване, Маро! Питамъ: защо дойде тази вътрѣшна промѣна, кѣдѣ отиде този ангелъ? Ангелъ значи слуга. А като кажешъ “Иване!”, това показва, че този Иванчо — ангелътъ, сега е станалъ господарь. Тѣзи двама души не сж се обичали. Защо се разваля любовта? — Защото като се събератъ мъжъ и жена да живѣятъ заедно, тѣ започватъ

да виждатъ недостатъцитѣ си. Жената не влиза въ положението на мъжа си и постоянно му казва това да донесе, онова да донесе, и той чува само: донасяй, донасяй. Той мислилъ пкъ, че като се ожени, тя ще го направи щастливъ. Той не се оженилъ, за да ѝ слугува, а тя да му слугува, и жената казва, че не се оженила, за да слугува, а да ѝ слугуватъ.

И тъй, като се оженатъ, картитѣ излизатъ на явѣ. Оженили се не два ангела, не двама слуги, а двама голѣмци. Ето дѣ е грѣшката. Бихъ желалъ двама души да се оженатъ като слу ги въ отношенията си и само тогава да се очаква между тѣхъ животъ. Оженатъ ли се като госпо даръ и господарка, да те пази Господъ отъ такъвъ домъ! Отъ такова сѣмейство ще се народятъ господарки и господарчета; първото и второто господарче ще започнатъ да си дърпатъ коситѣ. Ако пкъ се оженатъ слуги и слугини, ще се народятъ слугинчета, които ще си живѣятъ добръ и ще казватъ: “Сега разбираме закона!”. Господъ казва: “Ситъ съмъ вече на господари и господарки, на тѣхнитѣ женитби и раждания на господарчета. Отъ сега натакъ искамъ да се женятъ слуги и слугинчета.” Това ви говоря въ пряма смисълъ.

Първото господарче, което се роди въ единъ домъ, всички го обичатъ и майката казва: “Моето ангелче!”. Но дѣтето ѝ се обръща и я ухапва. Каз вамъ: който хапе, той не е ангелъ, а господарцъ. Знаете ли кой е първиятъ господаръ въ свѣта? Първи-ятъ господаръ въ свѣта е вълкътъ. Той овце не пасе, не оре, не сѣе, но казва: “Азъ съмъ господаръ”, и започва отъ кошара въ кошара, отъ стадо въ стадо. “Азъ съмъ бирникъ.” Защо въл кътъ е пословиченъ като вълкъ? — Защото е първиятъ господаръ въ свѣта. Тази мисълъ азъ взимамъ и въ пряма, и въ косвена смисълъ. Въ пря ма смисълъ означавамъ идеята тъй, както си е, а въ косвена — разбирамъ онова вжтрѣшно разпо ложение на човѣка, когато той иска да използва мислитѣ и чувствата на кого и да е като вълкъ.

И тъй, едно отъ качества на слугата, тъй, както е сложена тази дума въ българския езикъ, е да се научи на онзи

великъ законъ на изпраждане, т.е. да знае какъ да се изпразва. Онзи, който отива съ стомна за вода, нали първо му прѣдстои да я изпразни и послѣ да налива? Всѣки човѣкъ, който иска да слугува на Бога, трѣбва да знае първия законъ — да изпразва сърдцето и ума си отъ всички лоши мисли и чувства. Обидилъ те нѣкой — обърни стомната си: кълъ... кълъ... кълъ, и като я изпразнишь, тури въ нея Божествени чувства. Оскърбили те нѣкой, обърни сърдцето си надолу. Знаете ли, че сега въ физическия свѣтъ сърдцето е обърнато нагорѣ? Когато влѣзете въ една окултна школа, първото нѣщо, на което ще те научатъ тамъ, е да се изпразвашъ. Когато изпразвашъ ума си, ще почувствувашъ, че нищо не знаешъ; когато изпразниятъ сърдцето ти, ще почувствувашъ, че никого не обичашъ. Но това е само привидно. Като изпразнишь ума си, ще го поставишь на онзи чучуръ отъ Божествени мисли, отъ който ще се влѣятъ въ ума ти висши Божествени идеи. Като изпразнишь сърдцето си, ще го туришь прѣдъ Божествения чучуръ на чувствата и ще изпиташъ вливане на Божествени чувства, на великъ животъ.

Азъ бихъ желалъ отъ васъ, като ученици на окултната школа да обърнете сърдцето си надолу и да го изпразните; острието на сърдцето, което прѣдставлява върха на единъ тригълникъ, трѣбва да се обърне нагорѣ, а основата да остане надолу. Питамъ ви: каква полза ще имате, ако държите едно горчиво чувство въ сърдцето си съ години? — Абсолютно никаква полза. Прѣдставете си, че нѣкой ви е обидилъ и вие ставате сутринъ и веднага си казвате: “Ехъ, какъ кръвно ме обиди той, азъ никога нѣма да му простя.” Вториятъ, третиятъ день сжщото повтаряте. А какво е това? Цѣло идолопоклонство, въ което цѣлото ти сжщество, битие се огорчава. Азъ казвамъ: На мене не ми трѣбватъ такива богове, нека моятъ олтаръ остане празень. Намѣсто да туришь въ сърдцето си този, който ти е направилъ зло, тури този, който ти е направилъ едно голѣмо добро и кажи: “Господи, Ти ми направи едно голѣмо добро, азъ съмъ готовъ да направя за Тебе всичко.”

Турете Христа на сжщото мѣсто. Възприемайте Христо-

вия Духъ въ сърдцата си, Христовитѣ мисли въ умоветѣ си и отъ нищо друго нѣмате нужда. Когато Христосъ дойде прѣдъ вашитѣ сърдца и хлопа, Той ще ви пита: “Вашитѣ стомни празни ли сж или пълни, вашитѣ умове празни ли сж или пълни, вашитѣ сърдца празни ли сж или пълни?”. Когато момъкъ дойде да иска нѣкоя мома, той я пита: “Твоео сърдце свободно ли е или не, т.е. сърдцето ти празно ли е или пълно?”. Кои моми се женятъ? — Тѣзи, на които сърдцата сж празни. Момата отговаря: “Свободна съмъ, моео сърдце е празно.” Христосъ ви пита сега сърдцата ви пълни ли сж или празни, т.е. свободни ли сте или не.

Отговарятъ: *“Празни”*.

На мене нѣма какво да казвате, съ мене нѣма какво да разрѣшавате този въпросъ. Утрѣ, утрѣ ще го рѣшите вие, защото утрѣ ще ви хванатъ като нѣкои говеда. Всички хора, на които сърдцата и умоветѣ сж пълни, сж говеда. Който не иска да е говедо, сърдцето и умътъ му трѣбва да бждатъ празни. Окултиститѣ казватъ така: “Когато въ сърдцето има едно желание, то е една спънка за ученика, и това желание ще го въведе въ грѣхъ.” Имашъ желание да станешъ богатъ, да се осигуришъ, това желание ще стане причина да иждивишъ живота си и десетъ-петнадесетъ години ще останешъ назадъ; ще желаетъ, ще желаетъ, докато дойде нѣкой и те обере. Че въ Русия имаше милионери съ по четири-петъ милиона рубли, но сега сж избѣгали отъ Русия като послѣдни бѣдняци. Съ тѣзи пари осигуриха ли се? Христосъ имъ показа, че сж вървѣли по кривия пътъ.

Чудното е, когато казвамъ, че хората трѣбва да слугуватъ, и то безкористно; свещеницитѣ протестиратъ, събиратъ се и казватъ, че заплатитѣ имъ сж малки, не могатъ да проповѣдватъ безъ пари. Хубаво, свещеницитѣ взиматъ по 500 лева, ами владицитѣ като взиматъ по 8000 лева, проповѣдватъ ли безплатно? Слѣдователно, въпросътъ не е въ паритѣ, а има друго нѣщо, което спъва хората. Че това е така, вижда се отъ слѣдния фактъ: единъ красивъ германски проповѣдникъ билъ извѣстенъ съ своето краснорѣчие въ проповѣдитѣ си. Единъ

денъ царьтъ, чийто любимецъ билъ проповѣдникътъ, издава заповѣдь да се увеличи заплата на проповѣдника, за да може по-често да проповѣдва и да се чува словото му по-далечъ.

Обаче царьтъ забѣлѣзалъ, че при тѣзи условия проповѣдитъ започнали да се чуватъ по-рѣдко. Запитва за причината на това нѣщо и министърътъ отговорилъ: “Ваше Величество, трѣбва да знаете, че пѣтелътъ, когато затлъстѣе, не пѣе.” Която селянка и да запитате, ще ви отговори, че пѣтелътъ кога затлъстѣва, не пѣе. Горко на тази къща, въ която пѣтелътъ не пѣе! Англичанитъ казватъ: “Лошо прѣдсказание е, когато пѣтелътъ не пѣе.” Христосъ прѣдсказа на еврейтъ какъ могатъ да се подигнатъ като народъ, а именно когато книжниците и фарисейтъ възприематъ това учение. Българитъ сега сжщото разрѣшаватъ. Христосъ днесъ пакъ имъ казва: “На този народъ не трѣбватъ попове, владици и господари, а слуги, слуги му трѣбватъ.” На този народъ трѣбватъ попове-слуги, учители-слуги, министри-слуги, на всѣкъдѣ има нужда отъ слуги, слуги. Такъвъ е законътъ на ангелитъ, такъвъ е законътъ на Бѣлото братство, което сега ръководи свѣта. Всички бѣли братя, всички ангели на небето изпълняватъ този великъ законъ. Когато отидете въ тѣхния свѣтъ, ще забѣлѣжите, че най-умнитъ, най-възвишенитъ, най-благороднитъ работятъ най-много и заематъ най-долнитъ мѣста.

Жалко е, че днесъ църквата очаква да слѣзе Христосъ на земята, облѣченъ съ мантия, съ хубави одежди и съ мечъ въ ръка, та всички да Го видятъ. Че ако така си прѣдставятъ Христа и ако тѣй Го очакватъ, то германскитъ императоръ прѣзъ 1915 година не бѣше ли този Христосъ? Не е този начинътъ, по който ще дойде Христосъ въ свѣта. Никой царъ, никой философъ, никой свещеникъ или владика, който върви по този обикновенъ пѣтъ, не може да внесе нѣщо ново въ този свѣтъ. Ако Христосъ дойде днесъ въ свѣта, и се присъедини къмъ една попка процесия отъ 10-15 000 попове, знаете ли дѣ ще Го намѣрите? Ще Го намѣрите послѣденъ въ цѣлата процесия, защото поповетъ сж господари и проповѣдватъ, че такъвъ

билъ Господъ, онакъвъ билъ и т.н. Нищо не знаятъ тѣзи свещеници. Напримѣръ тѣ често произнасятъ: “Благословенъ Господъ Богъ нашъ.” Но азъ казвамъ: Господъ не може да бѣде благословенъ за този, който не знае да работи, а е благословенъ за този, който знае да работи. Благословенъ е този Господъ, Който живѣе въ сърдцата на майки, бащи и слуги, които знаятъ да слугуватъ.

Като ви говоря върху този стихъ, не искамъ да правите усилия изкуствено да го прилагате, а това слугуване да произтича отъ едно вътрѣшно чувство, отъ едно вътрѣшно побуждение. Никому не казвайте: “Азъ съмъ слуга”, но животътъ, дѣлата ви да показватъ, че сте слуги. Азъ съмъ виждалъ много дѣщери, които слѣдъ като работятъ въ къщи, започватъ да се оплакватъ и казватъ: “Е, много работихъ, пришки ми излѣзоха на рѣцѣтъ.” Пришкитъ, обаче, не сж признакъ, че човѣкъ е много работилъ.

Поставете една селянка и една гражданка на една и сѣща работа. Селянката ще работи 10 часа и пришки нѣма да ѝ излѣзатъ, а гражданката ще поработи 15 минути и ще има пришки по рѣцѣтъ си. Ако сѣдимъ по пришкитъ, ще излѣзе, че гражданката е работила повече отъ селянката. Това не е правилно. Правилно е да се ръководимъ отъ онова велико чувство на доволство отъ себе си, което изпитваме, когато сме работили. Само по този начинъ между насъ ще се въдвори братството. Да не казваме: “Ама онзи не слугува.” Не, вие ще разрѣшите въпроса правилно за себе си, като се запитате така: азъ слугувамъ ли, показвамъ ли качества на слуга? Какъ ще познаемъ, че единъ художникъ е добъръ? — Ще разгледаме работата му, ще го накараме да нарисува една картина и слѣдъ като я нарисува, ще се произнесемъ дали е добра или лоша. Когато кажемъ за нѣкого, че е музикантъ, произнасяме се, че е такъвъ, само слѣдъ като сме го чули да свири, и въ свиренето му има пълна хармония. Така постѣпваме въ всички случаи, когато даваме прѣцѣнка за нѣщо.

Напримѣръ женитъ казватъ: “Мжжетъ трѣбва да се попра-

вятъ.” — Не, женитѣ трѣбва да се поправятъ. Мжжетѣ казватъ: “Женитѣ трѣбва да се поправятъ.” — Не, мжжетѣ да се поправятъ.” Ще кажете: “Кой по-напредѣ трѣбва да се поправи?” — Който се надпрѣвари да стане слуга. Жената, като излѣзе отъ реброто на мжжа си и като видѣ, че нѣма много знания, пожела да има такива и затова продаде своята честъ. За голѣмство тя продаде честта си въ рая, и то само за една ябълка. Вие ще се оправдавате и ще казвате: “Ама тя била излѣгана” и т.н. Не, първата ваша майка, тази първа кокона въ рая бѣше господарка тамъ и не бѣше научила закона на слугуването.

Въ първоначалния езикъ думата “Ева” значи наука за малкитѣ величини. Господъ ѝ бѣше опрѣдѣлилъ да изучава науката за малкитѣ величини, но тя не бѣше доволна и каза, че ще учи голѣмитѣ величини и ще покаже на този хаплю, отъ когото е направена, че не стои по-долу отъ него. Но и двамата излѣзоха отъ рая. Вие сте женени, азъ не съмъ, но ще ви кажа какво е вашето състояние, слѣдъ като се ожените. Оженатъ се млади, и слѣдъ една недѣля всѣки отъ тѣхъ иска да бѣде господаръ и казватъ: “А да видимъ сега кой пѣтелъ ще пропѣе.” Нахокватъ се и започватъ помежду имъ психологически юмруци. Слѣдъ това започва примиряване, той иска извинение, тя също. Прощаватъ се. Мине малко врѣме, пакъ се скарватъ. Нѣма миръ мѣжду тѣхъ. Защо? — Защото и двамата искатъ да бѣдатъ господари въ кѣщата. Жената казва: “Какъ, при майка си бѣхъ слугиня, а тукъ искамъ да бѣда господарка.” Не, тази жена именно при майка си е била господарка; майката и бащата работятъ, а тя господарува. А сега тукъ, при мжжа си, ще бѣде слугиня. Затова женитѣ, като се оженатъ, ще трѣбва да плюятъ на рѣцѣтъ си, да се запретнатъ и да кажатъ: “Ела, Господи, на помощъ, ще бѣда тукъ слугиня и започвамъ работа.” Същото да кажатъ и мжжетѣ. Азъ искамъ и вие, като ученици на окултната школа, да си плюете на рѣцѣтъ, тѣй както и азъ съмъ плюлъ на рѣцѣтъ си, и да бждемъ всички слуги на Господа. Слугата не трѣбва нито да прѣувеличава, нито да намалява нѣщата, които господарьтъ му е повѣрилъ. Като утѣшавашъ нѣкой твой братъ,

кажи му: “Братко, азъ зная защо си нещастенъ, не си научилъ закона на слугуването, а искашъ да бждешъ господарь.” Като утѣшавашъ сестра си, кажи ѝ: “Сестро, ти си нещастна, защото не си научила закона на слугуването, а искашъ да бждешъ господарка.” Слугуване трѣбва, но не наложително, а доброволно. Ако постѣпвате така, 95% отъ нещастията ви ще се прѣмахнатъ.

Този великъ законъ на слугуването се състои въ слѣдното: когато ние духовно възприемемъ да носимъ любовта и всичко да принасяме съ любовъ, Господъ идва въ насъ. Любовта е съзнателна, тя прониква навсѣкждѣ, тя ще започне да ти говори, тя е Богъ. Азъ не ви говоря, за да ви утѣшавамъ, но вие може да направите опитъ и да провѣрите това. Отворете сърдцето си и турете вътрѣ любовта, и Господъ ще започне да ви говори тѣй ясно, както никога не ви е говорилъ. Той ще ти каже: “Ето какъ ще стане тази работа; тѣй направи; ето какъ се слугува.”

Прѣдстави си, че ти вървишъ въ Христовия пътъ и видишъ, че нѣкой богатъ човѣкъ раздава имането си и започва да слугува на човѣчеството. Ти казвашъ: “Господи, ето единъ човѣкъ отъ добритѣ слуги.” Направи и ти същото, бжди и ти слуга на човѣчеството, щомъ харесвашъ дѣлата му. Азъ не говоря за материалното, но за това, което имате вътрѣ въ вашия умъ, въ вашето сърдце и воля; всичко това трѣбва да туримъ въ Царството Божие, въ това ново дѣло, което Господъ носи въ свѣта, за да изпълнимъ благата Му воля. Именно като слуги ние нѣма да напуснемъ положението си, нѣма да мислимъ дѣ сме; дѣто и да сме, все едно ще ни бжде. Каква разлика има между единъ слуга, разсиленъ при нѣкое министерство, и единъ слуга при нѣкой земледѣлецъ? Кой отъ тѣзи двамата слуги е при по-добро положение? Азъ бихъ прѣдпочелъ да съмъ слуга на нивата или въ нѣкоя градина, защото въздухътъ тамъ е чистъ.

И тѣй, ангелитѣ и светиитѣ сж първитѣ слуги. Тѣ не сж облѣчени съ мантии, съ великолѣпни одежди, но тѣ сж най-добритѣ работници. Тѣзи ангели ще намѣрите между ученитѣ мъже и жени, ще ги намѣрите между всички хора, които

утѣшаватъ нещастнитѣ и имъ казватъ: “Не бойте се, Господъ е между васъ, Той ще ви успокои.” Тѣ ги утѣшаватъ, а Господъ имъ казва: “Азъ съмъ тукъ, азъ ще уредя работата.”

Единственото нѣщо, което прави Господъ сега, е, че изпѣжда господаритѣ навънъ, т.е. не ги изпѣжда отъ свѣта, а имъ казва: “Вие си стойте, не се бъркайте въ нищо, ние ще ви нахранимъ.” Той ще имъ даде една голѣма трапеза, ще имъ даде легенъ съ вода да се измиятъ, ще имъ изчисти обувката, ще имъ наготви и ще ги пита: “Готови ли сте сега за трапезата?”. Тѣй гласи новото учение.

И тѣй, слугитѣ нѣма да изгонятъ господаритѣ, а ще имъ кажатъ: “Братя, вие като господари ще стоите на стола, а ние като слуги ще ви прислужваме.” Това е учението, което Христосъ иска за васъ. И днесъ вече Христосъ иде, но не за господаритѣ на този свѣтъ, а за слугитѣ. Той като дойде, нѣма да пита дѣ сж учителитѣ, свещеницитѣ, владицитѣ, господаритѣ, а ще пита дѣ сж ученицитѣ на новото учение, слугитѣ. На първитѣ ще даде филони, корони и ще ги постави отвънъ, въ приемната стая. И тѣй, щомъ си господарь, щомъ си владика, проповѣдникъ или нѣкое голѣмо величие, ще останешъ въ приемната стая, а щомъ си ученикъ, щомъ си слуга, ще бѣдешъ при Господа. Тази мисль ще схващате право и ако мислите така, ще разрѣшитѣ този въпросъ ребромъ.

Идната година като дойдете, да не питате вече какъ ще се оправи тази работа. Този е единствениятъ пѣтъ, по който ще може да се оправи, другъ пѣтъ нѣма. Този е законътъ, който Христосъ е положилъ въ свѣта. Майкитѣ отъ хиляди години сж започнали да прилагатъ този законъ. Добрѣ започва всѣка майка. А нѣкои казватъ: “Тежка е тази работа, до сега сме били слуги и за въ бѣдеще пакъ ще слугуваме.” Станете господари! И за господари има мѣста, и то почетни мѣста има за тѣхъ. За господаритѣ има опрѣдѣлени портфейли като за министри и се назначаватъ с указъ, а за слугитѣ нѣма никакво назначение. На господаритѣ ще плащаме, а на слугитѣ нѣма да плащаме нищо, но за тѣхъ има другъ единъ законъ: всѣки, който слу-

гува, ще му дадемъ една цѣлувка. А за господаритѣ ще кажемъ: “Добрѣ дошли, господа, заповѣдайте, вие сте отъ високо произхождение, богатѣ, ученѣ човѣкъ сте, философѣ, вие заслужавате нашитѣ почитания, уважения, но не и цѣлувка.” На слугата ще кажемъ: “Братко, ти си отъ низко произхождение, заповѣдай една цѣлувка.”

И тъй, двѣ положения раздава Христосъ: на богатия и отъ високо произхождение човѣкъ — пари, а на слугата и отъ низко произхождение човѣкъ — една цѣлувка. Не се отчайвайте! Който иска пари, господарь да стане, а който иска да работи безъ пари, слуга да стане! Комуто е дотегналъ живота и иска господарь да стане, да заповѣда на стола, а който не иска да почива, слуга да стане. Това сж принципи, които можете да приложите буквално. Като се срѣщнете, надпрѣварвайте се да си отдавате почитъ единъ на другъ; на такава велика работа обаче е способенъ само слугата.

Сегашнитѣ дѣца азъ считамъ господари. Майката кара дѣтето си да се ржува, да цѣлува ржка нѣкому, а то не иска, мръщи се. Майката казва: “Моето ангелче!”. Какъвъ старъ господарь е то! Нѣкои дѣца често си надуватъ устата, бузитѣ, а родителитѣ имъ ме питатъ защо правятъ така. На родителитѣ нищо не казвамъ, но въ себе си мисля: Старъ господарь е това дѣте. Това дѣте, като се надува, казва: “Голѣмъ съмъ азъ, имайте за мене по-голѣмо мнѣние!”. Такива погрѣшки има и въ духовнитѣ сестри. Нѣкои отъ тѣхъ, за да покажатъ, че не сж слуги и че много знаятъ, надуватъ се. И мжжетѣ сжщо се надуватъ. Самото надуване е една негативна мисль. Щомъ започнешъ да се надувашъ, ти си негативенъ, ти мислишъ, че нѣмашъ това, което трѣбва да имашъ и започвашъ да се деманетизирвашъ. За какво има да се надуваме? Ако у мене живѣе любовта, по-хубаво нѣщо отъ това може ли да има? Що е любовта? Любовта е Господъ, а Него търси цѣлъ свѣтъ. И тъй, ние трѣбва да възприемемъ въ себе си любовта, този живъ Господъ, и да Му станемъ слуги или да служимъ заедно съ Него. Така ще се научимъ на това велико изкуство да се обичаме,

но не може да има обичъ, безъ да се научимъ да слугуваме. Онзи, на когото искашъ да слугувашъ, не трѣбва да гледашъ грѣшкитѣ му — прави се, че не ги виждашъ и ще го обичашъ. Любовта е като водата и тя казва:

“Нищо, ти влѣзе при мене малко нечистъ, но като постоишъ малко въ тази вода, ще се изчистишъ.” Казватъ за нѣкого: “Не го ли виждате колко е нечистъ?”. Нищо, водата като дойде, той ще попадне въ нея, ще постои малко и полека-лека тя ще го изчисти. Не считайте никого за неизправимъ, защото въ Божията любовъ всичко е чисто, стига да имаме търпѣние. Срѣщна ли ви надути, ще зная, че сте господари, не сте ли надути — слуги сте.

Нѣкои казватъ: “Дотегна ми вече да слушамъ какво нѣщо е любовта.” А, тогава не си разбралъ какво нѣщо е любовъ. Въ свѣта има 35 000 000 начини, по които може да се опрѣдѣля и произнася любовта. Нѣкои отъ тѣзи начини ще ви покажа. Когато се произнася думата “любовъ”, трѣбва съ всичкия си умъ и съ всичкото си сърдце да проникнемъ и обхванемъ всичко, трѣбва да се научимъ да произнасяме правилно тоноветѣ. Щомъ се научимъ да пѣемъ правилно, хората ще ни харесатъ, но когато пѣемъ и мислимъ какво ли впечатление правимъ, съзнанието се раздвоява. Слѣдователно, когато любите, извадете навънъ всѣко съмнѣние; когото и да любите, той заслужава вашата любовъ, защото вие любите Божествената душа въ него. Никога не казвайте: “Съжалявамъ, че го обичахъ.” Съ това вие нищо не сте изгубили, а и вие, и той сте спечелили.

Ще направя едно сравнение, отъ което ще видите каква трѣбва да бѣде вашата любовъ. Да допуснемъ, че любовта прѣдставя Божественъ огънь, въ който се разтопяватъ всички материали. Вие ми казвате: “Азъ имамъ този Божественъ огънь въ себе си.” Азъ започвамъ да опитвамъ. Донасямъ една сламка и я поставямъ въ огъня — тя изгаря. Хубаво. Поставямъ една клечица — и тя изгаря. Поставямъ олово — то се топи и изгаря. Поставямъ желѣзо, сребро, злато — не се топятъ. Казвате: “Моята любовъ е Божествена.” Ако е Божествена, тя щѣше да

разтопи всичко въ себе си. Любовъ, която не може да топи и изпарява желъзото, не е любовъ; любовъ, която не може да топи и изпарява среброто и златото, не е любовъ. Божествената любовъ трѣбва да стопи и изпари всички мисли и желания, които сж направени отъ желъзо, сребро и злато. Това е учението за слугуването. Ако нашата любовъ може да стопи желъзото, среброто, златото, ние ще бждемъ носители на новото учение. А кой огънъ може да топи тѣзи мжчнотопими метали? — Само огънътъ на слугата. Огънътъ на господаря не може да стопи желъзото, среброто и златото. Слугата нѣма пари, бѣденъ е. Защо? — Защото подъ неговия огънъ всичко се топи и изпарява. Че какъ ще се задържатъ при този огънъ парите? При този огънъ всички мисли и желания отъ желъзната категория ще изчезнатъ и ние ще бждемъ готови да служимъ на Господа. Азъ имамъ добро мнѣние за слугитѣ.

И тѣй, дадохъ ви единъ методъ какъ да се лѣкувате. Ако ти е тежко на сърдцето, много желъзо имашъ; ако не си доволенъ отъ живота си, много злато имашъ; ако мислишъ, че нѣмашъ знания, много сребро имашъ. Ще кажете: “Какъ тѣй?” — Дайте нѣкому единъ левъ. Първо той ще бжде доволенъ отъ него, но послѣ ще поиска да има два лева, слѣдъ това три, четири, петъ, шестъ лева и т.н., докато прѣзъ цѣлата година ще трупя, трупя, и ще замяза на натоварено животно. Като се върнете при Баща си на онзи свѣтъ, знаете ли какво ще ви каже Той? Той ще каже: “Повикайте моя синъ-господарь! Е, синко, какво прави на земята? Събираше златни монети, разбогатѣваше, нали? Турете този мой синъ на стола, той е благородникъ. Повикайте сега моя синъ-слуга”, казва Господъ. Влиза слугата. Господъ го пита: “Какво прави на земята?” — “Е, Татко, всичко изпохарчихъ, колкото злато и сребро ми даде, всичко изяхохъ и похарчихъ.” Бащата казва: “Доведете ми най-хубавото теле, да ядемъ и да се веселимъ.” Тогава дохожда онзи синъ отъ нивата и като вижда такова угощение, казва: “Какъ така, азъ цѣлъ день работя на нивата, а за този се правятъ такива угощения!”. Надува се, разсърдва се. Бащата казва: “Азъ за този, бѣдния си синъ, само

едно теле заклахъ.” Така стои разрѣшението на въпроса. Този, който е слуга, за него само едно теле ще заколятъ и ще яде, а на брата-господаръ ще има кѣща, ниви, пари. Братъ-господаръ казва: “Да знаете, че азъ съмъ господаръ.” Малкиятъ братъ-слуга казва: “Тѣй, братко, каквото кажешъ, тѣй ще стане.”

И тѣй, сега Христосъ се обръща къмъ всички ви и казва: “Вие, мои братя-господари, които работите на нивата, и вие, мои братя-слуги, които сте изяли всичко и се връщате при Баща си, готови ли сте да носите моето учение?”. Азъ вѣрвамъ, че мнозина отъ васъ сѣ готови, но прѣстанете вече да се надувате. Казватъ за нѣкого: “Хлътнало му е тукъ лицето.” — Да. А послѣ се надуне. Е, да, гайдичка е това. И тѣй, за въ бѣдеще господаритѣ ще бѣдатъ гайди, а слугитѣ ще бѣдатъ играчи наоколо. Богатиятъ, господарьтъ ще свири съ гайдата виу-виу, виу-виу, а слугата ще скача: тропъ, тропъ, тропъ, тропъ. Тѣй ще се оправи свѣтътъ. И слугитѣ, и господаритѣ ще бѣдатъ на мѣстото си. Това е фигура.

И тѣй, въ новото учение и за господаритѣ, и за слугитѣ ще има мѣсто. Ако си господаръ — гайда ще бѣдешъ, ако си слуга - хоро ще играешъ. Хорà ще се играятъ, ще се въртятъ, и така свѣтътъ ще върви.

Въ васъ обаче, не ще така да бѣде; но който иска да бѣде голѣмецъ между васъ, нека бѣде слуга вамъ. Онова, което не засегнахъ сега, вие сами ще си го разрѣшите прѣзъ годината.

(Бесѣда, държана на 24 августъ, вторникъ, 8 ч. сутринта.)

Седми день — СРЪДА

25 августъ

6 ч. сутринъта

1. Добрата молитва.
2. Благославяй, душе моя, Господа!
3. Пътътъ на живота.
4. Ще се развеселя.
5. Отче нашъ.

СЪДЪРЖАНИЕ

Първи день — ЧЕТВЪРТЪКЪ	5
Пжтъ, истина и животъ	5
Новото човѣчество	17
Бесѣда за учителитѣ и майкитѣ като възпитатели	43
Втори день — ПЕТЪКЪ	61
Мѣрило за правилно разбиран	61
Необходими условия за ученика	70
Трети день — СЯБОТА	77
Идване и възприемане на Духа	77
Четвърти день — НЕДѢЛЯ	91
Работа за прѣзъ годината	91
Пети день — ПОНЕДЕЛНИК	95
Работа на ученицитѣ	95
Гимнастически упражнения	96
Работа върху чистотата и самообладанието	98
Шести день — ВТОРНИКЪ	106
Голѣмецъ и слуга	107
Седми день — СРѢДА	124